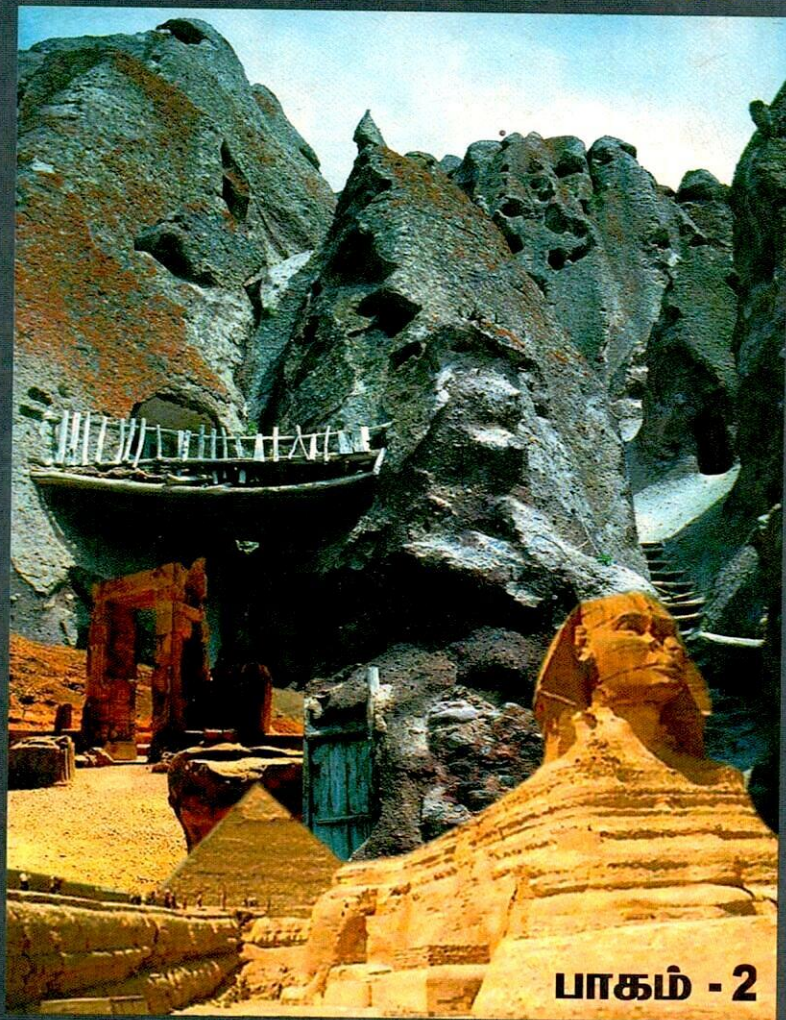

ஆழாங்கள் சொல்லும் சாட்சிகள்

வேதாகம உண்மைகளுக்கு அகழ்வாராய்ச்சி ஆதாரங்கள்

பாகம் - 2

வின்சென்ட் செல்வகுமார்

ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சிகள்

(வேதாகமப் பின்னணியில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்திகள்)

இரண்டாம் பாகம்

சகோ. விஞ்சென்ட் செல்வகுமார்

இயேசுவின் தொனி பதிப்பகம்

தபால் பெட்டி எண்: 6, இராமநாதபுரம் - 623 501

தென்னிந்தியா

Phone: 98941 31211, 94423 22264

E.Mail: vojpublication@gmail.com, vojmedia@gmail.com

Aazhangal sollum saatchigal

Bro. Vincent Selvakumar

First Edition : December - 2004.

Fourth Edition : January - 2005.

Fifth Edition : February - 2007.

Sixth Edition : January - 2012.

Copies :2000 • Type - setting: Miss. Murugavalli. Gomathi

Printers • Lay-out setting : Miss. Josephine

• Published by: Voice of Publications.

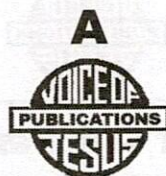
Ramanathapuram - 623501.

Phone : 98941 31211 & 94423 22264

• E.Mail: vojpublication@gmail.com
vojmedia@gmail.com

• Printer : D.A. Selvaraj. • Press : Angel Printers, Sivakasi.

• Phone : 94433 54881

VOICE OF JESUS PUBLICATION

முன்னுரை

அகழ்வாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வெளியிட்டால் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் படிப்பார்களா? என்ற கேள்விக்கு “ஆம். ஆர்வ மாய்ப் படிப்பார்கள்.” என்று நீங்கள் கொடுத்த பதில்தான் ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சி இரண்டாம் பதிப்பை நான் வெளியிட எனக்கு துணிச்சல் கொடுத்தது.

நான் ஏற்கனவே வெளியிட்ட ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சி முதல் பாகம் வெளியிட்ட சில மாதங்களுக்குள்ளாகவே விற்பனையாகித் தீர்ந்ததும், வாசித்தவர்கள் பாராட்டி எழுதிய கடிதங்களும் எனக்கு இரண்டாம் பாகம் வெளியிடத் தூண்டுகோலாக அமைந்தன.

ஆனால் முதல்பாகமாகட்டும், உங்கள் கையில் தவறும் இந்த இரண்டாம் பாகமுமாகட்டும் இரண்டுமே நான் வெளியிட்டு வரும் “இயேசுவின் தொனி” என்ற மாதப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த வேதாகமம் சார்ந்த, அகழ்வாராய்ச்சி நிரூபணங்கள் பற்றிய செய்திகளின் தொகுப்புதான். பத்திரிகையில் இவை வெளிவரும்போது நானே எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு பெரும் வரவேற்பை பெற்றது. அதிலும் குறிப்பாக வேதாகம கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களும், கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் தந்த பெரும் வரவேற்பை நான் மறக்கவே முடியாது.

ஆனால் முதன்முதலாக என் பத்திரிகையில் கிறிஸ்தவ பத்திரிகைகளுக்கே உரிய வழக்கமான செய்திகளை தவிர்த்து, இது போன்ற ஆராய்ச்சி சம்மந்தமான செய்திகளை வெளியிட உத்தேசித்த போது என்னுடைய பால்ய நண்பர்கள் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். “சரித்திரம் சம்மந்தமான செய்திகள் மிகவும் போரடிக்கும் விஷயங்கள், யாரும் விரும்பிப் படிக்கமாட்டார்கள். நான் உட்பட” என்றார் ஒரு நண்பர். தான் சரித்திர வகுப்புகளில் தூங்கி வழிந்த அனுபவத்தை நினைத்தபடியே.

“ஆங்கிலத்தில் இதுபோன்ற செய்திகளுக்கு வரவேற்பிருக்கிறது. அங்கு உள்ளவர்கள் வேதம் சார்ந்த விஷயங்களை ஆதாரப் பூர்வமாக தெரிந்துகொள்ள விரும்புவார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் கிறிஸ்தவர்கள் அப்படியல்ல. படிக்கமாட்டார்கள்” என்றார் மற்றொருவர்.

அவர்கள் சொன்னதிலும் நியாயம் இல்லாமலில்லை. சரித்திரம் சம்மந்தமான செய்திகள் படிக்கவும், கேட்கவும்

ரொம்பவும் அலுப்பூட்டும் சமாச்சாரங்கள்தான். நானும் படிக்கிற காலத்தில் சரித்திரம் பூகோளப்பாட வகுப்புகளில் விழித்திருந்த தாகவே நினைவில்லை. என்றாலும் எனக்கு ஒரு நம்பிக்கையிருந்தது. யாரும் வாசிக்கிற விதத்தில் செய்தி தயாரித்தால் நிச்சயம் படிப்பார்கள் என்று எண்ணினேன். சரித்திரம் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள் சம்மந்தமான செய்திகள் சொல்லும் போது மிகவும் கவனமாக செயல்படவேண்டும். வெறும் செய்திகளை மாத்திரமே சொல்லிக் கொண்டு போனால் பாடப்புத்தகம் போலாகி விடும். எனவே என்னுடைய செய்தி சொல்லும் எழுத்துப் பாணியை மாற்றினேன். உற்சாகமாக படிக்க இடைக்கிடையில் நிகழ்கால சமுதாய நிகழ்ச்சிகளையும் இணைத்துக்கொண்டேன். (ஆகவே தான் கி.மு. சம்மந்தப்பட்ட கட்டுரைகளில் கூட வீரப்பன்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள்) எழுவதற்கு என்று எந்த ஒரு கட்டுப்பாட்டையும் விதித்துக் கொள்ளாமல் நேரடியாக உங்களிடம் பேசுவதைப் போலவே எழுத ஆரம்பித்தேன்.

முதல் கட்டுரை வெளிவந்தபோது அதே நண்பர் மறுபடியும் வந்தார் பத்திரிகையை தூக்கிக் கொண்டு, “இதென்ன இப்படியெல்லாம் எழுதியிருக்கிறாய்? கிறிஸ்தவப் பத்திரிகையில் அதென்ன இடையிடையில் ஜோக்குகள்.. சிரிப்பே வராத மாதிரி.” என்றார் சிரிக்கக் கூடாது என்ற வைராக்கியத்துடன்.

ஆனால் வாசகர்கள் ஆராய்ச்சி சம்மந்தமான செய்திகளை கிறிஸ்தவர்கள் படிப்பதில்லை என்கிற கருத்தை தவிடுபொடியாக்கி விட்டார்கள். என்ன நடந்தது தெரியுமா? எங்கள் பத்திரிகையின் அங்கத்தினர்கள் பட்டியலில் ஒரே மாதத்தில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட புதிய வாசகர்கள் சேர்ந்தார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் பத்திரிகையின் அளவு நிர்ணயம் பண்ணி அது அச்சாகி வெளி வருவதற்குள் இன்னும் ஆயிரம் பேர் புதிதாக சேர்ந்திருந்தார்கள்.

அதுவரைக்கும் நான் வெளியிட்டிருந்த சாதாரண செய்திக் கட்டுரைகளுக்கு ஒன்றிரண்டு கடிதங்களை மாத்திரமே சாட்சிக் கடிதங்களாக பெற்றிருந்த எனக்கு, ஒவ்வொரு மாதமும் வெளிவரும் கட்டுரையை வாசித்துப் பாராட்டியும் விமர்சித்தும் வரும் கடிதங்களை நூற்றுக் கணக்கில் பெற்றபோது தோன்றிய எண்ணம் “யார் சொன்னது நம் நாட்டில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இதெல்லாம் புரியாது என்று?” என்பதுதான்.

அதை தொடர்ந்து நம் பத்திரிகையில் வாசகர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்கும் பகுதியை ஆரம்பித்தபோது தான் வாசகர்களின் கேள்விகளில் இருந்த புத்திசாலித்தனத்தைக் கண்டு பயந்துபோனேன். நம் ஜனங்கள் சரியாய்த்தான் இருக்கிறார்கள்.

சகோ. வீன்சென்ட் செல்வகுமார்

நான் தான் இதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் சாம்பிராணியாயிருந்திருக்கிறேன். இனி இவர்களுக்காகவேனும் நிறையப்படிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

கொஞ்சநாள் கழித்து நண்பர் வந்தார் கையில் பத்திரிகையுடன் “பரவாயில்லை, நல்லாத்தானிருக்கு. தொடர்ந்து எழுது,” என்றார். இப்போது முகத்தில் கொஞ்சம் சிரிப்பு இருந்தது.

மாதப்பத்திரிகையில் வந்து கவனம் கவர்ந்த இக்கட்டுரைகளை தொகுத்துப் புத்தகமாக்க யோசனை தந்தவர்களும் வாசகர்கள்தான். அதை செயல்வடிவமாக்கிய போது நிறைய வரவேற்பிருந்தது. ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சி முதல்பாகம் வெளியிட்டு, இதோ மூன்றாவதாக இரண்டாம் பாகம் வெளியாகியிருக்கிறது. இதில் எல்லாம் கர்த்தருடைய கிருபைதான் உடனிருந்து வழிநடத்தியது என்பதை தெளிவாக உணர்கிறேன்.

புத்தகம் வெளியிட ஆசைமாத்திரம் இருந்தால் போதாது. அதை செயல் வடிவமாக்க நல்ல நண்பர்களும், அச்சகத்தாரும் வேண்டும். ஆனால் கர்த்தர் எனக்கு இந்த விஷயத்திலும் அதிகமான கிருபை பாராட்டியுள்ளதை சொல்லத்தான் வேண்டும். சிவகாசியிலிருந்து நம் பத்திரிகையை வெளியிட உதவும் கீர்த்தி பிராசஸஸ் உரிமையாளர் சகோ. செல்வராஜ் அவர்களை நான் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். 1987லிருந்து இன்றுவரை என்னுடைய பத்திரிகை பணியில் எனக்கு வலதுகரமாகவே இருந்து உதவி செய்கிறார். அவருடைய பெரு முயற்சியின் பலனாக இப்புத்தகம் அழகிய அட்டை மற்றும் வடிவம் பெற்றுள்ளது.

என்னுடைய புத்தக தயாரிப்பில் இப்படிப்பட்ட தேவபிள்ளைகள் ஈடுபட்டிருப்பதால்தான் மிகவும் கவனத்தோடும், ஜெபத்தோடும் புத்தகங்களை வெளியிட முடிகிறது. கர்த்தர் இவர்களை ஆசீர்வதிக்க ஜெபித்துக்கொள்ளுங்கள்.

நம்முடைய இந்த மூன்றாவது புத்தகமும் உங்களுக்கு பிரயோஜனமாயிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். நீங்களும் வாசியுங்கள். பிறருக்கும் அறிமுகப்படுத்துங்கள்.

கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. ஆமென்.

அன்புடன்
வீன்சென்ட் செல்வகுமார்.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILLINOIS
JANUARY 1950

TO THE PRESIDENT OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO
FROM THE FACULTY OF THE DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES

WE, THE FACULTY OF THE DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES,
DO HEREBY RECOMMEND TO THE PRESIDENT OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE CANDIDATE FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY
WHOSE NAME AND THESIS TITLE ARE SET FORTH IN THE
ENCLOSED LIST.

WE FURTHER RECOMMEND THAT THE CANDIDATE BE GRANTED
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY ON THE BASIS OF
THE THESIS TITLE SET FORTH IN THE ENCLOSED LIST.
WE FURTHER RECOMMEND THAT THE CANDIDATE BE GRANTED
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY ON THE BASIS OF
THE THESIS TITLE SET FORTH IN THE ENCLOSED LIST.
WE FURTHER RECOMMEND THAT THE CANDIDATE BE GRANTED
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY ON THE BASIS OF
THE THESIS TITLE SET FORTH IN THE ENCLOSED LIST.

WE FURTHER RECOMMEND THAT THE CANDIDATE BE GRANTED
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY ON THE BASIS OF
THE THESIS TITLE SET FORTH IN THE ENCLOSED LIST.
WE FURTHER RECOMMEND THAT THE CANDIDATE BE GRANTED
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY ON THE BASIS OF
THE THESIS TITLE SET FORTH IN THE ENCLOSED LIST.

WE FURTHER RECOMMEND THAT THE CANDIDATE BE GRANTED
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY ON THE BASIS OF
THE THESIS TITLE SET FORTH IN THE ENCLOSED LIST.
WE FURTHER RECOMMEND THAT THE CANDIDATE BE GRANTED
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY ON THE BASIS OF
THE THESIS TITLE SET FORTH IN THE ENCLOSED LIST.

WE FURTHER RECOMMEND THAT THE CANDIDATE BE GRANTED
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY ON THE BASIS OF
THE THESIS TITLE SET FORTH IN THE ENCLOSED LIST.

WE FURTHER RECOMMEND THAT THE CANDIDATE BE GRANTED
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY ON THE BASIS OF
THE THESIS TITLE SET FORTH IN THE ENCLOSED LIST.

உள்ளே...

☐ முன்னுரை	
☐ அகழ்வாராய்ச்சி	1
☐ நாணயங்கள்	1
☐ படைகளும் ஆயுதங்களும்	21
☐ கவண்கள்	45
☐ பட்டயங்கள்	55
☐ ஈட்டிகள்	67
☐ வில்லும் அம்பும்	79
☐ வேதம் காட்டும் வேறே தேவர்கள்	93
☐ சின் - நிலவுத்தெய்வம்	97
☐ அஸ்தரோத்	105
☐ பாகால்	115
☐ தாகோன்	123
☐ இன்னும் அறிய	131
☐ BIBLIOGRAPHY	135

படிக்கத் துவங்கும் முன்.....

அகழ்வாராய்ச்சி நம்பகமானதா?

திடீரென்று மண்ணுக்கடியிலிருந்து ஒரு பென்சிலையோ, ஒரு பேனாவையோ காட்டி இது ஆபிரகாம் காலத்தியது என்று சொன்னால் எப்படி நம்புவது?

வரலாறுகளையும், வரலாறு சார்ந்த நூல்களையும் படிக்கும் போது நம்மில் பலருக்கும் இவ்விதமான சந்தேகங்கள் தோன்றுவது இயல்புதான்.

“வரலாறு என்பதே கொஞ்சம் இட்டுக்கட்டிச் சொல்லுவதுதான். அகழ்வாராய்ச்சி நிரூபணம் என்பதெல்லாம் மண்ணைக் கிளறும்போது கிடைத்த பொருட்கள் பற்றிய யூகங்கள் மட்டுமே.” என்று விட்டேற்றியாக பேசுபவர்கள் சிலர்.

“மண்ணுக்கடியில் மூக்குக் கண்ணாடி கிடைத்தது என்பதற்காக அது மோசே போட்டிருந்த கண்ணாடி என்றெல்லாம் சொல்லிவிடக்கூடாது சார்!” என்று சொல்லிப் பலமாய் சிரித்துவிட்டு, எங்கே நாமும் சிரிக்கிறோமா என்று தங்கள் பவர்க் கண்ணாடியை அட்ஜஸ்ட் செய்து கொண்டே நம்மைக் கவனிப்பவர்கள் சிலர்.

பொதுவாகவே, வரலாறு பற்றி நம்மில் பலருக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் இருப்பதில்லை.

காரணம் வரலாறு சொன்ன வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களும், வரலாற்று ஆசிரியர்களும் எத்தனை கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது நமக்கு தெரிவதில்லை. தெரிந்துகொள்ளவும் நாம் விரும்புவதில்லை. ஒன்றா இரண்டா எத்தனை வேலை நமக்கு?

கொஞ்சக்காலம் முன்பு நானும் அந்த ரகம். ஆனால் உள்ளே இறங்கிப் பார்த்தபோதுதான் அவர்கள் சரித்திரத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் எழுத எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது புரிந்தது. பூமியின் கீழிருந்து ஒரு ஆதாரத்தை எடுப்பதற்கு எத்தனை லாரி மண்ணை அள்ள வேண்டியிருக்கிறது.. எத்தனை ஆழம் உள்ளே இறங்க வேண்டியிருக்கிறது என்பது அவர்கள் பின்னாலேயே போனால் மட்டுமே தெரிகிறது.

பூமியின் கீழே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பதை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு இது இந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தது என்றெல்லாம் குத்துமதிப்பாய்ச் சொல்லிவிட முடியாது. அதை கண்டுபிடிக்கவும் நிறைய சோதனைகள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

தற்கால அகழ்வாராய்வு முடிவுகள் எல்லாம் விஞ்ஞான ரீதியாக பரிசீலிக்கப்பட்டுப் பின்னரே அங்கீகரிக்கப்பட்டு புத்தகமாக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது. இதை அங்கீகரிக்கவென்றே கூர்மையான மூக்கும், கனமான பிரேமிற்குள் சுழலும் கோலிக் குண்டு விழிகளுமாய் நாலைந்து வற்றிப்போன டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். சரித்திர டாக்டர்கள். ஊசியெல்லாம் போட மாட்டார்கள். ஆனால், ஆராய்ந்தவரின் முடிவுகளில் சிறு நெருடல் வந்தாலும் அவ்வளவுதான். ஒட்டுமொத்தமாக தூக்கி கடாசி விடுவார்கள்.

யாராவது ஒரு பொடிடப்பாவைக் கொண்டு வந்து, “சார் இது யூதாஸ் பயன்படுத்தியது.... மண்ணைத் தோண்டும்போதே ஒரு வில்லத்தனமான சிரிப்புச் சத்தம் கேட்டது.. என்னடாவென்று பார்த்தால் மேற்படி ஆள் பயன்படுத்திய பொடிடப்பா சார்.. ” என்றெல்லாம் கதை சொல்லி எதையும் நிரூபித்துவிட முடியாது. பிறகு எல்லோரும் உங்களைப் பார்த்து வில்லத்தனமாய் சிரிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

நம்முடைய முதலாவது புத்தகமாகிய ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சியிலும் சரி, இரண்டாவது பாகமான இந்தப் புத்தகத்திலும்

சரி, வேதாகமம் சம்மந்தமான அகழ்வராய்ச்சி செய்திகள் பற்றி தொடர்ந்து வாசித்து வரும் நீங்கள் இந்த அகழ்வாராய்வுகள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்றும், கிடைக்கும் பொருட்களை எப்படியெல்லாம் ஆராய்ந்து காலம் விபரங்கள் பற்றி கண்டறி கிறார்கள் என்றும் கொஞ்சமேனும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். அப்பொழுதுதான் அகழ்வாராய்ச்சிகளின் நம்பகத் தன்மை பற்றி உங்களுக்கு ஒரு கருத்து கிடைக்கும்.

முதலாவது அகழ்வாராய்வு செய்ய என்ன செய்கிறார்கள்?

முதலில் அகழ்வாராய்வு செய்யவேண்டிய பகுதிகளை ஏரியல் - போட்டோகிராபி என்ற முறையில் படமெடுக்கிறார்கள். ஏரியல் போட்டோ என்பது ஒன்றும் குழப்பமான விஷயமில்லை. பூமியின் மேற்பரப்பை ஹெலிகாப்டரிலோ அல்லது தனி விமானத்திலேயோ பறந்து கொண்டு மேலிருந்து கீழ்நோக்காக படமெடுப்பது. இதை ஈகிள்-வியூ (கமுகின் கோணம்) என்று சொல்கிறார்கள்.

இம்மாதிரிப் படமெடுக்கும்முறை பிராங்கோ - பிரஷ்யன் யுத்தம் 1870ல் நடக்கும்போதே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு விட்ட பழைய சமாச்சாரம் தான். துவக்கத்தில் யுத்த நோக்கங்களுக் காகவே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த இந்தப் படமெடுக்கும் முறை பிற்பாடு அகழ்வாராய்வுத் துறையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இப்படிப் படமெடுக்கவென்றே தனிக்கருவி வைத்திருக் கிறார்கள். இது மாத்திரமல்ல, இதனுடன் இணைக்கப்பட்ட துளியூண்டு கம்ப்யூட்டர் எடுக்கப்பட்ட படத்தை அவுட்லைன் செய்து அட்லஸில் பயன்படுத்தப்படும் மேப் மாதிரியாக்கி அதன் தூரங்களையும் துல்லியமாக குறித்து தந்து விடுகிறது.

உதாரணமாக நீங்கள் எருசலேமில் அகழ்வாராய்வு செய்ய விரும்பினால் முதலாவது உங்களுக்கு எருசலேமின் ஏரியல் - போட்டோ வேண்டும்.

அதற்காக நீங்கள் எருசலேம் மேல் தனி விமானத்தில் ஏரியல் போட்டோக் கருவியுடன் பறக்கவேண்டும். இது சாதாரண கொடாக் கைக் காமிரா மாதிரியான சமாச்சாரமல்ல. மிக வேகமான எலக்ட்ரானிக் ஷட்டர்களுடனும், அதிக ரசாயனம் ஏற்றிய பிலிம்களுடனும் கூடியது. ஏரியல் படத்தை நகரின் நான்கு

திசைகளிலும் இருந்து எடுக்க வேண்டும்.

படம் எடுக்கப்பட்டவுடனேயே காமிராவுடன் உள்ள கம்ப்யூட்டர் அந்தப் படத்தை அவுட்லைன் செய்து வரைபட மாக்கித் தந்துவிடும். இம்முறையிலான வரைபடங்கள் மில்லி மீட்டர் சுத்தமாக மிகவும் நம்பகமானவை.

நாலு திசைகளிலுமிருந்து படமெடுத்தாலும் தெற்கு அல்லது தென்கிழக்கிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட படங்களின் வரைபடங்கள்தான் நம் பையன்களுக்கு பூகோளப்பாடத்தில் இடம் குறிக்க அட்லஸ் உபயோகத்திற்காக கொடுக்கப்படுகின்றன.

படம் எடுத்துக் கொண்டீர்களா? இனி அடுத்துக் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் நகரத்தின் நகரும் தன்மையை.

என்னது? நகரங்கள் நகருமா என்று நீங்கள் ஆச்சரியப் படலாம். நீங்கள் தொடர்ந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒரே நகரத்தில் குடியிருப்பவரா? அப்படியானால் நகரங்கள் நகர்வதை (சரியாய் சொன்னால் நகர்த்தப்பட்டிருப்பதை) நீங்கள் உணர்ந்திருக்கமுடியும். உங்கள் நகரங்கள் கிழக்கிலோ, அல்லது மேற்கிலோ ஏதோ ஒரு திசையில் விரிவடைந்து கொண்டே போயிருக்கும்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பில்லாத சில ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ்கள், சில கோவில்கள், சில மருந்துகடைகள், நூலைந்து கிளினிக்குகள், சலூன்கள், வல்கனைசிங்காரர்கள் உட்கார்ந்திருக்கும் டயர் சார்ந்த கடைகள், சில பல டிக்கடைகள், வனத்துறை ஆபீஸ் என்ற ஏதோ ஒரு திசையில் ஊர் விருத்தியாகி வளர்ந்து கொண்டே போயிருக்கும்.

பிறகு கொஞ்ச நாளில் நீங்கள் இருந்த ஊரின் பஸ் ஸ்டாண்டின் இடம் மாற்றப்பட்டு வளர்ந்துகொண்டு போகும் பகுதியின் மையத்திற்கு போய்விடும். கடை கண்ணிகள் எல்லாம் ஓவர் ரைட் அங்கே ஷிப்ட் ஆகிவிடும். நீங்கள் இருந்த பகுதி பழைய சேலம் என்றோ, அல்லது பழைய கோவை என்றோ அழைக்கப்பட்டு விடும்.

சரித்திர கால நினைவுகள் கொஞ்ச நஞ்சமிருக்கும் நகரங்களை பார்த்திருக்கிறீர்களா? அவ்வூரில் அரண்மனை ஊருக்கு வெளியே கட்டப்பட்டிருக்கும். இராஜாக்கள் அரண்மனையைக் கட்டும்போது நகரத்தின் மையத்தில்தான் கட்டினார்கள். ஆனால்

நகரம்தான் காலப்போக்கில் நகர்ந்து அரண்மனையை அம்போ வென்று கைவிட்டுச் சென்றுவிட்டது.

நகரங்களின் நகர்வு என்பது மண்வளம், நீர்வளம், போக்குவரத்து வசதி இவற்றின் அடிப்படையிலேயே ஏதாவது ஒரு திசையில் நகரும்.

நகர்விற்கு வேகமும் இருக்கிறது. சில ஊர்கள் நத்தை, சில ஊர்கள் குதிரை. சுமார் 25 ஆண்டுகளில் எத்தனை மீட்டர் நகர்ந்துள்ளது என்பதை வைத்து நத்தையா, குதிரையா என்று கணக்கிடலாம்.

நாலாயிரம் வருடத்திற்கு முந்தைய எருசலேமைக் காண, எருசலேம் எந்த திசையில் நகர்ந்துள்ளது. எத்தனை தூரம் நகர்ந்துள்ளது என்பதைக் கணக்கிட்டு அதற்கு நேர் எதிர் திசையில் அகழ்வராய்வு செய்ய வேண்டும்.

எல்லா நகரங்களுமே இப்படி நகர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. சில நகராத கல்லுளிமங்கள் நகரங்களும் உண்டு.

பாபிலோன் எல்லாம் மிகவும் நகர்வடைந்த நகரம். பழைய பாபிலோனை தோண்ட வேண்டுமானால் இப்போதுள்ள நகரத்திலிருந்து பல கி.மீ. தூரம் வடகிழக்காக நகரவேண்டும்.

எனவேதான், பெரும்பாலான அகழ்வாராய்வுகள் நகரங்களில் இருந்து வெகுதூரம் வெளியிலேயே செய்யப் படுகின்றன. பூமிக்கடியில் எண்ணை இருக்கிறதா என்று நம் வீட்டு அடுப்படி வரை நுழைந்து பார்க்கிறார்களே அதுமாதிரியான தொந்தரவில்லை. அவர்கள் பாட்டிற்கு ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறமாக மண்தோண்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். பிரச்சனை இல்லை.

அதெல்லாம் சரி. மண்ணைத் தோண்டி ஆழத்தில் கிடைக்கும் பொருட்களை இது இத்தனை வருடம் முந்தியது. இன்னார் காலத்தைச் சேர்ந்தது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே? அது உண்மைதானா? தொல்பொருட்களின் காலத்தை எப்படிக் கணிக்கிறார்கள்?

ஆழத்தில் கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு அதன் காலத்தை கணிக்க இன்று விஞ்ஞான ரீதியாகப் பலமுறைகள் உண்டு. இவை எல்லாமே நம்பகமான முறைகள்தான்.

பலமுறைகளுள் சில முக்கியமான முறைகளைச் சொல்
கிறேன் கேளுங்கள்.

1. ஸ்டிராட்டிகிராஃபி (Stratigraphy)
2. ஆர்ட்டிஃபாக்ட்ஸ் (Artifacts)
3. ஆப்டிஸியன் ஹைட்ரஷன் (Optician Hytrasion)
4. கிரோனா மேட்ரிக் டேட்டிங் (Chronomatric Dating)
5. ரேடியோ கார்பன் டேட்டிங் (Radio Carbon Dating)

இதில் ஸ்டிராட்டிகிராஃபி என்பது பழங்காலத்தின்
நாகரிகங்கள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகப் படுகின்றன என்ற
தத்துவத்தை வைத்துக்கொண்டு கிடைத்த பொருட்கள் எத்தனை
ஆழத்திலிருந்து பெறப்பட்டது என்பதைக் கணித்து பொருளின்
காலத்தை சொல்ல முற்படுவது. இதில் அரசமரத்தடி ஜோசியர்
மாதிரி ஒரு குத்து மதிப்பாக சொல்லலாமே தவிர துல்லியமாக
இன்னகாலம் என்று அருதியிட்டுச் சொல்ல முடியாது.

இரண்டாவது ஆப்டிஸியன் முறை, இது கொஞ்சம்
துல்லியமானது. ஆப்டிஸியன் என்பது ஒரு வகைக் கண்ணாடிக்
கல். பழங்கால ஆயுதங்களுக்கு இந்தக் கற்கள்தாம் ரொம்பவும்
பயன்பட்டன. இந்த மாதிரியான கற்களின் உள்ளே சார்ந்துள்ள
ஈரச்சத்தை அளப்பதின் மூலம் காலத்தை கணிக்கிறார்கள். ஐநூறு
வருடமா இத்தனை மில்லி.. ஆயிரமா அதற்கு இத்தனை மில்லி
என்று அளவு வைத்துக்கொண்டு காலம் சொல்கிறார்கள். “மில்லி”
யில் பழக்கப்பட்டவர்களுக்கு இம்முறையில் சொல்வதுதான்
உத்தமம். புரிந்து கொள்வார்கள்!

மூன்றாவதாக க்ரானோமெட்ரிக் டேட்டிங் முறை,
டேட்டிங் என்றவுடன் நீங்கள் வேறு மாதிரியான கற்பனை
செய்துகொள்ளக்கூடாது. எல்லாம் வேதியியல் சம்மந்தப்பட்டது.
பொதுவாக க்ரானோமெட்ரிக் முறை என்றாலும் இதில் எராளம்
உட்பிரிவுகள் உண்டு.

இதிலுள்ள ப்ளோரின் நைட்ரஜன் முறை ஆழத்தில்
கிடைத்த எலும்புகளின் காலத்தைக் கணிப்பதில் ரொம்பவும்
பாப்புலர். இது எந்த வகை ஜாதியைச் சேர்ந்த ராஜாவின் எலும்பு
என்று கண்டறிந்து சிலை வைக்க இம்முறையை நம்பலாம்.

மண்ணுக்கடியில் புதைபுண்ட எலும்புகள் தரையினடி
யிலுள்ள ப்ளூரின் என்ற வாயுவை உறிஞ்சுகின்றன. ஏற்கனவே
எலும்புகளிலிருக்கும் பாஸ்பேட் என்ற சமாச்சாரம் இந்தப்

ப்ளோரினுடன் வேதிவினை புரிந்து ப்ளோரோபேட்டைட் என்ற பொருளாகிறது. எலும்பின் மேல் படிந்துள்ள இந்த பேட்டையை ஆராய்வதின் மூலம் அந்த எலும்பு எவ்வளவு காலம் மண்ணுக்குள் தூங்கியது என்று கணக்கிடலாம். அகழ்வாராய்ச்சி செய்யும் எல்லாவிடங்களிலும் மண்டையோடுகளும், எலும்புகளும் தாராளமாய்க் கிடைப்பதால் இந்த ஆராய்ச்சி பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இவை எல்லாவற்றிலும் 1949ல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ரேடியோ கார்பன் டேட்டிங் முறைதான் சாலச் சிறந்தது. காலம் கணிப்பதில் மிக துல்லியமானது. யாரும் மறுத்துப்பேசாமல் ஒப்புக்கொள்ளும் காலமறியும் முறை இதுதான். இதைக் கண்டுபிடித்த லைபி என்ற விஞ்ஞானிக்கு இதற்காகவே நோபல் பரிசு கிடைத்தது. அவர் உயிருடனிருந்த போதே பரிசு கிடைத்தது இன்னும் ஆச்சரியம்.

உலகில் உயிருடன் இருக்கும் யாவற்றிலும் - அது நீங்களாயிருந்தாலும் சரி. ஜார்ஜ் புஷ்ஷாயிருந்தாலும் சரி - காஸ்மிக் கதிர்களினால் கார்பன்-14 என்ற அணுப்பொருள் உண்டாகிறது. மேற்படி ஆள் மரித்தவுடனிருந்து இந்தக் கார்பன்-14 கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. ஏனெனில் செத்த பொருட்களில் கார்பன்-14 உள்ளே புகமுடியாது. ஆனால் வெளியேறும். நம் பாங்க் பாஸ்புக் மாதிரி.

ஏறத்தாழ 5,500 ஆண்டுகளில் கார்பன் அளவு பாதியாகிவிடும். 11,000 ஆண்டுகளில் கால் பாகமாக குறைந்து விடும். அதற்கப்புறம் காலியாகும் வேகம் இன்னும் குறைந்து மொத்தச் சொத்தும் காலியாக ஏறத்தாழ 35,000 ஆண்டுகள் ஆகும். சில பிடிவாத எலும்புகளில் 50,000 ஆண்டுகள் வரை கூட ஆகும் என்கிறார்கள். அதற்குள் நீங்கள் ஆராய்ச்சி செய்துவிட வேண்டும்.

இப்படி மதிப்பிழக்கும் கார்பன் அளவைக் கொண்டு பொருட்களின் பழமையை மிகத் துல்லியமாக அறியலாம். இதற்கென்று கார்பன் டேட்டிங் மிஷின்கள் உண்டு.

இன்னும் நிறைய எழுதலாம் ஆனால் சண்டைக்கு வருவீர்கள். டேட்டிங் முறையிலேயே பொட்டாஷியம் - ஆர்கன் டேட்டிங், தெர்மல் மைன்ஸீன் டேட்டிங், கோலோஷன் டேட்டிங், பெர்ரா-மாக்னடிக் டேட்டிங், க்ராஸ் டேட்டிங் என்று பலவகையுண்டு. மொத்தத்தில் எல்லாமே விஞ்ஞானப்

பூர்வமானவை. எல்லாமே நம்பகமானவைதான்.

அகழ்வாராய்ச்சி முடிவுகள் என்பது ஏனோதானோவென்று சொல்லிவிடுவதல்ல. இத்தனை பரிசோதனைகளுக்குப் பிறகுதான் முடிவுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. வரலாற்றுத்துறை என்பது கட்டுக்கதை கட்டும் துறையல்ல - அரசியல்வாதிகள் மூக்கை நுழைக்காதவரை.

பலமுறை பேப்பர் படித்தும் பைனான்ஸ்காரர்களின் விளம்பரம் கண்டவுடன் எல்லாவற்றையும் மறந்து அவர்களை நம்பிவிடும் நாம் இந்த விஷயத்தில் மாத்திரம் நம்பிக்கையில்லாதீர்மானத்தில் இருப்பது சரியல்ல. அகழ்வாராய்ச்சிக் குறிப்புகளை நீங்கள் தாராளமாக நம்பலாம்.

அகழ்வாராய்ச்சி செய்யும் முறைகளை இன்னும் தெளிவாக தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் அன்பர்கள் கீழ்க்கண்ட நூல்களை வாங்கி வாசிப்பது பயனளிக்கும்.

I) ARCHAEOLOGY FROM THE EARTH - By M. Wheeler.

II) ARCHAEOLOGY - By S. Rapport and H. Wright.

நம்பிக்கையுடன் இனி புத்தகத்தை படிக்கத் துவங்குங்கள். வாழ்த்துக்கள்.

நாணயங்கள்

முதல் பாகத்தில் அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வேதாகம நகரங்களையும், கிராமங்களையும் பற்றியே பொதுவாக ஆராய்ந்தோம்.

இந்தப் புத்தகத்தில் கொஞ்சம் மாறுதலுக்காக அகழ்வாராய்ச்சியில் கிடைத்த சில பொருட்களைப் பற்றியும் பார்க்கப் போகிறோம்.

அகழ்வாராய்ச்சியில் வெறும் வீடுகளும், சுவர்களும் மட்டுமா கிடைக்கின்றன.

புதை பொருள் ஆராய்ச்சியென்று பூமிக்குள் புகுந்து விட்டால் கிடைக்கும் பொருட்கள் தான் எத்தனை! எத்தனை!!

நம் முன்னோர்கள் பயன்படுத்திய திரிகைகளிலிருந்து வெற்றிலை இடிக்கும் உரல் வரை, இராஜாக்களுக்கு விசிறியாகப் பயன்பட்ட வெண்சாமரம் முதல் வீடு கூட்டும் விளக்குமாறு வரை கணக்கில்லாத பொருட்கள் கைக்கு கிடைக்கும்.

இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதத்தில் முக்கியமானவைதான்.

எனினும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் புதையுண்ட நகரத்தின் கிழக்குத் தெரு குப்புசாமி பயன்படுத்திய வெற்றிலைச் செல்லத்தையோ, கைத்தடியையோ கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அவை வரலாற்றுக்கு தேவையும் இல்லை.

அதேசமயம் அகாஸ்வேரு பயன்படுத்திய பல்செட்டோ, ஆபிரகாம் பயன்படுத்திய கைத்தடியோ கிடைத்துவிட்டால் அவற்றை விட்டுவைப்பதில்லை. துடைத்து, பாலீஷ் பண்ணி அருங்காட்சியகக் கண்ணாடி கேஸ்களில் வைத்து உள்ளே லைட் போட்டு, பக்கத்தில் சிறு பலகையில் வரலாறும் எழுதி வைத்து விடுவார்கள்.

காரணம், ஆபிரகாமும், அகாஸ்வேருவும் வரலாற்று நாயகர்கள் எனவே அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களும் மரியாதை பெறுகிறது.

நிலைமை இப்படி இருக்க ஆராய்ச்சியாளர்கள் நடுவில் ஒரு பொருளுக்கு மட்டும் விசேஷ மரியாதை உண்டு. அது குப்புசாமி உடையதாயிருந்தாலும் சரி, கோரேஸ் உடையதாயிருந்தாலும் சரி பாரபட்சமேயில்லாமல் மரியாதையுடன் ஒன்றுகூட விடாமல் சேகரித்துக்கொள்வார்கள்.

அது நாணயம்.....!

அகழ்வாராய்ச்சியில் கிடைக்கும் பொருட்களுக்குள் நாணயங்களுக்கு இருக்கும் மதிப்பே தனிதான். அது தங்கமோ செம்போ அல்லது துளக்க மாதிரி ஆட்கள் வெளியிட்ட தோல் நாணயமோ அதெல்லாம் பிரச்சனை இல்லை. நாணயம் என்கிற பெயரில் ஒரு கழுதைக்கு அடிக்கிற லாடம் பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தால் கூட அதன் மதிப்பே தனிதான் காசு என்றால் எல்லாக் காலத்திலும் மரியாதைதான் போலும்.

அகழ்வாராய்ச்சியில் நாணயங்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு முக்கியத்துவம் தருகிறார்கள்.

காரணம் இருக்கிறது.

நாணயங்கள் காலத்தைக் காட்டுகின்றன. அதில் பயன்படுத்தியுள்ள குறி எழுத்துக்கள், முத்திரை போன்றவை இது இன்ன காலத்தைச் சேர்ந்தது என்று கணிக்க உதவுகிறது. அதை

இன்னும் துல்லியமாக்க கார்பன்-டேட்டிங் பயன்படுகிறது. காசில் காணப்படும் முத்திரையை வைத்து இது இன்ன ராஜாவின் காலத்தியது என்று கணிக்கமுடிகிறது.

இதுவும் தவிர வெவ்வேறு இடங்களில் கிடைக்கும் ஒரே மாதிரியான நாணயங்களைக் கொண்டு மேற்படி ராஜ்ஜியம் எது மட்டும் பரவியிருந்தது என்று எல்லையையும் கணிக்க முடிகிறது.

உதாரணமாக, இன்னும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழித்து ஒரு ஆராய்ச்சியாளர் இந்தியாவைத் தோண்டிப் பார்த்தால் கன்னியாகுமரியில் கிடைத்த ஐந்து ரூபாய் நாணயம் போலவே காஷ்மீரில் கிடைக்கும் ஐந்து ரூபாய் நாணயமும் இருப்பதைக் கொண்டு இந்தியாவின் எல்லை காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை பரவியிருந்தது என்று கூறி விடுவார்.

இன்ன பிற காரணங்களால் தான் அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் பூமிக்கு கிழே புதையுண்டு கிடந்த காசுகளுக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் தருகிறார்கள்.

நாணயத்தை எப்போதிருந்து மனிதர்கள் பயன்படுத்தினார்கள் என்று தெளிவாக இன்னும் கண்டுபிடிக்கவில்லை.

எனினும் நாணய முறைக்கான முதற்கட்ட முயற்சிகள் ஆபிரகாம் காலத்திலிருந்தே இருந்தன என்று அறிய முடிகிறது.

ஜெரால்ட் A. லார் என்ற ஆய்வாளர் கேரார் பகுதியில் அகழ்ந்து பார்த்தபோது சிறுசிறு வட்ட வடிவமாக வார்க்கப்பட்ட வெள்ளித்துண்டுகள் ஏராளமாய்க் கிடைத்தன. இவை யாவும் உள்ளங்கை அளவிலானவை.

சிறுசிறு மண் ஓடுகளில் அச்சுக்களை செய்து அதில் வெள்ளியை வார்த்து இவற்றைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடித்தார்கள். ஏறத்தாழ இவை யாவும் ஒரே அளவும், எடையும் உள்ளவையாக இருந்தன.

இந்த வெள்ளித் துண்டுகள் ஒவ்வொன்றும் சுமார் 114 கிராம் எடை உள்ளவை. இவற்றை காலம் காண ஆராய்ந்தபோது அது கி.மு. 1900 ஐ சேர்ந்தது என்று தெரியவந்தது.

வெள்ளியில் நகை செய்வதை கண்டிருக்கிறோம். சிலை செய்வதைக் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இது ஏன் இப்படி

பணியாரம் மாதிரி வட்ட வடிவமாக வேலைமெனக்கெட்டு வார்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தலையை பிய்த்துக்கொண்டு தீவிரமாக சிந்தித்தனர்.

ஒரே அளவு, ஒரே எடை என்கிற விஷயம் தீவிரமாய் இவர்களை உறுத்த, ஆழமாய் சிந்தித்து, பிய்த்தெடுத்த முடியுடன் கடைசியில் கண்டுபிடித்தே விட்டார்கள்.

ஆம்! இவை யாவும் பணமாக பயன்படுத்தப்பட்ட வெள்ளிக்கட்டிகள்.

இவற்றில் சில சதுர வடிவமானவை. சதுரமென்றால் ஏறத்தாழ 3 c.m அளவும் 1.7 c.m. பருமனுமானவை.

இது எதற்காம்?

ஆபிரகாம் காலத்தில் வெள்ளியை பணமாயும், பண்டங்களாயும் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

இதில் சதுரவடிவ வெள்ளியை உருக்கித்தான் நகையோ பாத்திரங்களோ செய்வார்கள்.

வட்ட வடிவ வெள்ளியை இதுபோன்ற காரியங்களுக்கு உருக்குவதில்லை. மாறாக, வியாபார காரியங்களுக்கு பணமாக இவற்றைப் பயன்படுத்தி வந்தனர்.

அக்கால வணிகர்களும் பொருட்களுக்கு மாற்றாக இந்த வடிவமான வெள்ளியைத்தான் வாங்குவார்களேயொழிய வெள்ளிப்பாளங்களை (சதுரம்) வாங்குவதில்லை.

வீட்டில் ஒரு வெள்ளிப்பாத்திரம் செய்ய வேண்டுமானால் வட்ட வெள்ளியை கொடுத்து சதுர வெள்ளியை வாங்கி அதைத்தான் உருக்க வேண்டும். நேரடியாக பணவெள்ளியை உருக்குவதில்லை. இப்படியொரு கட்டுப்பாடு கடைபிடிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது.

அரும்பாடுபட்டு இவர்கள் கண்டுபிடித்த இந்தக் காரியம் வேதாகமத்தில் ஏற்கனவே குறிக்கப்பட்டுள்ளதை கவனியுங்கள்.

ஆதி 23:16

ஆபிரகாம் வர்த்தகரிடத்தில் செல்லும்படியான வெள்ளியை நானூறு சேக்கல். நிறுத்துக்கொடுத்தான்.

மேற்படி வசனத்தில் ஆபிரகாம் வெள்ளியை நிறுத்துக்

கொடுத்தார் என்று எழுதப்படாமல் வர்த்தகரிடத்தில் செல்லும் படியான வெள்ளி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதிலிருந்து வாணிபத்திற்கென்று தனி வெள்ளி பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது என்பது தெளிவாகிறதல்லவா?

வர்த்தகரிடத்தில் செல்லும்படியான வெள்ளிதான் இன்றைய நாணய முறைக்கு முன்னோடி.

நாணய காலம் கி.மு. 800ன் பிற்பகுதியில்தான் துவங்கியது. ஆனால் ஆபிரகாமின் காலமோ கி.மு. 1996 முதல் 1822 வரையிலானது.

நாணய காலம் துவங்குவதற்கு ஏறத்தாழ 1,000 ஆண்டு களுக்கு முன்பாகவே நாணய முறைப்பற்றி சிந்தனை இருந்தது. ஆச்சரியமான செய்தி என்னவென்றால், வேதம் அதையும் விட்டுவிடாமல் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருப்பதுதான்.

நாணய முறைக்கு முன்பாக பண்டமாற்றுமுறைதான் வழக்கத்தில் இருந்தது.

பண்டமாற்று முறை என்பது 2 ஆட்டுக்குட்டியைக் கொடுத்து ஒரு மாட்டை வாங்குவது போன்றது. ஒரு பொருளுக்கு இன்னொரு பொருள்.

பெருமளவில் பண்டமாற்று முறைக்கு பயன்படுத்தப் பட்டது கால்நடைகள்தான்.

ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைக் கொடுத்து நாலு மூட்டை நெல் வாங்கலாம். நாலு உடுப்பு வாங்கலாம். அல்லது சின்னதாக இரண்டு கிண்ணம் வாங்கலாம்.

லத்தீன்மொழியில் பணத்துக்கு பெக்யூனியா (Pecunia) என்று பெயர். பெக்யூஸ் (Pecus) என்ற வார்த்தையிலிருந்து தோன்றியது. இதற்கு “கால்நடை” என்பதுதான் பொருள்.

அக்காலங்களில் ஒருவனுடைய ஆஸ்தியைப் பற்றி சொல்வதற்கு அவன் எவ்வளவு கால்நடைகளை கொண்டிருந்தான் என்றே குறிப்பிடுவது வழக்கம். இன்று எத்தனை சூட்கேஸ் வைத்திருக்கிறான் என்று குறிப்பிடுவதுபோல.

இதற்கு உதாரணம் வேண்டுமானால் யோபு 1 : 3 ஐ படித்துப்பாருங்கள். ஏழாயிரம் ஆடுகள், மூவாயிரம் ஒட்டகங்கள்,

ஐநூறு ஏர்மாடுகள், ஐநூறு கழுதைகள் என்று யோபுவின் செல்வ நிலைமை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கும். யோபுவின் பின் நிலைமையிலும் அவருடைய ஆஸ்தி மிருக ஜீவன்களைக் கொண்டே குறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம் (யோபு 42:12).

சில சமயங்களில் காய்கறிகள், பழங்கள், உணவுப் பொருள்கள் போன்றவை கூட பண்டமாற்று முறையில் நாணயம்போல பயன்படுத்தப்பட்டன. இன்றைக்கு ஈயம், பித்தளைக்கு பேரிச்சம்பழம் கொடுப்பதுகூட பண்டையக்கால பண்டமாற்று முறையின் எச்ச சொச்சம்தான்

ஆபிரகாம் காலத்தில் இப்படியென்றால், யாக்கோபின் காலத்திலெல்லாம் இம்முறையில் நிறைய முன்னேற்றம் உண்டாகியிருந்தது.

வெள்ளியிலும், பொன்னிலும் செய்த வளையல்களைப் பணமாகப் பயன்படுத்தினர். இவற்றைக் கையிலும் அணிந்து கொள்ளலாம். பையிலும் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

இதிலேயே இன்னொரு வகை வளையலும் உண்டு. அது மூக்கிலேயோ, காதிலேயோ அணிந்துகொள்ளும்படியான வளையம். இதுவும் பணமாக பயன்படுத்தப்பட்டதுதான்.

இதில் முக்கியமான காரியம் என்ன தெரியுமா?

இவையாவும் ஒரே அளவில், ஒரே எடையில்லாதன் செய்யப்படும். எனவேதான் இவை ஆபரணமாக மட்டுமல்ல. பணமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன.

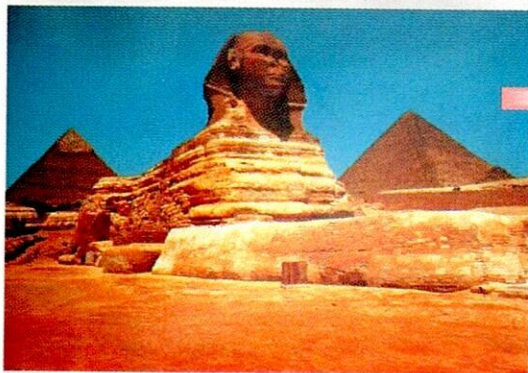
காது ஆபரணம் என்பது நிலையான அளவாக அரைசேக்கல் எடையில் மட்டுமே செய்யப்பட்டு வந்தது. கை வளையலுக்கு ஐந்து சேக்கல். இதற்கு குறைந்தோ கூட்டியோ யாரும் இந்த வளையல்களைச் செய்வதில்லை.

ஒரு சேக்கல் என்பது 11.4 கிராம்

அப்படியானால் காதணி $1/2 \times 11.4 = 5.7$ கிராமும், கைக்கடகம் $5 \times 11.4 = 57$ கிராமும் வரும். பவுன் கணக்கில் கூறவேண்டுமானால் ஏழேழரைக்கால் பவுன்! (சரியா?)

எலியேசர் தனக்கும், தன் ஒட்டகங்களுக்கும் தண்ணீர் தந்த ரெபெக்காளுக்கு தந்த கைக்கடகங்களையும், காதணியையும்

ஆழங்கள் ரகசியமும் சாட்சிகள்

ஸ்பிங்க்ஸ்

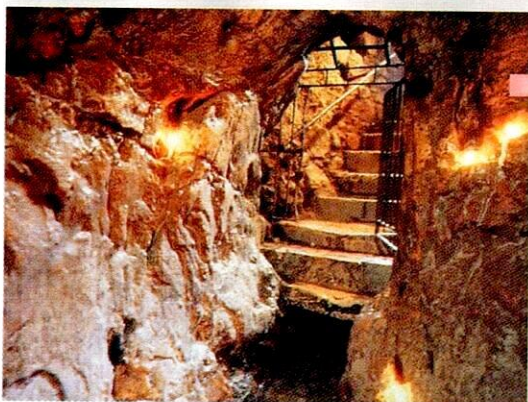
எகிப்து பாலைவனங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பிரம்மாண்டமான ஸ்பிங்க்ஸ் அமைப்புள்ள பிரமிடுகள் தான் இவை. ஸ்பிங்க்ஸ் என்பது மனித தலையும் சிங்கஉடலும் கொண்ட ஒரு விசித்திர உருவசிலை.

ரோமானியர்கள் பயன்படுத்திய நாணயங்கள்

ரோமர்கள் பயன்படுத்திய நாணயங்களில் ஒரு புறம் நாணயத்தின் மதிப்பும் மற்றொரு புறம் ராஜாவின் தலை உருவமும் இருக்கும். நாணயத்தில் மனிதனின் தலைப்படம் இருப்பதால் அதை விக்ரிகரம் என்று கருதி யூதர்கள் அதை ஆலயக்காரியங்களுக்கு பயன்படுத்தமாட்டார்கள்.

எசேக்கியா காலத்து தண்ணீர் சுரங்கம்

சுமார் 2500 வருடங்களுக்கு முந்திய எசேக்கியா காலத்தை சேர்ந்த தண்ணீர் சுரங்கம் இது. கி.பி. 1880-ல் ஆராய்ச்சியாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

கணக்குப் பண்ணினால் 114 கிராம் வரும். அதாவது 14.25 பவுன். இன்றைய மதிப்புப்படி 57,000 ரூபாய் (ஏய்ப்பா.. தண்ணீருக்கு இவ்வளவு விலையா?)

இரும்பு, செம்பு, வெண்கலம் போன்ற உலோகங்கள் போர் ஆயுதங்கள் செய்யப் பயன்பட்டன. எனவே இவற்றின் தேவை அதிகம். எனவேதான் இந்த உலோகங்களில் அவர்கள் பணம் செய்வதில்லை. மாறாக வெள்ளி, தங்கம் போன்றவற்றால் பணம் பண்ணினார்கள். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை மேற்கண்ட இந்த உலோகங்கள்தான் பண உலோகங்களாய் இருக்கின்றன.

கி.பி. 1870 - 73 ல் கேசேர் என்ற இடத்தில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்த Dr. C. கிவர்மண்ட் (Dr. C.Clermant) என்பவர் இதுபோன்ற நிறைய பொன், வெள்ளி வளையல்களை கண்டுபிடித்தார். இவையாவும் ஈசாக்கு, யாக்கோபு காலத்தைச் சேர்ந்தவையென்று கார்பன் டேட்டிங் முறையில் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இவையே அக்காலத்தில் பணமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது.

யாக்கோபு நிலத்தை வாங்க பயன்படுத்திய காசும் யோசேப்புக்கு விலையாகத் தரப்பட்ட காசும், யாக்கோபின் பிள்ளைகள் யோசேப்பிடம் தானியம் வாங்கப் பயன்படுத்தியதும். இந்த மாதிரியான பணம்தான்.

ஆபிரகாம் காலத்தில் வெள்ளி பணமாக பயன்படுத்தப் பட்டபோது ஒருகளில் வட்டவடிவமாக வார்க்கப்பட்ட அந்த வெள்ளியில் எடை வித்தியாசம் இருந்தது. ஒன்றிரண்டு கிராம்கள் கூடியோ, குறைந்தோ ஒரு துல்லியமான அளவில்லாமல் இருந்தது.

எனவே, இவ்வகை வெள்ளியை எண்ணிக் கொடுக்காமல் நிறுத்தே கொடுத்து வந்தனர். காரணம் அக்காலத்தில் காசின் மதிப்பென்பது. காசின் எடையைப் பொறுத்தே இருந்தது. (ஆதி 23:16)

யாக்கோபின் காலத்தில் “ஆபரண” பணமட்டுமில்லாமல், ஆபிரகாமின் காலத்திலிருந்த முறையில் கொஞ்சம் நவீனமும் பண்ணியிருந்தார்கள்.

எப்படியெனில் ஆபிரகாம் ஈசாக் மாதிரியான பெரியதனக் காரர்கள் தங்கள் வெள்ளியை நிறுத்து காசுகளாக்கி, அதன் எடையை அதிலேயே பதித்து வைத்திருந்தார்கள். ஆனால்

காசுகளை நிறுத்து தரவேண்டிராமல் எண்ணிக்கொடுக்க ஆரம்பித்தனர். இந்த நடைமுறை யாக்கோபின் காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்தது.

ஆதி 23:16

அப்பொழுது ஆபிரகாம் எப்பெரோனின் சொல்லைக் கேட்டு, ஏத்தின் புத்திரருக்கு முன்பாக எப்பெரோன் சொன்னபடியே, வர்த்தகரிடத்தில் செல்லும்படியான நானூறு சேக்கல் நிறை வெள்ளியை அவனுக்கு நிறுத்துக் கொடுத்தான்.

ஆனால் ஆதி 33:19 ல் யாக்கோபு வெள்ளியை எண்ணிக் கொடுத்தாக காண்கிறோம்.

ஆதி 33:19

தான் கூடாரம் போட்ட வெளியின் நிலத்தைச் சீகேமின் தகப்பனாகிய ஏமோரின் புத்திரர் கையிலே நூறு வெள்ளிக் காசுக்குக் கொண்டு,

யோசேப்புக்கு விலையாக இருபது வெள்ளிக்காசுகள் பெற்றார்கள் என்றும் எண்ணிக்கையிலேயே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதை கவனியுங்கள்.

ஆதி 37:28

அந்த வர்த்தகரான மீதியானியர் கடந்துபோகிறபோது, அவர்கள் யோசேப்பை அந்தக் குழியிலிருந்து தூக்கியெடுத்து அவனை இஸ்மவேலர் கையில் இருபது வெள்ளிக்காசுக்கு விற்றுப்போட்டார்கள். அவர்கள் யோசேப்பை எகிப்திற்குக் கொண்டு போனார்கள்.

எண்ணிக்கை முறை வருவதற்கு முன் நீங்கள் கடைக்குப் போகவேண்டுமானால் காசுகளுடன் ஒரு தராசையும் எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டும். கடைக்காரன் கத்தரிக்காயை நிறுக்கும்போது நீங்கள் காசை நிறுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

புது முறையில் இந்த கஷ்டங்களெல்லாம் இல்லை. பெரிய தனவான்களும், வியாபாரிகளும் தங்களுக்கென்று காசுகளைத் தயாரித்தார்கள்.

வெள்ளி அல்லது பொன்னை சம அளவில் நிறுத்து அதைக்

காசாக்கி அதன் மேல்புறம் காசின் எடையையும் தங்கள் குடும்ப அல்லது வியாபாரச் சின்னங்களையும் பதித்து வைத்தனர்.

எடையை பதிப்பது சரி, குடும்ப சின்னம் என்னத்திற்கு?

காசின் எடையில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்குமானால் நேரடியாக மேற்படி நபரிடமே சண்டைக்கு போய்விட வசதியாகத்தான் இந்த ஏற்பாடு.

வெள்ளியை காசாக்கினவர்களும் சரி, பொன்னை காசாக்கினவர்களும் சரி, வெவ்வேறு அளவுகளில் அவற்றைத் தயாரிக்கவில்லை. ஒரே அளவு, ஒரே எடைதான்.

வெள்ளிக் காசு என்பது 114 கிராம் எடையுள்ளது என்றால் யோசேப்பை விற்ற விலையை கொஞ்சம் கணக்கு பாருங்கள் (114 x 20) 2280 கிராம் வெள்ளி இன்றைய நிலவரப்படி 22,800 ரூபாய்!.

வெள்ளியிலும், பொன்னிலும் காசுகளை தயார் செய்தாலும் வெள்ளிக்காசுகள்தான் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டன. எனினும் சில குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்கு மட்டும் பொன்காசுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. வெள்ளியை பயன்படுத்துவதில்லை.

நிலம் வாங்குதல், அடிமைகளை வாங்குதல், கால் நடைகள் வாங்குதல் போன்றவைக்கு வெள்ளிக்காசுகள் பயன்படுத்தப் பட்டன.

தேவ காரியம், இராஜாங்கக் காரியம், திருமணக் காரியங்கள் போன்றவற்றிற்கு பொன்காசுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. வெள்ளி பயன்படுவதில்லை.

தனக்கும் ஒட்டகங்களுக்கும் தண்ணீர் வார்த்த ரெபெக்காளுக்கு எலியேசர் ஏன் பொன் (காசு) கொடுத்தார் என்பது புரிகிறதா?

எலியேசர் ரொம்பவும் விவரமான ஆள்தான் இல்லையா?

மனிதக் கண்டுபிடிப்புகளில் “மாஸ்டர் பீஸ்” எது என்று கேட்டால் என்ன சொல்வீர்கள்.

அணுகுண்டைச் சொல்லலாமா?

அல்லது கம்ப்யூட்டர்?

இல்லை. இவையெல்லாம் பெரிய கண்டுபிடிப்புக்களே

யானாலும், மாஸ்டர் பீஸ் என்னவோ பணம்தான்.

பணத்துக்கு இருக்கிற வலிமை அணுகுண்டிற்கு இல்லை. பணத்திற்கு இருக்கிற புத்திசாலித்தனமும், குயுத்தியும் கம்ப்யூட்டருக்கு இல்லை.

அணுகுண்டு என்ன ஒரு நாலு ஊரை அழிக்கும். மிஞ்சிப் போனால் ஒரு நாட்டை அழிக்கும். அதற்கு ஒரேயொரு செயல் திறன்தான் உண்டு. ஒரு முட்டாள் அடியாள் மாதிரி.

கம்ப்யூட்டர் என்ன, ஒரு பெரிய டிஜிட்டைக் கூட்டிக் கழிக்கும், கொஞ்சம் கிராஃபிக்ஸ் பண்ணும், பணம் எண்ணும், ஹோட்டல்களில் பில் போடும். இன்னும் ஒன்றிரண்டு காரியங்கள் செய்யும். அவ்வளவுதானே?

ஆனால் பணத்தோடு ஒப்பிடும்போது இவற்றின் செயல் திறன்களெல்லாம் ஒன்றுமில்லை.

பணம் ஒரு சகலகலா வல்லவன்!

ஆபீஸ்களில் நகர மறுக்கும் ஃபைல்களை நகர்த்திவிடும், நடக்க முடியாத திருமணத்தை நடத்தி வைக்கும். தீர்ப்புகளை திருத்த வைக்கும். குடும்பத்தைச் சேர்க்கும், அல்லது பிரிக்கும். நண்பனைப் பகைவனாக்கும், அல்லது பகைவனை நண்பனாக்கும். உடையவன் சிறியவனாயினும், அவனைப் பிறர் வணங்க வைக்கும். வானத்திலே பறக்க வைக்கும், கடலிலே மிதக்க வைக்கும், எலெக்ஷனிலே ஜெயிக்க வைக்கும்.

பணத்திற்கு நன்மையும் செய்யத் தெரியும், தீமையும் செய்யத் தெரியும். உலக அரங்கிலே பணம் பண்ணும் ஜாலங்களை எழுதப் புகுந்தால் புத்தகங்கள் போதாது. பணத்திற்கு பல்வேறு முகங்கள் உண்டு. பணம் ஆயிரம் தலைப்பாம்பு மாதிரி.

இத்தனை வலிமையான பொருளான பணம், ஒரே நாளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொருளல்ல. பணம் நம்முடைய முன்னோர்களின் சிந்தனையிலே தோன்றி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக செயல் முறைகளிலே மாற்றமடைந்து, வடிவமைந்து இன்று பூதாகரமான வளர்ச்சியடைந்து நிற்கிறது.

பணம் தொன்றுதொட்டு ஆபிரகாம் காலமுதலே புழங்கிய சமாச்சாரம் என்றும், வேதம் நாணயங்கள், பணம் பற்றி பல இடங்களில் பேசியுள்ளது பற்றியும் இதுவரை பார்த்தோம்.

பணம், காசுகள் தயாரிப்பதென்பது இப்போதெல்லாம் அரசாங்கங்களின் நேரடிக் கண்காணிப்பிலுள்ளது. தனி நபர் தயாரித்தால் கம்பி எண்ணவேண்டியதுதான்.

ஆனால் நம் முற்பிதாக்களின் காலத்தில் எல்லாம் காசுகளை ஒவ்வொரு குடும்பங்களிலும் தயாரித்தனர். அதற்காக உங்களையும் என்னையும் போன்ற சாமானிய குடும்பத்தார் காசு தயாரித்துவிட முடியாது. காசு தயாரிக்க நாம் கொஞ்சம் பெரிய தனக்காரர்களாயிருக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் ஒரு நாலாயிரம் ஆடுகள், மூவாயிரம் மாடுகள், ஏழாயிரம் கழுதைகள் என்கிற அளவிலாவது செல்வங்கள் இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லா விட்டால் நீங்கள் தயாரிக்கும் காசை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

அக்கால குடும்பக் காசுகள் எப்படி தயாரிக்கப்பட்டன தெரியுமா?

பொன் அல்லது வெள்ளியை உருக்கி அச்சிலே வார்த்து அந்தக் காசின் முன்புறம் அதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உலோகத்தின் எடையையும், மறுபுறம் தங்கள் குடும்பத்தின் சின்னத்தையும் பதிப்பித்து வைப்பார்கள்.

அந்தக் காசில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள எடைதான் அந்தக் காசின் எடை.

கி.பி. 1870 கேசேர் (Gezer) என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியில் முற்பிதாக்களின் காலத்தைச் சேர்ந்த நாணயங்களும், பணமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட கடகங்களும், வளையல்களும் கிடைத்துள்ளன.

இங்கு அகழ்வாராய்ச்சி செய்தவர் C. கிளர்மாண்ட் (C. Clermont) என்பவர் இவர் அபு-துஷே என்ற கிராமத்தின் அருகேயுள்ள டெல்-ஏல்-யாசேர் (Tell-el-Jazer) என்ற இடத்தில் செய்த அகழ்வாராய்ச்சியில் நிறைய நாணய வகைகளைக் கண்டு பிடித்துள்ளார்.

1874ல் இவருடைய ஆராய்ச்சியில் எபிரெய மொழியில் அமைந்த கல்வெட்டு ஒன்றும் கிடைத்துள்ளது. கேசேர்-அல்காஸ் (Gezer-Alkos) குறிப்புகள் என்று அழைக்கப்படும் இக்கல்வெட்டுக் குறிப்பில் அக்கால நாணயங்கள் பற்றியும் நாணயமுறைகள்

பற்றியும் பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

பொன், வெள்ளி வார்ப்புக் காசுகளை பயன்படுத்தி வந்தாலும் பொன் வளையல்களையும், கடகங்களையும் பணமாகப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் சாலமோன் காலம் வரைக்கும் கூட தொடர்ந்துள்ளது தெரியவந்துள்ளது.

ஆபரணங்களையே பணமாக பயன்படுத்துவதில் இரண்டு நன்மைகள் இருந்தன. ஒன்று பணத்தை தனியாக பூட்டிவைக்க வேண்டியதில்லை. இரண்டாவதாக செலவு வருகிறவரை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டு பெருமைப்படலாம்.

ஆபரணங்களில் எல்லாவற்றையும் பணமாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. பெண்கள் மூக்கிலணியும் வளையல்கள், காது வளையல்கள், கை வளையல்கள், கால்களில் அணியும் சிலம்புகள் (கண்ணகியை நினைவு கூர்க்) போன்றவை மட்டுமே பணமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

மற்றபடி நெற்றியில் அணியும் சுட்டி, கழுத்தில் அணியும் செயின் டைப் ஆபரணங்கள் போன்றவைகள் பணமாக பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

சாலமோனின் காலத்தில் பணமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த ஆபரணங்களின் மதிப்பு சீராக நிர்ணயம் செய்யப் பட்டிருந்ததாம்.

அரண்மனையிலுள்ள ராணியானாலும், அடுப்படியில் வேலை செய்யும் அஞ்சலையானாலும் காது வளையம் அணிந்திருக்கும் பட்சத்தில் இருவருடையதும் ஒரே எடைதான் இருக்கும்.

இக்காலங்களில் இரண்டு மூக்கு வளையங்கள் ஒரு காது வளையத்திற்கும், நாலு காது வளையங்கள் ஒரு கை வளையலுக்கும், இரண்டு கை வளையல்கள் ஒரு கால் சிலம்பிற்கும் சமமாக கருதப்பட்டன.

அக்காலங்களில் பெண்கள், குடும்பங்களில் ஒரு நடமாடும் வங்கிகளாகவே விளங்கினார்கள் என்றால் மிகையாகாது. (ஹும்! இக்காலத்தில் மட்டும் என்ன வாழ்கிறது? பணப் புழக்கத்திலும் லோன் தர மறுப்பதிலும் மனைவிகள் வங்கிகளையே மிஞ்சி விடுகிறார்களே! என்கிறார் ஒரு அனுபவஸ்தர்).

மனைவியில்லாத மகராசன்கள் மேற்படி தங்க

வளையல்களை கொத்துக் கொத்தாகக் கட்டி சேர்த்து வைத்திருப்பார்கள்.

யோசேப்பின் காலத்தில் தானியம் வாங்கச் சென்ற யோசேப்பின் சகோதரர்கள் கொண்டு சென்றது பொன் வளையங்களான பணமே என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்தந்த அளவு மதிப்புள்ள பொன்னே காசுகளாக, ஆபரணங்களாக உருவாக்கப்பட்டு சாலமோன் காலம் வரையிலும் பணமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது என்று கண்டோம்.

தாமிரம் போன்ற குறைவான மதிப்புடைய உலோகங்களில் பொன்னின் மதிப்பைக் குறிப்பிட்டு காசாக்கி, பொன் தேவைப்படும் நேரத்தில் அதைக் கொடுத்துப் பொன்னாக மாற்றிக் கொள்ளும்முறை சாலமோனுக்கு பின்வந்த ராஜாக்களின் காலத்தில்தான் அமுலுக்கு வந்தது. (இம்முறையை பின்பற்றித்தான் இக்காலத்திலும் பணம், காசுகள் அச்சிடப்படுகிறது)

அக்கால காசு எப்படி இருந்தது தெரியுமா?

ஒரு தாமிரத்துண்டில் ஏறத்தாழ வட்டவடிவமான காசு உண்டாக்கி, அதன் முன்புறம் அந்தக் காசுக்கு வழங்கப்படும் பொன்னின் மதிப்பையும், மறுபுறம் அந்தக் காசை உண்டாக்கிய ராஜா அல்லது செல்வந்தனின் முத்திரையும் பதிக்கப்பட்டிருக்கும்.

உதாரணமாக, ஒரு செப்புக் காசில் 10 என்ற எண் ஒருபுறமும், ஆபிரகாமின் முத்திரை மறுபுறமும் காணப்படுமானால் இக்காசை பெற்றுக் கொண்டவன் தனக்குத் தேவைப்படும் நாளில் இதை ஆபிரகாமிடம் தந்து 10 சேக்கல் பொன் பெறலாம்.

இப்படி அச்சிடப்பட்ட காசுக்களுக்கு ஈடாக பொன்னைத் தான் தரவேண்டியது என்றில்லை. சில வகை நாணயங்கள் கால்நடைகளுக்கு ஈடாகவும், சில வகை நாணயங்கள் தானியங்களுக்கு ஈடாகவும் வெளியிட்டிருந்தனர்.

G.E. ரைட் (C.E.Wright) என்பவர் 1907ம் அபு சுசேஷ் என்ற பகுதியில் கண்டுபிடித்த நாணயங்களுள் சில இந்த வகையைச் சேர்ந்தவை.

நாணயத்தின் ஒருபுறம் 10 என்ற எண்ணும் மறுபுறம் ஒரு ஆட்டுத்தலையும் வெளியிடப்பட்டிருந்ததால், அந்தக் காசைக்

கொண்டு அதை வெளியிட்டவரிடத்தில் 10 ஆடுகளை நீங்கள் பெறலாம்.

அதேபோல நாணயத்தின் ஒருபுறம் 10 எண்ணும் மறுபுறம் தானியக்கதிரும் காணப்பட்டால் அந்தக் காசைக் கொண்டு, அதை வெளியிட்டவரிடத்தில் 10 மரக்கால் தானியத்தை நீங்கள் பெறலாம்.

இந்த வகையான காசுகளில் பல நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருந்தன. ஆடு தலை பொறித்த காசை நீங்கள் வெளியிட்ட வரிடத்தில் திரும்பத் தரும்போது நீங்கள் ஆட்டைத்தான் வாங்க முடியும்; தானியம் வாங்க முடியாது.

இதுவும் தவிர ஆடு தலை போட்ட 10 காசை எக்ஸ் என்பவரிடம் நீங்கள் வாங்கிக் கொண்டு உங்கள் வயலில் விளைந்த நெல்லை அவருக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். சில காலம் கழித்து காசை மாற்றி ஆடாக்கிக் கொண்டு வரப்போகும் சமயம் திருவாளர் எக்ஸ் மாரடைப்பால் அமரராகியிருந்தால் உங்கள் பாடு திண்டாட்டம்தான். இக்கால பைனான்ஸ் கம்பெனியில் காசு போட்டு ஏமாந்த இந்திய குடிமகன் மாதிரி தலையில் துண்டு போட்டுக்கொண்டு சோகமாய் பத்திரிக்கைகளுக்கு பேட்டியளிக்க வேண்டியதுதான்.

இன்னொரு சிக்கலும் இருந்தது. எக்ஸ் என்பவரிடம் வாங்கிய பணத்தை M என்பவரிடம், அவர் எக்ஸ் என்பவரை அறியாத பட்சத்தில் நீங்கள் மாற்றிவிட முடியாது. எனவே இந்த முறைப் பணங்களின் சுழற்சி ஒருசில குறிப்பிட்ட வட்டங்களுக்குள்ளேயே நிகழ்ந்தன.

இன்ன பிற குறைபாடுகள் இருந்தாலும் நாணயமுறைக்கு நம் முன்னோர்கள் வெகுவாக முயற்சி செய்திருப்பதை நாம் பாராட்டிதான் ஆகவேண்டும்.

தனி நபர் மற்றும் கொழுத்த குடும்பக் காசுகள் நிறையத் தோன்றியதால் பிற்காலங்களில் அவை தடைசெய்யப்பட்டு, ராஜாக்களே காசுகளை வெளியிடத் துவங்கினர்.

அரசாங்கங்கள் வெளியிடத் துவங்கியதில் மிகப் பழமையான நாணயங்கள் லீதியாவிலும், ஏஜினா (Aeigina)விலும் கிடைத்துள்ளன. இவை கி.மு. 7ஆம் நூற்றாண்டை சேர்ந்தவை.

பழங்கால அரசு நாணயங்கள் எதனடிப்படையில் வெளியிடப்பட்டன என்று சில வரி பார்ப்போம்.

அரசர் பொழுதுபோகாத நேரங்களில் நிறைய நாணயங்களை தயாரித்து வைப்பார். நீங்கள் கால்நடைகளையோ, தானியங்களையோ, உலோகங்களையோ அரசாங்கத்தில் செலுத்தி அதற்கீடான நாணயங்களைப் பெறலாம். இந்த நாணயங்களைக் கொண்டு சக மனிதரிடம் வர்த்தகம் புரியலாம். லஞ்சம் கொடுக்கலாம். வரதட்சணை வாங்கலாம். உங்கள் நாணயங்களின் மதிப்பைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தினுடையது.

ராஜாக்கள் வெளியிட்ட இக் காசுகள் செம்பு, தங்கம், வெள்ளி ஆகிய உலோகங்களால் செய்யப்பட்டிருந்தன.

அரசாங்கம் வெளியிட்ட இந்த வகைக் காசுகள் பற்றி எஸ்றா 2:69ல் தான் முதன்முறையாக வாசிக்கிறோம்.

எஸ்றா 2:69

திருப்பணி பொக்கிஷத்திற்கு அறுபத்தோராயிரம் தங்கக் காசுகளையும், ஐயாயிரம் ராத்தல் வெள்ளியையும் கொடுத்தார்

இங்கே எஸ்றாவில் காட்டப்பட்டிருக்கும் தங்கக் காசு பெர்ஸிய அரசாங்கம் வெளியிட்டது. இந்த காசிற்கு டெரிக் (Deric) என்று பெயர்.

இந்த டெரிக் நாணயம் ஏறத்தாழ ஒன்றரைப் பவுன் (12 கிராம்) எடையுள்ள தங்கத்தால் செய்யப்பட்டிருந்தது. இதன் ஒருபுறம் வில்லையும், அம்பையும் பிடித்த வண்ணமாக உள்ள ராஜாவின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. மறுபுறத்தில் நாணயத்தின் மதிப்பு பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

பெர்ஸியரின் நாணயமுறை கி.மு. 530ல் ஆண்ட கோரேஸின் காலத்திலேயே நடைமுறையிலிருந்தாலும் நாணயங்கள், கோரேசிற்கு பின் ஆட்சி செய்த முதலாம் தரியுவின் (Darius-I) பெயரைக் கொண்டே டெரிக் (Deric) என்றழைக்கப்பட்டன.

காரணம், நாணயமுறையில் பல சீர்திருத்தங்களும் மாறுதல்களும் தரியுவின் காலத்தில்தான் செய்யப்பட்டன. நாணயங்களால் உண்டாகும் பொருளாதாரச் சுழற்சியும் இவர்

காலத்தில்தான் முறைப்படுத்தப்பட்டது.

பெர்ஸியர்கள் பல தேசங்களைப் பிடித்து, பெர்ஸிய சாம்ராஜ்யத்தை தோற்றுவித்தபோது, தங்கள் ஆளுகைக்குட்பட்ட எல்லா தேசங்களிலும் ஒரே விதமான நாணயங்களைக் கொண்டு வரவில்லை. அந்தந்த நாடுகளின் பெயர்களைப் பொறித்த காசுகளை வெளியிட்டனர்.

அந்தந்த நாடுகளின் பெயர்களை நாணயங்களில் வெளியிட்டாலும் அவை யாவும் பெர்ஸிய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலேதான் இருந்தது.

அந்த நாணயங்கள் அந்தந்த நாடுகளில் நிலவிய பொருளாதார நிலைமைக்கு ஏற்பவே மதிப்பு பெற்றிருந்தன.

மேதியாவும், யூதாவும் பெர்ஸியாவின் ஆட்சியின் கீழிருந்தாலும் யூதாவில் நிலவிய காசிற்கும் மேதியாவின் காசிற்கும் மதிப்பில் வித்தியாசம் இருந்தது.

கி.பி. 1956ம் ஆண்டில் சீகேம் என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியில் பெர்ஸியர் வெளியிட்ட யூதா தேசத்து நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன.

இவற்றில் முன்புறம் காசின் மதிப்பும், பின்புறம் பெர்ஸிய ராஜாவின் உருவமும் பதிக்கப்பட்டு கீழே யூத் ஜாஹீத் (Yuudh jahid) என்ற பெயரும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

யூத்-ஜாஹீத் என்பது யூதாவுக்கு பெர்ஸியாவில் வழங்கப்பட்ட பெயர்.

இந்த நாணயங்களும் டெரிக் என்றே வழங்கப்பட்டன.

பெர்ஸியாவின் ஆளுகையின் கீழிருந்த எல்லா தேசங்களுக்கும் தனித்தனியே நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும் அவையாவும் வெள்ளியிலேயே உருவாக்கப்பட்டிருந்தன.

தலைமை தேசமான பெர்ஸியாவின் மட்டுமே தங்க நாணயங்களை வெளியிட்டிருந்தனர்.

இக்காலங்களில் பெர்ஸியாவின் ஆட்சிக்குட்பட்ட எல்லா தேசங்களிலுமே நாணயங்கள் டெரிக் என்றே வழங்கப்பட்டன.

எஸ்றாவின் புத்தகம் 2:69லும், 1 நாளாகமம் 29:7லும்

குறிக்கப்பட்டுள்ள தங்கக் காசுகள் என்ற பதம், தமிழ் வேதாகமத்தில் தான் அப்படி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மூல வேதாகமத்தில் டெரிக் என்ற பதமும், ஆங்கில வேதாகமத்தில் ட்ராம் (Drams) என்ற பதமும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1 நாளா 29:7ல் காணப்படுவது பெர்ஸிய நாணயம் இல்லையாயினும் டெரிக் என்ற பதமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. காரணம் நாளாகம புத்தகம் எஸ்றாவினால் எழுதப்பட்டது. எஸ்றாவின் காலத்தில் பெர்ஸியரின் ஆட்சி நடைபெற்று வந்ததால் காசுகள் எல்லாமே டெரிக் என்ற பெயரில்தான் அழைக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாகத்தான் தாவீதின் காலத்து காசைக் கூட எஸ்றா டெரிக் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கி.மு. 198ல் யூதா சீரியர்களின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. அந்தச் சமயம் சீரியர்கள் தங்கள் நாணய முறையை யூதாவில் கொண்டு வந்தனர். முன்புறம் ஒருது தலையும், பின்புறம் நாணய மதிப்பும் குறிக்கப்பட்ட வெள்ளியிலான காசுகள் இவை.

அக்காலங்களில் சீரியரை எதிர்த்து யூதர்கள் உள்நாட்டுக் கலகங்களில் ஈடுபட்டு வந்தனர். மக்கபே என்ற தலைவனின் கீழ் யூதாவில் சீரியர்களை எதிர்த்து பெரும்புரட்சி வெடித்தது.

அதன்படி சீரிய ஆளுநர், மக்கபே தனியாக தன் பெயரில் நாணயங்களை வெளியிட்டுக் கொள்ள அனுமதி வழங்கினார்.

1 மக்கபே 15:6

உம்முடைய தேசத்துக்கு நீர் சொந்தக் காசுகளை அடித்துக் கொள்ளும்படிக்கு உத்தரவு கொடுக்கிறேன்.

என்று இந்தச் சம்பவம் மக்கபே ஆகமத்தில் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

சீரியர்கள் வெளியிட்ட காசுகளும், புரட்சிக்குப்பின் மக்கபே வெளியிட்ட காசுகளும் 1956ல் நடைபெற்ற சீகேம் அகழ்வாராய்ச்சியில் கிடைத்துள்ளன.

மக்கபேயர் வெளியிட்ட காசுகளில் யாருடைய உருவப் படமும் காணப்படுவதில்லை. மாறாக, விவசாயச் சின்னங்களோ அல்லது தானியக் கதிர்களோ பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்தன.

மக்கபே வெளியிட்ட காசில் என்றும்ட்டுமல்ல;

பொதுவாகவே யூதர்கள் வெளியிட்ட எந்த நாணயத்திலும் உருவங்களை அச்சிடுவதில்லை

காரணம், நியாயப்பிரமாண கட்டளைகளில், ஒரு சொருபத் தையாவது, யாதொரு விக்கிரகத்தையாவது நீ உனக்கு உண்டாக்க வேண்டாம்' என்று காணப்படுவதே. (யாத் 20:4)

ரோமர்கள் யூதாவை பிடித்தாண்ட போது தமது நாணயங் களையே யூதாவிலும் நடைமுறைப்படுத்தினர். அந்தக் காசுகளில் ரோம ராயனுடைய தலை உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

யூதர்கள் இந்த நாணயங்களைப் பிற காரியங்களுக்கு பயன்படுத்தினாலும், ஆலயம் மற்றும் ஆன்மீக காரியங்களுக்கு இவற்றை பயன்படுத்துவதில்லை. காரணம், நாணயத்தில் காணப்பட்ட மனிதத் தலை.

ஆலயத்தில் காணிக்கை செலுத்தவும், ஆன்மீக காரியங் களுக்கு என்றும் யூத மதக்குருக்கள் தேவாலயக் காசுகள் என்று தனியாக ஒரு காசை வெளியிட்டிருந்தனர்.

அதில் முன்புறம் நாணய மதிப்பும், பின்புறம் ஏழு பிரிவான குத்து விளக்கும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

ராயனுடைய தலை பொறித்த ரோம நாணயம் தேவா லயத்திற்குள் செல்லாது. இக்காசுகளை நீங்கள் தேவாலயத்தில் காணிக்கையாக செலுத்த முடியாது. பலிகளுக்கு தேவையான பொருட்களை வாங்கவும் முடியாது.

பின்னே?

இதற்கும் ஒரு ஏற்பாட்டை தேவாலயத்தில் செய்து வைத்திருந்தனர். காசு மாற்றித் தரும் வியாபாரிகள் (Money changers) என்று ஒரு கூட்டம் பேர் ஆலய வளாகத்தில் ஆங்காங்கே கடை பரப்பியிருப்பார்கள்.

நீங்கள் ஆலயத்தில் காணிக்கை செலுத்த விரும்பினால், முதலாவது உங்களிடமுள்ள அரசு நாணயங்களை இவர்களிடம் தந்து தேவாலயக் காசுகளாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

இவர்களுக்கு “காசுக்காரர்கள்” என்று பெயர்.

இயேசுவின் காலத்தில், இவர்கள் தேவாலயத்தில் தங்கள் இஷ்டப்படி விலையுயர்த்தி ஆலயக் காசுகளை விற்றனர்.

சிலசமயம் காசுகளே இல்லையென்று ‘டிமாண்ட்’ பண்ணி பிற்பாடு இன்னும் அதிகவிலைக்கு காசுகளை விற்றனர். தேவாலயத்தில் பணம் கொள்ளையடிப்பதில் இவர்கள் பணி வெகு திறமையானது.

இதன் காரணமாகத்தான் இயேசு கயிற்றினால் சவுக்கை உண்டுபண்ணி, காசுக்காரர்களை அடித்து துரத்தி அவர்கள் பலகைகளை கவிழ்த்துப்போட்டார். (மத் 21:12)

இயேசுவின் காலத்தில் அரசுக்காசு என்று ஒன்றும் புழக்கத்தில் இருந்தது என்பதை வேதத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள மற்றொரு சம்பவத்தின் மூலமாகவும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இயேசுவை சோதிக்கும்படி வந்த பரிசேயர்கள் “உமக்கு எப்படி தோன்றுகிறது? ராயனுக்கு வரிசெலுத்துவது நியாயமோ, அல்லவோ” என்றார்கள்.

இயேசு அவர்களிடம் ‘வரிக்காசை எனக்கு காண்பியுங்கள்’ என்றார்.

காசைக் காண்பியுங்கள் என்று சொல்லாமல் வரிக்காசை காண்பியுங்கள் என்று சொன்னதை கவனியுங்கள். வரி செலுத்துவது போன்ற காரியங்களுக்கு அரசு நாணயங்களே பயன்படுத்தப்பட்டன.

அவர்கள் வரிக்காசை காட்டியபோது இயேசு “இதிலுள்ள சுருபமும் மேலெழுத்தும் யாருடையது? என்றார்”.

பரிசேயர், “ராயனுடையது” என்றார்கள்.

“ராயனுடையதை ராயனுக்கும், தேவனுடையதை தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள்” என்றார்.

இதிலிருந்து ராயனுக்கு செலுத்த ஒரு காசும், தேவனுக்கு செலுத்த மற்றொரு காசும் புழக்கத்தில் இருந்து வந்தது என்பது புலனாகிறதல்லவா?

அப்படியானால், இயேசு தேவாலயத்திற்கென்று தனியாக காசு வெளியிட்டு லாபம் சம்பாதித்த காசுக்காரரின் செய்கையை ஆதரிக்கிறாரா என்று வில்லங்கமாய் கேள்வி கேட்கக் கூடாது.

நடைமுறையிலிருந்த காசுகளைக் கொண்டு, உலகத்தில் நீங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும், தேவனுக்கு நீங்கள்

சகோ. வீன்சென்ட் செல்வகுமார்

செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் கவனமாக செய்ய வேண்டும் என்பதை போதிப்பதற்காகவே அப்படிச் சொன்னார்.

இது உங்களுக்கு தெரியாததா என்ன?

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE
EXCAVATION OF GEZER
-R.A.S MACHALISTER
GREEK AND ROMAN
COINS IN THE STUDY OF HISTORY**

**-J.G.MILINE
JEWISH SYMBOLS ON
ANCIENT JEWISH COINS**

**- P.ROMANOFF.
MONEY TALKS
ABOUT THE BIBLE**

**- G.R.HALIDAY
MONEY OF THE
BIBLE**

- W.C.PRIME

படைகளும், ஆயுதங்களும்

நாடு என்று வந்துவிட்டாலே, அது எவ்வளவுதான் அஹிம்சை பற்றிப் பேசினாலும் தன் பாதுகாப்புக்கு ராணுவத்தை நம்பித்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது.

அஹிம்சை பற்றிப் பேசிய இந்தியா அணுகுண்டு வெடிக்கவில்லையா? அல்லது புத்த மத தத்துவங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சீனா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் எதிரிகளை மயிலிறுகளைக் கொண்டு ஓரம் கட்டுகிறார்களா?

நாடுகளைக் கூட விட்டுவிடுங்கள், ஒரு நாலு ஏக்கர் நிலம் கொண்டிருக்கிற கிராமத்துப் பண்ணையார் கூட தனக்கு பக்கபலமாக மொட்டையடித்து, குறுக்கே கோடு போட்ட பனியன் அணிந்த நாலு அடியாட்களை வைத்துக் கொள்வதில்லையா?

இதையே அரசியல்வாதிகள் கொஞ்சம் டீசண்ட்டாக மாற்றி ஒரே நிறத்தில் சபாரி அணிவித்து ஒரு கையில் இயந்திரத் துப்பாக்கிகளை கொடுத்து பூனைகள் என்ற பெயரில் மனிதர்களை தங்களை சுற்றி நிற்கும் படைகளாக அமைத்துக் கொள்வதை

பார்த்திருப்பீர்களே!

டெபாசிட் காலியாகும் என்று தெரிந்தே எலெக்ஷனில் நிற்கும் வேட்பாளர்கள் கூட ஓட்டுரிமைக்கு இன்னும் பத்து வருடம் காத்திருக்க வேண்டிய பையன்களை ஒன்று திரட்டிக் கொண்டு ஊர்வலமாக “இந்தப் படை போதுமா? இன்னும் கொஞ்சம் வேணுமா?” என்று கோஷம் எழுப்பிக் கொண்டு போவதைத்தான் எத்தனை முறை பார்த்திருக்கிறோம்.

சமீபகாலமாக தங்களுக்கென்று சொந்தமாக படை வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை சமுதாயத்தின் எல்லா திறத்தாரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

தொழிலதிபர்கள், உயர் அதிகாரிகள், திரைப்படக் கலைஞர்கள், பள்ளி நிர்வாகிகள், சிப்பண்டு வைத்து நடத்து பவர்கள், மார்வாடிகள், வீடுகள் கட்டி வாடகைக்கு விடுபவர்கள் என்று ஒரு பெரிய பட்டியலே தரலாம்.

வீட்டைக் காலி பண்ணச் சொன்னால் வாடகைக்கு குடியிருப்பவர் ‘தெனாவெட்டாக’ பேசுகிறாரா? உடனே சாயங்காலக் கருக்களில் 2 ஆட்டோவில் பரட்டைத் தலையும், சிவந்த கண்களும், அழுக்கு கைலி சகிதம் ஆயுதங்களுடனும், வாயில் பீடிப்புகையுடன் சேர்ந்து கசியும் கெட்ட வார்த்தை களுடனும் தெனாவெட்டுப் பேர்வழியை மிரட்டிக் கெடு வைத்துவிட்டு வர வீட்டின் உரிமையாளர்களுக்கு படை தேவைப் படுகிறது.

கோடிக்கணக்கில் கறுப்பும், வெள்ளையுமாக பணம் போட்டு சினிமா தயாரித்து அதை தியேட்டரில் ரிலீஸ் பண்ணும் முன்பே வீடியோ கடையில் அதே படம் விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களா? அப்படிப்பட்ட கடைகளைக் குறி வைத்து தாக்க தயாரிப்பாளர்களுக்கு “படை” தேவைப்படுகிறது.

சமீபகாலமாக அறநெறியைப் போதித்து வரும் மதவாதிகள் கூட படைகளை உருவாக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பது வேதனைக்குரிய திருப்பம்.

எனக்குத் தெரிந்த வகையில் கிறிஸ்தவர்கள் தான் இன்னும் படை வைத்துக் கொள்வதில்லை என்று எண்ணுகிறேன். ஒருவேளை மைக்ரோஸ் கோப்பிக் கண்கொண்டு பார்த்தால்

ஒன்றிரண்டு இடங்களில் தட்டுப்படுமோ என்னவோ தெரிய வில்லை.

சமுதாயத்தில் படைகளின் தாக்கம் வெகுவாய் வியாபித் துள்ளது கண்கூடு. படைகள் என்பது இன்று நேற்று சமாச்சாரம் அல்ல. வெகு காலம் முன்பாக இருந்தே வேரூன்றிப் போன விஷயம். பட்டப் பழக.

நிறைய ஆஸ்திபடைத்த மனிதர்கள் தங்கள் உடைமை களைப் பாதுகாக்கவும், பயணநேரங்களில் கொள்ளையர்களுடன் சண்டை போடவும், தனக்கொப்பான மற்றொரு பணக்காரனுடன் ஏற்படும் தகராறுகள் பழுத்து சண்டையிடும் நிலை வந்தால் போராடவும் பயிற்சி பெற்ற மனிதர்கள் கொண்ட குழுவை சோறுபோட்டு வைத்திருந்தனர். இராத்திரியில் சாராயத்துடன் திருட்டுக் கோழி வறுவல்.

இதுதான் இராணுவங்களுக்கு முன்னோடி.

இந்த மனிதர்கள் சாப்பிடும் நேரம் தவிர மற்ற நேரங்களில் கம்பு சுற்றிக்கொண்டோ, வாள் வீசிக்கொண்டோ அல்லது கத்திகளுக்கு சாணை வைத்துக் கொண்டோ இருப்பார்கள்.

ஆஸ்திபெற்ற மனிதர்கள் காலப்போக்கில் ராஜாக் களாகவும், அவர்களுக்குட்பட்ட கிராமங்கள் அல்லது ஊர்கள் இணைக்கப்பட்டு இராஜ்ஜியங்களாகவும் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்த போது அவர்களின் கீழிருந்ததொண்டர் படையும் ராணுவமாக மாற்றம் பெற்றது.

ஆபிரகாம் காலத்திலேயே இந்தப் படைகள் சமுதாயத்தில் காணப்பட்டதாக வேதாகமக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

திரண்ட ஆஸ்தியும், ஏராளமான கால்நடைச் செல்வங் களையும் கொண்டிருந்த ஆபிரகாமிடம் படையாட்களும் இருந்தார்கள்.

ஏலாமின் ராஜா கெதர்லாகோமேர் என்பவர் லோத்தையும் அவன் வீட்டாரையும் சிறைப்பிடித்துக் கொண்டு போனபோது ஆபிரகாம் பயிற்சி பெற்ற தன் படையாட்கள் முன்னூறு பேரை ஆயுதம் தரிப்பிக்க பண்ணி கெதர்லாகோமேரை தொடர்ந்து போய் சண்டையிட்டு லோத்தை மீட்டுக்கொண்டு வந்ததாக ஆதியாகமம் 14:13-16 வரையிலுள்ள வசனங்களில் வாசிக்கிறோம்.

ஆபிரகாம் காலத்திலெல்லாம் கையில் கத்தியையும், உருட்டுக் கட்டைகளையும் தூக்கிக்கொண்டு ஓடும் தாதாப் படை போன்ற காலாட்படைகள் தான் புழக்கத்திலிருந்தன. மிஞ்சிப் போனால் இவர்கள் தங்கள்மேல் அடிபட்டு விடக்கூடாது என்று கொஞ்சம் பாதுகாப்பான உடைகளை அணிந்து சென்றிருப்பார்கள். அவ்வளவுதான்.

ஆனால் யாத்திராகம காலத்தில் படைகள் பற்றி வாசிக்கும் போது மனிதர்கள் படைகளில் கொஞ்சம் நவீனம் செய்திருந்தது தெரிகிறது.

வெறும் காலாட்படைகளை மாத்திரம் நம்பாமல், எட்டு ஹார்ஸ் பவர் இரதங்களையும் சண்டைகளில் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர். இரதப் படைகள்.

இஸ்ரவேல் புத்திரர்களை தொடர்ந்து பிடிக்க பார்வோன் பிரதானமாக அறுநாறு இரதங்களையும், எகிப்திலுள்ள மற்ற சகல இரதங்களையும் அவற்றின் அதிபதிகளான வீரர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு போனான் என்று யாத்திராகமம் 14:7ல் வாசிக்கிறோம் பாருங்கள். அதுதான் நான் சொன்ன இரதப்படை.

இதிலிருந்து எகிப்திய மன்னர்கள் படைகளில் இரதங்களையும் பயன்படுத்தி வந்தனர் என்பது தெளிவாகிறதல்லவா?

கி.பி. 1887ல் ஏல். அமர்னா (El. Amarna) என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக் குறிப்புகளில் எகிப்தின் படையமைப்பைக் குறித்து பல தகவல்கள் காணப்படுவதாக அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் T.E. பீட் (T.E. Peet) மற்றும் H. பிராங்க்ஃபோர்ட் (H. Frankfort) ஆகியோர் தெரிவிக்கின்றனர்.

எகிப்திய இரதப்படையின் இரதங்களில் போருக்குச் செல்லும்போது மூன்று பேர் பயணம் செய்வர். ஒருவர் சாரதி-அதாவது ஓட்டுநர். மீதி இருவர் வில்லையும் அம்பையும் ஏந்திக்கொண்டு தாக்கிக் கொண்டே செல்வார்கள். இரண்டு பேரும் நிற்கும் பகுதிகளுக்கிடையில் ஏராளமான அம்புகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இவர்கள் இந்திய இதிகாச வீரர்கள் மாதிரி அம்பாறத் தூணியை (துணியல்ல) முதுகில் கட்டிக்கொண்டிராமல் இடது

பக்கவாட்டு இடுப்பில் கட்டியிருப்பர்.

அதெல்லாம் சரிதான். அது என்ன பிரதான ரதம்? சாதாரண ரதம்? என்று கேட்டால் அதற்கு J.D.S பெண்டல்பர்ரி விளக்கம் சொல்கிறார்.

“.. பிரதான ரதங்கள் என்பவை ராஜாவின் பராமரிப்பில் அரசாங்கத்துக்கு என்னுள்ள ராணுவத்தை சேர்ந்தவை. இதிலுள்ள வில் வீரர்கள் மற்றும் சாரதிகள் போன்றோரின் சம்பளம் மற்றும் பராமரிப்பு முழுமையும் அரசாங்கத்தை சேர்ந்தது. இது தவிர எகிப்திலுள்ள ஏனைய பிரபுக்களும், நிலச்சுவான்தார்களும் தங்களுக்கென்று குறைந்த எண்ணிக்கையில் ரதங்களை வைத்திருந்தார்கள் இப்படி ரதங்களை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் அரசாங்கத்திடம் முன் அனுமதியும் பெற வேண்டும். துப்பாக்கி லைசென்ஸ் மாதிரி. வரியும் தனியாக கட்டவேண்டும். பெரிய அளவில் யுத்தங்கள் வந்தால் இவர்களுடைய ரதங்களும் யுத்தத்திற்கு கட்டாயம் செல்ல வேண்டும்.”

“...சரி. மிஸ்டர் மென்டல்பரி, யுத்தத்தில் செல்லும் தனியார் ரதம் சேதமடைந்து அல்லது அழிந்துபோய் விட்டால் அரசாங்கம் அதற்கு நஷ்ட ஈடு தருமா?”

“... உங்களுக்கு பார்வோனிடம் நின்று பேசுகிற அளவுக்கு தைரியம் இருந்தால் முயற்சி செய்து பார்க்கலாம் தம்பி. இன்னொரு விசயம்.. என் மென்டல் பெரி அல்ல பென்டல்பெர்ரி”

“ஓ.. சாரி”

இது தவிர பார்வோனிடம் குதிரைப்படையும் இருந்தது. காலாட் படையும் இருந்தது. சரித்திர ஆசிரியர் யோசபஸின் (Josephus) குறிப்புகளின்படி எகிப்திய இராணுவ வீரர்களின் எண்ணிக்கை மட்டும் 2,50,000 பேர். அரசு தனியார் ரதங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 6,500 என்கிறார் மென்... சாரி.. பென்டல் பெர்ரி.

இது இப்படியே இருக்கட்டும் நாம் கொஞ்சம் இஸ்ரவேலின் இராணுவம் பற்றிப் பார்ப்போம்.

இஸ்ரவேலர்கள் நானூறு வருடங்கள் எகிப்திலே அடிமைகளாய் இருந்தாலும், மிகவும் அவசரத்துடன் எகிப்திலிருந்து புறப்படவேண்டியிருந்ததாலும் அவர்களுக்குள்

இராணுவ அமைப்பை ஏற்படுத்த அவகாசமே இல்லாமல் போய்விட்டது. தவிரவும், பல தலைமுறைகளாக எகிப்திலேயே கல்லறுத்தல் மற்றும் கட்டிடம் கட்டுதல் போன்ற பணிகளை செய்து வந்ததால், அவர்களுக்கு கல்லறுப்பதில் இருந்த திறமை கத்தி பிடிப்பதில் இல்லை.

பார்வோன் ரதங்கள் துரத்தி வந்தபோதுகூட, கர்த்தரே அவர்களுக்காக யுத்தம் செய்துவிட்டதால் இவர்கள் இராணுவம் அமைக்கவேண்டிய அவசியமோ, நிர்பந்தமோ ஏற்படவில்லை.

ஆனால் முதன்முதலாக அமலேக்கியர் இஸ்ரவேலருடன் ரெவிதிமிலே யுத்தம்செய்ய வந்தபோதுதான் இஸ்ரவேலில் முதல் இராணுவம் அமைக்கப்பட்டது.

யாத் 17:9, 10

9. அப்பொழுது மோசே யோசுவாவை நோக்கி: நீ நமக்காக மனிதரை தெரிந்துகொண்டு, புறப்பட்டு அமலேக்கோடே யுத்தம் பண்ணு. நாளைக்கு நான் மலையுச்சியில் தேவனுடைய கோலைப் பிடித்துக் கொண்டு நிற்பேன். என்றான்.

10. யோசுவா தனக்கு மோசே சொன்னபடியே செய்து, அமலேக்கோடே யுத்தம் பண்ணினான். மோசேயும், ஆரோனும் ஊர் என்னும் மலையுச்சியில் ஏறினார்கள்.

இன்றைக்கு இஸ்ரவேல் இராணுவம் உலகளவில் பரபரப்பாக பேசப்பட்டாலும், இஸ்ரவேலின் முதல் இராணுவம் குழ்நிலை கருதி அவசரகதியில் அமைக்கப்பட்ட ஒன்றுதான்.

முதல் இஸ்ரவேல் இராணுவத்தின் தளபதி யோசுவா.

முதல் இராணுவம் அவசரகதியில் அமைக்கப்பட்டதினாலும், அதன் வீரர்களுக்குப் போதிய பயிற்சி இல்லாததினாலும் மீண்டும் கர்த்தரே அவர்களுக்காக யுத்தம் செய்து ஜெயம் தர வேண்டியதாயிற்று.

வனாந்திர மார்க்கமாக பல்வேறு விதமான உபத்திரங்களை சந்திக்க வேண்டி வந்ததால் தங்களுக்கென்று ஒரு இராணுவத்தை நிலையாக அமைக்க வேண்டிய கட்டத்தை இஸ்ரவேலர்கள் உணர்ந்தனர்.

அதன்படி முதன்முதலாக இஸ்ரவேலில் அமைக்கப்பட்ட

படைக்கு என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வீரர்களின் எண்ணிக்கை 6,03,550 என்று எண்ணாகமம் 1:1-3, 45, 46 ஆகிய வசனங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

எண்ணாகமம் 1:3

இஸ்ரவேலிலே இருபது வயதுள்ளவர்கள் முதல் யுத்தத்திற்கு புறப்படத்தக்கவர்கள் எல்லாரையும் அவர்கள் சேனைகளின்படி நீயும், ஆரோனும் எண்ணிப் பார்ப்பீர்களாக...

எண்ணாகமம் 1:45,46

இஸ்ரவேல் புத்திரருடைய பிதாக்களின் வம்சத்தில் இருபது வயதுள்ளவர்கள் முதல் இஸ்ரவேலில் யுத்தத்திற்கு புறப்படத்தக்கவர்களாகிய எண்ணப் பட்ட பேர்கள் எல்லாரும் ஆறு லட்சத்து மூவாயிரத்து ஐநூற்று ஐம்பது பேராயிருந்தார்கள்.

மோசேயின் காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட இந்த முதல் இராணுவத்தில் பணியாற்ற ஆட்களை தேர்ந்தெடுத்து இப்போது நடைமுறையில் உள்ளதுமாதிரி உயரம், எடை தாண்டிக்குதிக்கும் நீளம் கண்பார்வை போன்றவற்றையெல்லாம் சோதித்துப்பார்த்து தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. இருபது வயது ஆகியிருந்தாலே போதும். மற்றபடி கத்தியை தூக்கிக்கொண்டு மூச்சு வாங்காமல் ஓடக்கூடிய மாதிரி நிலையிருந்தால் போதும் செலக்ட் ஆகிவிடலாம்.

ஆனால் அக்கால இராணுவத்தில் ஆண்கள் மாத்திரமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இன்றைய இஸ்ரவேல் இராணுவத்தில் பெண் வீரர்களும் இருக்கிறார்கள்.

மோசேயின் இராணுவத்தில் நிற்கவேண்டியவர்களின் அடிப்படை வயது இருபது. இருபதுக்கு குறைந்த வயதுள்ளவர்களை புருஷர் என்று இஸ்ரவேலில் கணக்குப் பண்ணுவதில்லை. அவர்கள் பிள்ளைகள் என்ற லிஸ்டில் வந்துவிடுகிறார்கள். அடிப்படை வயதுதான் இருபதேயொழிய உச்சக்கட்ட வயது என்னவென்று குறிப்பிடப்படவில்லை.

யுத்தத்தில் நிற்க பெலன் இருக்கிறவரைக்கும் அவன் யுத்தத்திற்கு செல்லலாம். வயது நூறானாலும் தடையில்லை.

எண்ணாகமம் முதல் அதிகாரத்தில் இராணுவத்திற்கென்று கணக்கிடப்பட்டவர்கள் 6,03,550 பேராயிருந்தார்கள். அதிலும்

வடிகட்டி இராணுவத்திற்கென்று அங்கீகாரம் பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கை 6,01,730 பேர்கள் என்கிறது வேதம்.

எண்ணாகமம் 26: 2, 51

இஸ்ரவேல் புத்தரரின் சமஸ்த சபையாரையும் அவர்கள் பிதாக்களுடைய வம்சத்தின் படி இருபது வயது முதல் அதற்கு மேற்பட்ட இஸ்ரவேலிலே யுத்தத்திற்கு புறப்படத்தக்கவர்கள் எல்லாரையும் எண்ணுங்கள் என்றார்.

இஸ்ரவேல்புத்தரில் எண்ணப்பட்டவர்கள் ஆறுலட்சத் தோராயிரத்து எழுநூற்று முப்பதுபேராயிருந்தார்கள்.

ஏன் இந்த வித்தியாசம்?

முதல் முறை எண்ணும்போது மொத்த எண்ணிக்கை 6,03,550. அதன் பின்பு யுத்தங்களில் கொஞ்சம் சேதமாகிவிட, தாத்தான்,கோராகு போன்ற கலகக்காரர்களால் கர்த்தரின் கோபம் மூள, பூகம்பத்தாலும், அக்கினியாலும் கொஞ்ச ஆட்கள் சேதமாகிவிட, கடைசியில் மிச்சமாயிருந்தவர்கள் தான் இந்த 6,01,730 ஆட்கள். இடையில் உண்டான சேதாரம் 1,820 பேர்.

மோசேயின் காலத்தில் முதல் இராணுவம் ஏற்படுத்தப் பட்டபோது அதனுடன் இராணுவத்திற்கான சட்டங்களும் இயற்றப்பட்டன.

அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் சிற்சில சூழ்நிலைகள் காரணமாக சிலருக்கு யுத்தத்திற்கு புறப்படாமலிருக்க விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. யாருக்கெல்லாம் என்று பார்க்கலாமா?

மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, கடனை உடனை வாங்கி ஒரு வீட்டைக் கட்டுகிறீர்கள். கட்டிட வேலையும் முடிந்துவிட்டது. வீட்டை பிரதிஷ்டை பண்ண வேண்டியதுதான் பாக்கி. ஆசாரியரிடத்தில் நேரம் கேட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த சமயம் பார்த்து திடீரென்று யுத்தம் வந்து விட்டதென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் யுத்தத்திற்கு புறப்பட வேண்டாம். உங்களுக்கு சலுகை உண்டு.

ஒருவர் ஒரு திராட்சைத் தோட்டத்தை (அல்லது வயலைக் கூட) பயிரிட்டு இன்னும் அறுவடையைக்காணவில்லை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவரும் தப்பித்தார். அவரும்

யுத்தத்திற்கு புறப்பட வேண்டியதில்லை.

அதேபோல புதிதாக திருமணமானவனுக்கும் ஒருவருட விலக்கு உண்டு. ஒரு வருடம் வரை இவர் யுத்தத்திற்கு போக வேண்டாம் (உபாகமம் 20:5-7 மற்றும் உபாகமம் 24: 5).

இவர்களுக்கெல்லாம் விலக்கு அந்தந்த சமயங்களில் மட்டும்தான். ஆனால் நிரந்தரமாக யுத்த விலக்குப்பெற்ற ஜனங்களும் இருந்தார்கள். யாரெல்லாம் எப்போதுமே யுத்தத்திற்கு புறப்படக் கூடாதவர்கள் என்று வகையறுக் கப்பட்டிருந்தது தெரியுமா?

பயப்படுகிறவர்களும், திடனற்றவர்களும், ஊனமுற்றோர்களும், யுத்தம் உக்கிரமாக நடக்கையில் தன் பக்கத்திலிருப்பவனையும் பார்த்து, “வாப்பா, போயிடலாம். ஜெயிக்கமாட்டோம் போலத் தெரிகிறது.” என்று இழுக்கும் விசுவாச ஊனர்களும் என்கிறது வேதம். வாசியுங்கள் உபாகமம் 20:8.

உபாகமம் 20:8

பின்னும் அதிபதி ஜனங்களுடனே பேசி: பயங் காளியும், திடனற்றவனுமாயிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் சகோதரனின் இருதயத்தைத் தன் இருதயத்தைப் போல கரைந்து போகப் பண்ணாதபடிக்குத் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போகக்கடவன் என்று சொல்ல வேண்டும்.

தேவையின் அடிப்படையில் அவசரக்கதியில் அமைக்கப் பட்டதால் துவக்ககால இஸ்ரேலிய இராணுவத்தில் சட்ட திட்டங்கள் அவ்வளவுகடுமையாக வகுக்கப்படவில்லை.

துவக்ககால இஸ்ரவேலின் இராணுவச் சட்டங்கள் பற்றி மேலே நீங்கள் வாசித்தபோது உங்களுக்கு என்னமாய் தோன்றியது?

இன்றைய நடைமுறை மாதிரி யுத்தம் நடந்தாலும், நடக்காவிட்டாலும் இராணுவ முகாமிலே இருந்து தினசரி ஷூவுக்கு பாலீஷ் போட்டு, பரேட்டிலே கலந்துகொண்டு அவசரமாய் குளித்து, அவசரமாய் சாப்பிட்டு, அடுத்த விசில் ஊதுவதற்குள் யூனிபார்மிற்குள் நுழைந்துகொண்டு மரங்களை வெட்ட வேண்டியதோ, மாதம் ஒருமுறை மனைவிக்கு கடிதம்

எழுதிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதோ, வீரப்பன்களைத் தேட காடுகளுக்குள் அனுப்பிவிடுவார்களோ என்று பயந்து கொண்டிருக்க வேண்டியதோ இல்லை.

துவக்ககால இஸ்ரவேலிய இராணுவத்தில் ரொம்பவும் சுலபம் பண்ணியிருந்தார்கள்.

யுத்தம் வருகிறவரைக்கும் தன் சொந்த வேலைகளை கவனித்துக்கொள்ளலாம்.

வீடு கட்டலாம். திராட்சைத் தோட்டத்திலே விவசாயம் பண்ணலாம். திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். குழந்தைகளுக்கு டியூசன் சொல்லிக்கொடுக்கலாம். காலையில் சாவகாசமாக எழுந்து கையில் காபியுடன் பேப்பர் படிக்கலாம்.

யுத்தம் என்று அறிவிப்பு வந்துவிட்டால் மாத்திரம் மூலையில் கிடக்கும் ஆயுதங்களுக்கு சாணை பிடித்துக்கொண்டு வீரவேசமாக புறப்பட்டால் போதும்.

ஆனால் இந்த நிலை இஸ்ரவேலர்கள் கானானை சுதந்தரித்துக்கொள்ளும் வரைதான் நீடித்தது.

கானானை இஸ்ரவேலர்கள் சுதந்தரித்து, தனி நாடாக தங்களை சீரமைத்துக் கொண்டபோது தங்கள் இராணுவ முறைகளையும், ஒழுங்குபடுத்த வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

அக்கால இஸ்ரேல் தேசத்தில் நிலவிய இராணுவ ஒழுங்குகளை நாம் வேதத்தின் மூலம் நிறையவே அறியமுடிகிறது.

இராணுவம் இரண்டாய் பிரிக்கப்பட்டு ஒன்று காவல் இராணுவம் என்றும், மற்றது போரிடும் இராணுவம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

இந்தக் காவல் இராணுவம் நாட்டின் எல்லையிலே காவல் நிற்பது. இஸ்ரேலிய வயல் நிலங்களில் இராக்காவல் காப்பது. பகலில் ஆயலோட்டுவது, ஆசரிப்புக் கூடாரம், இராஜாவின் வீடு போன்றவற்றை காவல்காப்பது. மதில்களை அல்லது கோட்டைகளை காவல் காப்பது போன்ற பணிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது.

சருக்கமாய் சொல்லப்போனால் இந்த இராணுவம்தான் இக்கால போலீஸ் (Police) முறைக்கு முன்னோடி எனலாம்.

இவர்களில் ஒரு பிரிவினர் ஜாமக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் நாட்டின் எல்லையிலும் கோட்டையின் மதில்களிலும் காவல் நிற்பார்கள். இரவு, பகல் என்று எந்த நேரமும் இவர்கள் காவல் காக்க வேண்டும் என்பதற்காக இதில் விப்ட் முறையில் வீரர்கள் பயன்படுத்தப் பட்டு வந்தனர். (நெகேமியா :4 : 9).

நெகேமியா 4:9

ஆனாலும் நாங்கள் எங்கள் தேவனை நோக்கி ஜெபம் பண்ணி, அவர்கள் நிமித்தம் இரவும் பகலும் ஜாமங்காக்கிறவர்களையும் வைத்தோம்.

எதிரி நாட்டுப் படைகளோ அல்லது ஒற்றர்களோ வரும்போது முதலில் இவர்கள் கண்களில்தான் அவர்கள் தென்படுவார்கள்.

அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தங்கள் கையிலிருக்கும் கொம்புகளைக் கொண்டு ஊதி, ஜனங்களையும், இராணுவத்தையும் எச்சரிக்கைப்படுத்துவார்கள்.

ஜாமக்காரர்கள் பற்றி தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் நியா 7:19, 1 சாமு 14:16, 11 சாமு 18:24, 111 சாமு 9:17, ஆகிய வசனங்களில் வாசிக்கலாம்.

போரிடும் இராணுவத்தில் பணிபுரிவதற்காக இஸ்ரவேலின் எல்லாக் கோத்திரத்திலுமிருந்து ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். போர் காலங்களில் இவர்கள் யாவரும் கூட்டப்பட்டு போரிட வேண்டும்.

போர்க்காலங்களில் இவர்களையெல்லாம் கூட்டிச் சேர்க்கவும், போர் ஆணைகளைப் பிறப்பிக்கவும் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நியாயாதிபதிகள் இருந்தனர். இவர்கள் போருக்கு இவர்களை ஆயத்தப்படுத்தவும் விசுவாச வார்த்தைகளை மனதில் ஊற்றவும், போர் வீரர்களை வரிசையாக நிற்க வைத்துக்கொண்டு உத்திரவாதமாக ஒரு நாலு மணி நேரத்திற்கு குறையாமல் பெரியதொரு பிரசங்கத்தை செய்துவிடுவார்கள். அந்த எரிச்சலிலேயே வீரர்கள் மூக்கில் இஞ்சி ஏற்றப்பட்ட காளை மாடுகள் மாதிரி எதிர்ப்படும் எவனையும் துவம்சம் செய்து விடுவார்கள்.

போர் ஏற்படாத காலங்களில் இந்த போர்வீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கோத்திரங்களுக்கென்று பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட பகுதிகளிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர்.

சரி. போர் வந்துவிட்டது. தனித்தனி ஊர்களில் வசிக்கும் இவர்களை கூட்டிச் சேர்ப்பது எப்படி?

அதற்கு இஸ்ரவேலில் நாலைந்து வழிமுறைகளை பின்பற்றினார்கள்.

பொதுவான முறையாக எக்காளம் ஊதும் முறை பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. ஊர் எல்லைகளிலேயோ, சிறு குன்றுகளிலேயோ ஏறிக்கொண்டு எக்காளம் எடுத்து தம் பிடித்து ஊதுவார்கள். இதைக் கேட்ட உடனேயே வீரர்கள் “போச்சுடா சாமி, வந்துட்டான்” என்று புரிந்து கொண்டு விலையுயர்ந்த பாத்திரங்கள், பண்டங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு தலைமறைவாகி விடுவார்கள். (எண் 19 : 9, நியா 3:27).

இரண்டாவது முறை ஸ்தானாதிபதிகளை ஒவ்வொரு கோத்திரத்தின் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பி “சண்டை துவங்கி விட்டது வாங்கப்பா.. போர்க்களத்துக்கு..” என்று அழைத்து வரச் செய்வது. இதற்கென்றே செய்தி சொல்லும் தூதுவர் படையும் தனியாக இருந்தது. (நியா 6:35)

மூன்றாவது கொஞ்சம் வயிற்றில் புளி கரைக்கிற மாதிரியான முறை. கடுமையானது. “போர் துவங்கிவிட்டது போருக்கு வரமுடியுமா? அல்லது முடியாதா?” என்று மிரட்டல் பாணியில் அடையாளங்களை அனுப்பிப் போருக்கு அழைப்பது.

சவுல் ராஜா காளை மாடு ஒன்றைப் பிடித்து சந்துசந்தாக துண்டித்து ஒவ்வொரு கோத்திரத்திற்கும் தனித்தனியாக பார்சல் அனுப்பி, “என்னுடன் போருக்குப் புறப்படாதவன் எவனோ அவனுடைய மாடுகளுக்கும் இப்படியே செய்யப்படும்” என்று ஷாக் டீர்மெண்ட் கொடுத்த சம்பவத்தை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம் (1 சாமு 11:7)

நியாயாதிபதிகளின் காலத்தில் ஒரு ஆள் இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் தன் மனைவியையே பிடித்து சந்துசந்தாக துண்டித்து எல்லா கோத்திரத்தாருக்கும் அனுப்பி அவர்களுக்கு உச்சகட்ட அதிர்ச்சி தந்து போருக்கழைத்ததும் இன்னொரு

உதாரணம் (நியா 19:29)

இதுதவிர, இஸ்ரவேலர் போரிடும்போது தங்கியுள்ள பாளையங்களுக்குள் கர்த்தரும் உலாவி வருவதால் இஸ்ரவேலரின் பாளையங்களையும், வீரர்களையும் சுத்தமாய் வைத்துக் கொள்ளும்படிக்கும் நிறையச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருந்தன. கொஞ்சம் சிரமம் பார்க்காமல் உபாகமம் 23:9-14 வரையுள்ள வசனங்களை படித்து விடுங்களேன். பிறகு நன்றாகப் புரியும்.

யுத்த காலங்களில் வீரர்கள் பாலுறவில் ஈடுபடக்கூடா தென்பது மிகவும் கண்டிப்புடன் வலியுறுத்தப்பட்டது. அப்படிப் பட்ட வீரர்கள் மறுநாள் வரை தீட்டாயிருப்பார்கள் என்றும் அவர்கள் போருக்குப் புறப்படக் கூடாதென்றும் திட்டமாய் அனுசரிக்கப்பட்டது. (லேவி 15:16-18, 1 சாமு 21:11-6)

காரணம், அந்நிய தேசத்துப்படைகள் பொதுவாக ஒரு தேசத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளும்போது, அந்த தேசத்தின் ஸ்திரீகளை இலச்சையாக நடத்துவது வழக்கம். அதுபோன்ற சம்பவங்கள் இஸ்ரவேல் இராணுவத்தினரிடையே வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கடுமையாக அனுசரிக்கப் பட்டு வந்தது.

அதெல்லாம் இருக்கட்டும். இன்றைய இராணுவங்களில் படைகளை நடத்திச் செல்வதற்கென்று கமாண்டர்கள், கமாண்டர் ஜெனரல்கள் இருக்கிறார்கள். அக்கால இஸ்ரவேலரின் இராணுவத்தில் படைகளை யார் நடத்திச் செல்வார்கள் என்கிற கேள்வி எழும்புகிறதல்லவா?

நூறு படைவீரர்களுக்கு ஒரு தலைவனும், ஆயிரம் படை வீரர்களுக்கு ஒரு தலைவனும் நியாயாதிபதிகளால் நியமிக்கப் பட்டிருந்தனர். மோசேயின் காலத்திலிருந்தே இது நடைமுறையிலிருந்ததை நாம் எண்ணாகமம் 31:14 மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

எண்ணாகமம் 31:14

அப்பொழுது மோசே யுத்தத்திலிருந்து வந்திருந்த ஆயிரம் பேருக்குத் தலைவரும், நூறு பேருக்குத் தலைவருமாகிய சேனாதிபதிகள் மேல் கோபம் கொண்டு.....

இஸ்ரவேலைப் பொறுத்தவரை இராணுவக்கடமை என்பது

இராஜா முதல் சாதாரணக் குடிமகன் வரை எல்லாருக்குமே இருந்தது. ஆசாரியர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆசாரியர்களுக்கும் தனியே இராணுவக்கடமைகள் இருந்தது.

அவர்களுடைய பணி போருக்கு செல்வதற்குமுன் அணிவகுத்து நிற்கும் படையினரின் முன் தோன்றி.. “மொக்குகள் தாம் தோன்றி முடிவதைப்போல மக்களாய்ப் பிறந்தோர் மடிவது திண்ணம்” என்ற ரீதியிலும், “போர் முரசு கேட்குது, பொங்கியெழு தோழா..” என்ற ரீதியிலும் சொற்பொழிவாற்றி வீரர்களை உசுப்பேற்ற வேண்டும். அவர்கள் விசுவாசத்தையும் திடன் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். வாசித்துப் பாருங்கள் (உபாகமம் 20: 2 -4, 19.)

உபாகமம் 20:2-4

2. நீங்கள் யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கும்போது, ஆசாரியன் சேர்ந்து வந்து ஜனங்களிடத்தில் பேசி,

3. இஸ்ரவேலரே, கேளுங்கள்: இன்று உங்கள் சத்துருக்களுடனே யுத்தம்செய்யப் போகிறீர்கள். உங்கள் இருதயம் துவளவேண்டாம். நீங்கள் அவர்களைப் பார்த்து பயப்படவும், கலங்கவும், தத்தளிக்கவும் வேண்டாம்.

4. உங்களுக்காக உங்கள் சத்துருக்களோடே யுத்தம் பண்ணவும், உங்களை இரட்சிக்கவும், உங்களோடே போகிறவர் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் என்று சொல்ல வேண்டும்.

நியாயாதிபதிகளின் காலத்தில் கர்த்தர் யாரை எழுப்பு கிறாரோ அவனே மொத்தப் படையையும் வழிநடத்திச் செல்ல வேண்டும். எந்த கோத்திரத்தை முன் குறிக்கிறாரோ அந்தக் கோத்திரம் தான் முதலாவதாக போரைத் துவங்க வேண்டும்.

நியாயாதிபதிகளின் காலம் முடிந்து இராஜாக்களின் காலம் தோன்றுகிற வரைக்கும் மேற்கண்ட இராணுவ முறைகள் தான். இஸ்ரவேலில் நடைமுறையில் இருந்தது.

ஆனால் பின்நாட்களில் ஜனங்களுக்கு நியாயாதிபதிகளின் ஆட்சிமுறையில் அதிருப்தி உண்டாகி. மற்ற தேசங்களிலெல்லாம் ஜனங்களையும், படைகளையும் நடத்திச் செல்ல அரசர்கள்

இருப்பதைப் பார்த்து சாமுவேல் தீர்க்கத்தரிசியிடம் வந்து, “பிற தேசங்களில் இருப்பதைப் போல எங்களுக்கும் இராஜா வேண்டும்” என்றார்கள். அதற்கு அவர்கள் சொன்ன காரணம் என்ன தெரியுமா?

“எங்களுக்கு முன்பாக புறப்பட்டு எங்கள் யுத்தத்தை நடத்த கட்டாயம் எங்களுக்கு ஒரு இராஜா தேவை” என்பதுதான்.

துவக்கத்தில் இராணுவத்தை முன்னிருந்து நடத்திச் செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகவே இஸ்ரவேலில் இராஜாக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டனர். இராஜாக்களின் காலமும் துவங்கியது.

அதன்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் இராஜா சவுல் என்பது தெரிந்த செய்திதான்.

அவருடைய இராணுவ அமைப்பில் போர் வீரர்களின் எண்ணிக்கை நிலையானதாக வைக்கப்படாமல், தேவைக்கேற்ப அவ்வப்போது மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது.

ஒரு சமயம் சவுல் 2000 மனிதர்களை தனக்குக் கீழும் 1000 பேரை தன் மகன் யோனத்தான் கீழும் இயங்கும்படியாக போருக்கு அழைத்துச் சென்றார் என்று வாசிக்கிறோம். (1 சாமு 13:2)

மற்றொரு சமயம் சுமார் 3,30,000 பேரை தன்னுடன் யுத்தத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார் என்று வாசிக்கிறோம். (1 சாமு 18:8)

இதிலிருந்து சவுல் இராணுவத்திற்கென்று நிலையான எண்ணிக்கையுள்ள படையை வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

மற்றபடி சவுல் எல்லாக் கோத்திரத்து வீரர்களையும் யுத்த காலங்களில் கூடிவரச் செய்து, யுத்தத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து தேவையான எண்ணிக்கையிலான வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு மீதியுள்ளவர்களை, “தேவைப்பட்டால் சொல்லியனுப்புகிறேன். அதுவரை வீட்டிலேயே இருங்கப்பா..” என்ற பாணியில் திருப்பி அனுப்பிவிடுவார் என்றும் தெரிகிறது. வாசித்துப்பாருங்கள் 1 சாமு 13:2

ஆனால் அக்காலத்தில் இஸ்ரவேலின் நேரடிப் பகையாளிகளாக இருந்த பெலிஸ்தரின் இராணுவ அமைப்பை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, சவுலின் காலத்திலிருந்த

இஸ்ரவேலின் இராணுவ அமைப்பு பஞ்சத்தில் அடிபட்ட சோமாலியா மக்கள் மாதிரி பலவீனமடைந்திருந்தது என்பது தான் உண்மை.

மிக்மாஸில் பெலிஸ்தியப் படைகள் நிற்கிற அழகை வேதம் விவரிக்கிறது பாருங்கள்.

1 சாமு 13:5

பெலிஸ்தர் இஸ்ரவேலரோடே யுத்தம் பண்ணும் படிக்கு முப்பதினாயிரம் இரதங்களோடும், ஆறாயிரம் குதிரை வீரர்களோடும், கடற்கரை மணலத்தனையான ஜனங்களோடும் கூடிக்கொண்டு வந்து மிக்மாசிலே பாளையமிறங்கினார்கள்.

பெலிஸ்திய இராணுவ அமைப்பை பார்த்தீர்களா? இராணுவ இலக்கணங்களோடு, நன்கு சீரமைக்கப்பட்ட, பயிற்றுவிக்கப்பட்ட படைகள் நின்று கொண்டிருந்தன.

அதே அதிகாரத்தில் சவுலின் தலைமையில் புறப்பட்டுப் போன இஸ்ரவேல் இராணுவத்தின் நிலையையும் பாருங்கள் பரிதாபமாயிருக்கும்.

1 சாமு 13:22

யுத்தநாள் வந்தபோது சவுலுக்கும் அவன் குமாரனாகிய யோனத்தானுக்குமேயன்றி, சவுலோடும், யோனத்தானோடும் இருக்கிற ஜனங்களில் ஒருவன் கையிலும் பட்டயமும், ஈட்டியும் இல்லாதிருந்தது.

மொத்த இராணுவத்திற்குமே சேர்த்து இரண்டேயிரண்டு ஈட்டிகளும், இரண்டேயிரண்டு பட்டயங்களும், என்னய்யா கொடுமையிது?

பின்னே எப்படித்தான் சார் சமாளித்தார்கள்?

யுத்தத்தில் வல்லவரான கர்த்தர் அவர்களுடன் இருந்த தினாலேதான் ஜெயம் என்பது அவர்களுக்கு நூற்றுக்கு நூறு சாத்தியமாயிற்று. மற்றபடி சாதாரண ஜனங்களாயிருந்திருந்தால் இரண்டே நிமிடங்களில் பெலிஸ்தியர்கள் விழுங்கியிருப்பார்கள்.

சவுல் ராஜாவின் காலத்தில் இஸ்ரவேல் ராஜ்ஜியம் சரிவர முறைப் படுத்தப்படாமலும், பயிற்றுவிக்கப்படாமல், ஆயுதங்கள் சேகரித்து வைக்கப்படாமலும் தான் இருந்திருக்கிறது.

சவுலுக்குப்பின் தாவீதின் காலத்தில்தான் இஸ்ரவேலரின் இராணுவம் அளவிலும், திறமையிலும் வெகுவாக முன்னேற்றம் காண ஆரம்பித்தது.

இஸ்ரவேலின் ஆட்சியை சவுலின் கையிலிருந்து, தாவீதின் கையின் கீழ் கொண்டுவர உதவிசெய்யும்படி எல்லாக் கோத்திரத்திலுமிருந்து யுத்தவீரர்கள் புறப்பட்டு தாவீதுக்கு பக்கபலமாக இருந்தனர். மொத்தம் 3, 32, 500 பேர்.

இந்த ஆட்களைத்தான் தாவீது ஒருங்கிணைத்து, பயிற்சியளித்து, இஸ்ரவேல் இராணுவத்தை சீரமைக்கவும், பலமடையவும் செய்தார். (நாளா 27 :1-15)

இஸ்ரவேல் கோத்திரத்தார் என்று மாத்திரமல்ல, இஸ்ரவேலர் அல்லாத அந்நியரும் தாவீதின் படையிலே படைவீரர்களாக பணியாற்றி வந்தனர் என்று 11 சாமுவேல் 15: 18, 20 : 7 ஆகிய வசனங்களில் அறியலாம்.

இராணுவத்தின் பிரதானியாக (Commander - in - charge) தாவீது இருந்தார். இதுதவிர, போர்க்கள தளபதியாக (Field commanders) அப்னேர், யோவாப், அமாஸா போன்றவர்களை ஏற்படுத்தினார். இதுதவிர, இவர்களுக்கு கீழே பணிசெய்யும்படி நூறுபேருக்கு ஒரு தலைவனையும், ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு தலைவனையும் ஏற்படுத்தினார். சிரமம் பாராமல் இந்த வசனங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். (11 சாமுவேல் 18: 11, 1 இராஜா 2: 32, 1 நாளா 13 : 1, 1 நாளா 18: 15.)

இவைகள் தவிர பல நவீனத் திட்டங்களையும் தாவீது தன் படையில் புகுத்தினார். படையிலிருந்த 2,88,000 பேரை சுழற்சி முறையில் பணியாற்றும் முறையைக் கொண்டுவந்தார்.

அதென்ன சுழற்சி முறை?

சொல்கிறேன். மொத்தப் படைவீரர்களையும் கொண்டு ஒவ்வொரு பிரிவும் 24,000 பேரைக் கொண்டதாக 12 பிரிவுகளை உண்டாக்கியிருந்தார். இதில் ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒவ்வொரு மாதம் பணியாற்றினால் போதும். வருடந்தோறும் பணி நடைபெற்று விடும். மொத்தத்தில் ஒவ்வொரு வீரனும் வருடத்திற்கு ஒவ்வொரு மாதம் பணியாற்றினால் மாத்திரம் போதும். இது யுத்தம் இல்லாத காலங்களுக்கு மாத்திரமே.

பெரிய அளவில் யுத்தம் என்று வந்துவிட்டால் எல்லாருமே கூடிக்கொண்டு புறப்பட வேண்டும்.

தாவீதின் இந்த சுற்று முறை இராணுவத்தினால் பல்வேறு விதமான நன்மைகள் உண்டாயின.

படை வீரர்கள் வருடத்திற்கு ஒரு மாதம் மாத்திரம் இராணுவப் பணியாற்றிவிட்டு, மீதி நாட்களில் தங்கள் சொந்த அலுவல்களில் ஈடுபடலாம்.

பொதுவாகவே இஸ்ரவேலர்களின் பிரதான கவனம் விவசாயத்தையே சார்ந்திருந்தபடியினால் இந்தச் சுற்றுமுறை இராணுவத்தினால் நாட்டின் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட வாய்ப்பே இல்லை.

தவிரவும் 2,88,000 பேர் கொண்ட ஒரு பெரிய இராணுவத்தை தினசரி பராமரிக்க வேண்டுமானால் அது வெள்ளை யானையைக் கட்டி தீனி போட்ட மாதிரிதான். அசையாமல் மேய்ந்துவிடும். இஸ்ரவேல் மாதிரியான புதிதாக அமைக்கப்பட்ட தேசத்திற்கெல்லாம் இதுமாதிரியான பெரிய செலவுகள் கட்டுபடியாகாது.

தாவீதின் சுற்றுமுறை இராணுவத்தினால் இராணுவப் பராமரிப்பு செலவும் கணிசமாக குறைந்தது.

இஸ்ரவேலின் எல்லாக் கோத்திரத்தாருக்கும் சம அளவு பணிகள் தரப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு மாதமும் பணியேற்கும் 24,000 படை வீரர்களில் இஸ்ரவேலின் எல்லாக் கோத்திரத்தை சேர்ந்த வீரர்களும் இடம்பெறும்படி ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

பண்டைக்கால இந்திய மன்னர்கள் தமது படைகளை ரத, கஜ, துரக, பதாதி என்று நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து வைத்திருந்தார்கள் என்று படித்திருப்பீர்கள். பெயர்கள் ஏதோ விளங்காதது போலிருந்தாலும் அவை இரதப்படை, யானைப் படை, குதிரைப்படை மற்றும் காலாட்படைகள்தான் என்று விளக்கினால் விளங்கிக்கொள்வீர்கள்.

கஜப்படை என்கிற யானைப்படைகள் தான் இந்தியா தவிர பிறதேசங்களுக்குப் புதிதே தவிர, ஏனைய படைகள் எல்லாம் எல்லா நாட்டுக்கும் பரிச்சயமானவைகள்தான்.

அதிலும் ரதப்படை என்பதுதான் அக்கால இராணுவங்களின் பெருமைக்குரிய விஷயம், இக்கால அணு ஆயுங்கள் மாதிரி. இரண்டாவது இடம் வகித்தது குதிரைப் படைகள்.

வேகமாக ஓடக்கூட இரதங்களை பயன்படுத்துவது என்பது மோசேயின் காலத்திலிருந்தே எகிப்திய இராணுவத்தினரால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த விஷயம்தான்.

எகிப்தியர்களும், அசீரியர்களும், பாபிலோனியர்களும் இரதப்படைக்கென்று தனிக் கவனமே செலுத்திவந்தனர்.

இராணுவத்தில் இரதப்படையின் அணிவகுப்பு வெகு கம்பீரமானது மட்டுமல்ல, எதிரிகளை அச்சுறுத்தவும் பயன்பட்டது. இரதப்படை அமைக்க செலவும் அதிகமாகும்.

தாவீது இராஜா அவருடைய காலத்தில் மிகப்பெரிய யுத்த வீரர் என்று பிற தேசத்தாரால் கூட ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருந்தாலும், அவருடைய தலைமையின் கீழ் இயங்கிய இஸ்ரேலிய இராணுவம் பல பெரிய வெற்றிகளை பெற்றிருந்தாலும்.. இஸ்ரேலிய இராணுவத்தில் இரதப்படைகளை தாவீது ராஜா வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான் ஆச்சரியமான விஷயம்.

பின்னே?

எல்லாம் காலாட்படைகள்தான். அவர்கள் பயன்படுத்திய ஆயுதங்கள்கூட வெகு சாதாரணமானவைகள் தான். ஈட்டி, வாள், அம்பு, கவண், கட்டை என்று நம்ம நாட்டுக் கலவரவீரர்கள் கூட பயன்படுத்த விரும்பாத ஆயுதங்களைத் தூக்கிக்கொண்டுதான் யுத்தங்களுக்குப் போயிருக்கிறார்கள், ஜெயித்திருக்கிறார்கள். தைரியம் சார், கடவுள் தங்களோடு இருக்கிற தைரியம்!

இரதங்களைத் தாவீது தன் படையிலே பயன்படுத்தாததற்கு காரணம் கர்த்தர் இரதங்களையும், குதிரைகளையும் வெறுக்கிறார் என்ற எண்ணம்தான்.

உபாகமம் 17:16

இஸ்ரவேலின் இராஜாவானவன் அநேகம் குதிரைகளைச் சம்பாதிப்பதிலும் குதிரைகளைச் சம்பாதிக்கும்படிக்குத் தன் ஜனங்களை எகிப்திற்கு

போகப் பண்ணாமலும் இருப்பானாக.

உபாகமம் 20:1

உன் சத்துருக்களுடன் யுத்தம்செய்யப் போகையில்
அவர்களிடம் இரதங்களையும், குதிரைகளையும்
திரளாய் இருக்கக் கண்டால், நீ அவர்களுக்குப்
பயப்படாயாக.

மேலே சொன்ன இரண்டு வசனங்களும் தேவனாகிய
கர்த்தர் ரதங்களையும், குதிரைகளையும் விரும்புவதில்லை என்ற
தொனியில் உணர்ந்துகொள்ளப்பட்டதால் சவுலும் சரி, தாவீதும்
சரி தங்கள் இராணுவத்தில் குதிரைகளுக்கும் ரதங்களுக்கும் இட
ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை.

ஒருமுறை சேபாவின் இராஜாவாகிய ஆதாதேசரை தாவீது
முறியடித்தபோது, தான் பிடித்துக்கொண்ட சேபா இராணு
வத்திலிருந்த இரதங்களில் நூறு இரதங்களை மாத்திரம் வைத்துக்
கொண்டு மீதியெல்லாவற்றையும் அழித்துப்போட்டார். (11 சாழு 8:4)

இதில் வேடிக்கை என்ன தெரியுமா? மீதியிருந்த நூறு
ரதங்களையும், குதிரைகளையும் இராஜாங்கக் காரியங்களுக்குத்
தான் பயன்படுத்தினாரேயொழிய, இராணுவக்காரியங்களுக்கல்ல.

படையில் குதிரைகளை பயன்படுத்துவது என்றால்
தாவீதுக்கு மெத்த அலர்ஜி.

இஸ்ரேலிய இராணுவத்தில் இரதங்களும், குதிரைகளும்,
சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. சாலமோன் ராஜா காலத்தில்தான்.

சாலமோன் ராஜாவின் காலத்தில் எங்கும் அமைதி
நிலவியிருந்தது. யுத்தங்கள் நடைபெறவில்லை என்றபோதிலும்
சாலமோன் தன் படை பலத்தை மாத்திரம் பெருக்கிக்கொண்டே
இருந்தார்.

அவர் காலத்தில் தான் இஸ்ரேலிய இராணுவம் நன்கு
சீரமைக்கப்பட்டது. பழைய துருவேறிய ஆயுதங்கள் தூக்கியெறி
யப்பட்டு, புதிய நவீன கருவிகளுடன் இராணுவம் புதுப்பிக்கப்
பட்டது.

எகிப்திலிருந்து குதிரைகளையும், இரதங்களையும்
ஏராளமாக வாங்கி தன் இராணுவத்தில் அவைகளைச் சேர்த்துக்
கொண்டார்.

பெரிய நிறுவனங்களில் பணி செய்பவர்களுக்கு குடியிருப்பு (Quarters) செய்து கொடுப்பார்கள் பாருங்கள். அதேமாதிரி சாலமோனும் தன்னுடைய இரதங்களுக்கும், குதிரை வீரர்களுக்கும் குடியிருப்பாக பெரிய பட்டணங்களையே கட்டிக் கொடுத்திருந்தார்.

சாலமோன் இராஜாவுக்குப் பின் இஸ்ரவேல் தேசம் இரண்டாய் பிரிந்து போனபோது அவர் அமைத்திருந்த இராணுவமும் இரண்டாய்ப் பிரிந்தது.

பிரிந்த இராஜாக்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்கள் இராணுவங்களை மேம்படுத்தினார்கள்.

பல நவீன விஷயங்களை இராணுவத்தில் புகுத்தினார்கள் என்றாலும் என்ன, அவர்கள் தங்கள் இராணுவங்களை தங்கள் பொது எதிரிகளை தாக்கப் பயன்படுத்தாமல் ஒருவரையொருவர் தாக்கிக்கொள்ளத்தான் அதிகம் பயன்படுத்தினார்கள்.

விளைவு.....?

இரண்டு பக்க இராணுவமுமே பலம் குறைந்து பலட்சய மடைந்தன. அந்திய தேசங்கள் படையெடுத்தபோது இவர்கள் ஜெயிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. யூதர்கள் அடிமைகளாக கொண்டு போகப்பட்டார்கள். இஸ்ரவேலர்கள் சிதறிப் போனார்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களில் ரோம இராணுவமும், இராணுவம் சம்மந்தப்பட்ட வார்த்தைகளும் அடிக்கடி தலைநீட்டுகின்றன. எனவே அவை பற்றியும் துளியூண்டு பார்க்கலாம்.

புதிய ஏற்பாட்டுக்காலத்தில் யூதேயா தேசம், ரோமர்களின் ஆளுகையின் கீழிருந்தது. பிரிட்டிஷாரின் ஆளுகையின்கீழ் இந்தியா இருந்ததைப்போல.

ரோமர்கள் தாங்கள் பிடித்துக்கொண்ட பகுதிகளை நிர்வாகம் பண்ண பல ஆளுநர்களை ஏற்படுத்திவைத்தனர். அதில் யூதாவை நிர்வாகம் பண்ண ஏற்படுத்திய ஆளுநர்தான் ஏரோது.

எனவே, இந்த ஏரோதிற்கென்று தனிப்படைகளும், ரோம ராஜாவின் படைகளென்ற தனிப்படைகளும் இருந்தன. நம் தேசத்தில் மாநில போலீஸ், மத்திய போலீஸ் என்று இருப்பதைப் போல.

தாங்கள் ஆளும் பகுதியில் உண்டாகும் கலவரங்கள், குழப்பங்கள் போன்றவற்றை அடக்கவும், சமயங்களில் சிறு கலகங்களை உண்டாக்கும் தீவிரவாதிகளைப் பிடித்து தண்டிக்கவும் ஏரோது போன்ற ஆளுநர்கள் தங்கள் சொந்தப் படைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

யூதாவின் ஆளுநராயிருந்த ஏரோது பெரிய படையையும், விரிவான காவலர் படையையும் வைத்திருந்தார். ரோமர்கள் ஆட்சிசெய்த காலங்களில் கலவரங்கள் என்பது சர்வ சாதாரணம். எந்த நேரத்தில் என்ன காரணத்திற்காக, எங்கே கலகம் தோன்றும் என்று சொல்ல முடியாது. எனவே, இது மாதிரி விரிவான படையை வைத்துக்கொண்டால்தான் ஏரோதுக்கு கட்டுப்படியாகும்.

பெரிய ஏரோதின் இந்தக் காவல்படைகள் பற்றி வேதாகமத்தில், இரண்டுவயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளைக் கொல்லப் பயன்படுத்தப்பட்ட சமயத்திலும் (மத் 2:16) யோவான் ஸ்நானகன் கைது செய்யப்பட்ட சமயத்திலும் காட்டப் பட்டுள்ளது. (மாற்கு 6:17)

இவ்விரண்டு சம்பவங்களிலும் ரோமராணுவம் சம்மந்தப்படாமல், ஏரோதே சுயமாய் முடிவெடுத்ததாக காணப் படுவதிலிருந்து ரோமர்களின் இராணுவங்களுக்கென்று வரையறைகளுக்குட்பட்ட சில உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்பது புலனாகிறது.

ஏரோதின் இந்தப் படைகளுக்கு வழக்கம்போலவே ஸ்டிராட்-யூமேடா என்று உச்சரிக்கமுடியாத பெயரை வைத்திருந்தார்கள். (Strateumata) நாமாயிருந்தால் வியாதிகளுக்குத் தான் இப்படிப் பெயர் வைப்போம்.

இப்படித் தனிப் படைகளை ஏரோது வைத்திருந்தாலும் அவையாவும் ரோம ராயனுடைய கட்டுப்பாட்டிலேயேதான் இருந்தது.

அந்தந்தப் பகுதிகளை ஆட்சி செய்வோரைக் கண்காணிக்க ரோம அரசின் சார்பில் ஒரு கண்காணிப்பாளரும் நியமிக்கப் பட்டிருந்தார். யூதாவில் இப்படி ஏரோதின் ஆட்சியைக் கண்காணிக்க ஏற்படுத்தப்பட்டவர்தான் பொந்தியு பிலாத்து.

ரோமப் படையில் கொஞ்சம்பேரை பிலாத்துவின் கீழ்

இயங்கும்படி ரோமர்கள் நியமித்திருந்தனர். உள்நாட்டு விவகாரங்களில் ரோமப்படைகள் தலையிடுவதில்லை என்றாலும் இரண்டு படைகளுமே தேசத்தில் இருந்தன.

நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல இந்தப் படைகளை நீங்கள் மத்திய, மாநிலப் போலீஸ் போலவோ அல்லது இராணுவம், காவல்துறை போலவோ மனதில் வைத்துக் கொள்ளலாம். எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

ஆனால் ஒன்று, புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களில் படைகள், சேனைகள் பற்றிக் காட்டப்படும்போது அது ஏரோதின் படையா, அல்லது ரோமர்களின் இராணுவப்படையா என்று கவனமாகத் தெரிந்து கொண்டு படித்தால்தான் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் புரியும். எங்கே இயேசுவை சிலுவையிலிறையக் கொண்டு போனது எந்தப்படை என்று கண்டுபிடியுங்கள் பார்ப்போம்.

ஏரோதின் உள்நாட்டு இராணுவத்தில் பல பதவிகள் இருந்தன. அவற்றுள் சேனாதிபதிகள், நூற்றுக்கதிபதிகள், சேவகர்கள் என்பவை முக்கியமானவையாகும்.

நூறு வீரர்கள் கொண்ட படைக்கு தலைமையேற்கும் நபருக்கு நூற்றுக்கதிபதி என்று பெயர். இதுமாதிரி நூறு நூற்றுக்கதிபதிகளுக்கு (அதாவது 10,000 வீரர்களுக்கு) தலைவராயிருப்பவர்தான் சேனாதிபதி.

இந்த சேனாதிபதிகளுக்கு “கிலியர்சோஸ்” (Chiliarchos) என்று பெயர்.

நூறு வீரர்களுக்கு ஒரு தலைவனாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த நூற்றுவர் தலைவர்களுக்கு ஹெக்காட்டன்டார்ச்சஸ் (Hekoton tarchos) என்று பெயர். சாதாரண வீரர்களை பெக்யுலேட்டர் (Spekoulator) என்பர்.

1914ம் ஆண்டில் சிரியா தேசத்துக் கல்வெட்டு ஒன்றில் ஏரோதின் இராணுவ அமைப்பு பற்றியும், அவற்றின் செயல்முறைகள் பற்றியும் நிறையத் தகவல்கள் நமக்கு கிடைத்துள்ளன. அவ்வளவையும் எழுதினால் என்மேலேயே படையெடுத்து விடுவீர்கள். எனவே தேவையானதை மாத்திரம் கொஞ்சமாய் பார்ப்போம்.

ரோமர்கள் தங்கள் ஆளுகைக்குட்பட்ட தேசங்களில்

வாணிகத்தை கட்டுப்படுத்தவும், காவல் செய்யவும் முக்கிய நகரங்களில் பெரும் படைகளை வைத்திருந்தார்கள். பெரும் படை என்றால் ஆறாயிரம் வீரர்களைக் கொண்டது என்று பொருள். இதற்கு லேகியோன் (Legion) என்று பெயர்.

நம்மில் பலர் லேகியோன் (Legion) என்ற வார்த்தையை தவறாகப் புரிந்துகொண்டு லேகியோன் என்பது சாத்தானின் வகைகளில் ஒன்று என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரே மனிதனுக்குள் பெரும்படையாக பல பிசாசுகள் குடியிருந்ததால் அதைக் குறிக்கவே லேகியோன் என்று எழுதியிருக்கிறதேயொழிய உண்மையில் லேகியோன் என்பது ரோம படையின் பெயர். சாத்தானின் பெயர் அல்ல.

ரோமர்கள் காலத்தில் பிசாசல்லாத இந்த லேகியோன் படைகளில் நான்கை பாலஸ்தீனாவில் வைத்திருந்தார்கள். அதாவது 24,000 வீரர்கள்கொண்ட படையை.

இப்படையின் வீரர்கள் யாவரும் ஜூலியஸ் சீசரால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்கள். காலாட்படைகள், குதிரைப்படை, வில்வீர்ப்படை என்று பல்வேறு பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதே ஒரு லேகியோன் படை ஆகும்.

இப்படைகளில் வீரர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள் பெரும்பாலும் ரோமர்களே, இவர்கள் தவிர, வடசிரியாவைச் சேர்ந்த யூதரல்லாத சிலரும் இப்படையில் பணியாற்றி வந்தனர்.

தங்கள் இராணுவத்தில் வெளிதேசத்தினரையும் பணியில் அமர்த்திக் கொண்ட ரோமர்கள், யூதர்களை மாத்திரம் தங்கள் படையில் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. காரணம், ஓய்வுநாளில் யூதர்கள் வேலை செய்ய மாட்டார்கள். இதனால் சண்டை மும்முரமாக நடந்துகொண்டிருக்கும் காலங்களில் சனிக்கிழமை வந்துவிட்டால் கத்தியை தொடமாட்டார்கள்.

இவர்களை வைத்துக்கொண்டு என்ன பண்ணுவது? எதிராளியிடம் இன்றைக்கு சனிக்கிழமை, வீரர்கள் யாரும் வேலைக்கு வரவில்லை. நாளைக்கு வாங்க.. சண்டையிடலாம் என்றா சொல்லிக்கொண்டிருக்கமுடியும்?

இது எதற்கு வேண்டாத வேலை என்றுதான் ஒட்டு மொத்தமாக யூதர்களைத் தங்கள் இராணுவத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை என்ற கொள்கையை ரோமர்கள் உறுதியாகக்

கடைப்பிடித்தனர்.

படை வீரர்கள் தங்கள் தேசத்துக் கொடிகளுக்கும், சினனங்களுக்கும் மரியாதை செலுத்துவது எல்லா நாடுகளிலும் இன்றளவும் நிலவும் ஒரு மரபுதான்.

ரோமர்களின் சின்னம் கழுகு. ரோமப் படை வீரர்கள் இராணுவ வழக்கத்தின்படியே தங்கள் கழுகுச் சின்னத்திற்கு வணக்கம் செலுத்தி வந்தனர். இதை விக்கிரக வணக்கம் என்று யூதர்கள் கருதியதால் ரோமப் படையில் சேர யூதர்களும் விரும்புவதில்லை.

எது எப்படியோ தேசங்கள் தோன்றிய காலத்திலிருந்து படைகளும் இராணுவங்களும் இருக்கின்றன. இன்னும் இராணுவம் இல்லாத நாடுகள் என்று எதையும் நம்மால் சுட்டிக்காட்ட முடியவில்லை. வாடிகன் போன்ற விதிவிலக்குகள் தவிர இராணுவம் இல்லாத நாடுகள் ஏறத்தாழ இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

மனிதர்களுக்குள் அகந்தையும், ஆசைகளும் இருக்கும் வரைக்கும் இராணுவங்களும் இருக்கத்தான் செய்யும்.

அப்படி பார்த்தால் உலகில் மனுக்குலம் இருக்கும் வரைக்கும் படைகளும் இராணுவங்களும் இருக்கும்.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE ART OF
WARFARE IN BIBLICAL LANDS**

- Y.YADDIN

AMORITES AND CANNANITES

- Dr.K.M.KENYON

**THE
ROMAN IMPERIAL ARMY**

- G.WEBSTER

THE ROMAN AUXILIA

- G.L.CHEESMAN

1. The first of these is the fact that the
2. second is the fact that the
3. third is the fact that the
4. fourth is the fact that the
5. fifth is the fact that the
6. sixth is the fact that the
7. seventh is the fact that the
8. eighth is the fact that the
9. ninth is the fact that the
10. tenth is the fact that the

11. The first of these is the fact that the
12. second is the fact that the
13. third is the fact that the
14. fourth is the fact that the
15. fifth is the fact that the
16. sixth is the fact that the
17. seventh is the fact that the
18. eighth is the fact that the
19. ninth is the fact that the
20. tenth is the fact that the

CONFIDENTIAL
THE
WALLACE
LAWSON
THOMAS AND CAVANES
TAYLOR
THE
HOMER BIRKHEAD ARMY
C. B. BIRKHEAD
THE BIRKHEAD ARMY
C. B. BIRKHEAD

கவண்கள்

சென்ற அத்தியாயத்தில் வேதாகம காலத்திய படைகளைப் பற்றியும், இராணுவங்களைப் பற்றியும் பார்த்தோம். இனி வரும் சில அத்தியாயங்களில் வேதாகம ஆயுதங்கள் பற்றி பார்க்கப் போகிறோம்.

ஆயுதங்கள்!

ரொம்பவும் இன்ட்ரஸ்டிங் சப்ஜெக்ட். மனிதனை விட்டுப் பிரிக்கவே முடியாது என்றெண்ணுமளவிற்கு மனுக்குலத்தின் இரத்தத்தோடு கலந்துவிட்ட சமாச்சாரம்!

உலகின் மற்றைய ஜீவராசிகளுடன் ஒப்பிடுவீர்களேயானால் பெரும்பாலும் மனிதன் தவிர வேறொருவரும் ஆயுதங்களை பயன்படுத்துவதைக் காணமுடியாது.

சில சினிமாக்களில் வேண்டுமானால் குரங்குகள் சிலம் பாடுவதையும், பாம்புகள் கடைசிக் காட்சியில் துப்பாக்கி எடுத்து குறிபார்த்து வில்லனின் நடு மார்பில் சுடுவதையும், யானைகள் சாமர்த்தியமாய் கண்ணி வெடி வைப்பதையும் கண்டிருப்பீர்கள்.

ஆனால் நிஜத்தில் அவைகள் ஆயுதங்களை பயன் படுத்துவதில்லை. ஆயுதங்கள் அவற்றிற்கு தேவையுமில்லை. தங்களைக் காத்துக்கொள்ள அவற்றின் உடலிலேயே பிரத்தியேக அமைப்புகள் உண்டு. பாம்புக்கு பல், யானைக்கு கால்.

மனிதனுக்கும் அப்படித்தான் இருந்ததென்றும், இருக்கிறதென்றும் விஞ்ஞானிகள் சொல்கிறார்கள். நகங்களும், பற்களும்

கூட மனிதனுக்கு இயற்கையிலேயே கொடுக்கப்பட்ட ஆயுதங்கள் தானாம்.

நாம் என்னடாவென்றால் நகங்களை ஆரஞ்சப் பழத்திற்கு தோலுரிக்கவும், முதுகு சொறியவும், பொழுது போகாத அல்லது டென்ஷனான நேரங்களில் கடித்துத் துப்பவும், பெண் பிள்ளைகள் பாலீஸ் அடித்துக் கொள்ளவுமே பயன்படுத்துகிறோம். பற்கள் விஷயமும் அப்படித்தான். எலும்பு கடிக்கவும், புன்முறுவல் பூக்கவும், பற்பசை விளம்பரங்களுக்கும், மேலதிகாரிகளிடம் லீவு கேட்கவுமே பயன்படுத்துகிறோம்.

எனவே, நமக்கு இயற்கையான இந்த ஆயுதங்களின் பயன்பாடு தெரிவதில்லை. மாறாக, செயற்கை ஆயுதங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

உலகில் ஆயுதங்களின் தோற்றம் எப்போது துவங்கியது என்று அறுதியிட்டு சொல்ல முடியாது. அப்புறம் என்னத்திற்கய்யா கட்டுரை என்று மூடிவிடாதீர்கள். அறுதியிட்டுத்தான் சொல்ல முடியாதே தவிர அனுமானமாய் சொல்லலாம்.

அப்படி கொஞ்சம் அனுமானமாய்ப் பார்க்கப்போனால் பூமியில் மனிதன் வாழத் துவங்கின காலம் முதலே ஆயுதங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்று தெரியவருகிறது.

துவக்க நாட்களில் இயற்கையோடு போராட, மிருகங்களுடன் போராட, சக மனிதனுடன் போராட, வயிற்றுக்காக வேட்டையாட என்று மனிதனுக்கு ஆயுதங்கள் அத்தியாவசியமாக இருந்ததாக மனிதவியல் விஞ்ஞானிகள் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள்.

ஆனால், மனித வாழ்க்கை ஒரு வழியாய் மேம்பட்டு, குகைகளையும், மரங்களையும் விட்டு மனிதன் ஏசி வைத்த பங்களாக்களில் குடிபுகுந்த பின்னரும், கம்ப்யூட்டர், மின்னணு சாதனங்கள் என்று விஞ்ஞானம் வளர்த்து விட்ட சூழ்நிலையிலும் இன்னும் மனித வாழ்க்கையில் ஆயுதங்கள் தொடர்வதுதான் சோகம்.

நாகரிகம் வளர்ந்தாலும் மனிதனுக்கு ஆயுதங்களின் தேவை குறைந்தபாடில்லை. மாறாக கூடியிருக்கிறது. கடைசியாக ஒரேயொரு மனிதன் மாத்திரமே உலகில் இருக்கவேண்டி

வந்தாலும் அவன் கையிலும் ஒரு துப்பாக்கி இருக்கும்.

இக்காலங்களில் நடக்க வேண்டிய காரியங்களை ஆயுதங்கள் தான் மனிதனுக்கு சுலபமாக்கித் தருகின்றன.

“அமைதியாய் பாடத்தைக் கவனியுங்கள் பிள்ளைகளா!” என்று சாத்வீகமாகப் பாடம் நடத்தும் ஆசிரியரின் வகுப்பறையை விட, வகுப்பில் நுழைந்தவுடன் பிரம்பால் மேஜையை ஒங்கியடித்து, “சைலன்ஸ்..!” என்று கர்ஜிக்கும் கழுகு மூக்கு வாத்தியாரின் வகுப்புத்தான் அமைதியாய் நடக்கிறது.

ரோட்டோரத்தில் டீக்கடை வைத்து தினசரி ஆயிரம் டம்ளர்களைக் கழுவி சம்பாதிப்பதை விட, கத்தியைக் காட்டி வழிப்பறி செய்யும் திருடன் சுலபமாக பல மடங்கு சம்பாதித்து விடுகிறான்.

எனவேதான் ஆயுதங்கள் மீது ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை குறையவில்லை. சமுதாய அமைப்பில் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் ஆயுதங்களின் தாக்கம் இருக்கிறது. ஒரு தக்காளி பழத்தை அறுக்க கூட நமக்கு கத்தி தேவைப்படுகிறது.

நாடுகளுடன் சண்டையிடவும், காடுகளில் தந்தத்திற்காக யானைகளை சுடவும், கடைகளில் மாமூல் வசூலிக்கவும், ஜாதிப் பேரணி நடத்தவும், சிலைகளை உடைக்கவும், கொலைகளைச் செய்யவும், கூட்டங்களைக் கலைக்கவும் என்று வாழ்வின் பெருவாரியான பகுதிகளில் ஆயுதங்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளன.

மனிதன் பயன்படுத்தும் ஆயுதங்களை 2 வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

முதலாவது ஒரு வகைப் பயன்பாட்டு ஆயுதங்கள், மற்றொன்று பல வகைப் பயன்பாட்டு ஆயுதங்கள் (முறைக் காத்தீர்கள்! நானே விளக்கம் சொல்லி விடுகிறேன்.)

ஒருவகைப் பயன்பாட்டு ஆயுதங்களுக்கு சண்டையில் தாக்குவது அல்லது அழிப்பது என்ற ஒரே ஒரு வகைப் பயன்பாடுதான் உண்டு. ஈட்டி, வாள், துப்பாக்கி, கையெறிக்குண்டு, ICBM ஏவுகணைகள் போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். இவை மோசமான அடியாட்கள் போன்றவை. சண்டை தவிர வேறொன்றிற்கும் பயன்படாதவை.

பல்வகைப் பயன்பாட்டு ஆயுதங்கள் என்பவை சாத்வீகமான வேலைகளுக்குப் பயன்படும். அதே சமயம் சண்டை போடவும் பயன்படும் வகையைச் சேர்ந்தவை. உதாரணமாக வெடிகுண்டுகளைச் சொல்லலாம். கிணறு தோண்டவும், மலைப்பறைகளை உடைக்கவும், வெளிநாடுகளில் பெரிய கட்டிடங்களை சுலபமாக இடிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதே சமயம் எதிர் ஜாதிக்காரன் வீடுகளிலும் கடைகளிலும், கலவர நேரங்களில் எறியவும், காஷ்மீர்களில் வெடிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்த வகையில் அரிவாள், கடப்பாரை, சிறு கத்திகள், சைக்கிள் செயின்சுள், மாநாட்டுப்பேனர் கட்டைகள், சோடா பாட்டில்கள் போன்றவற்றைச் சேர்க்கலாம் (பூரிக்கட்டை எந்த வகையானது என்று யோசித்து வையுங்கள், கடைசியில் பதில் சொல்கிறேன்).

ஆயுதங்களில் இருவகை உண்டு என்பது பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு காரணம் இருக்கிறது. வேதத்தில் காட்டப் பட்டுள்ள ஆயுதங்களைப் பற்றி நாம் ஆராயும்போது அது எந்த வகையான ஆயுத வகையைச் சேர்ந்தது என்றும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பயப்படாமல் வேதாகம ஆயுத சாலைக்குள் என்னுடன் இறங்கி வருவீர்களேயானால் கொஞ்சம் ஆயுதங்களை நாம் புரட்டிப் பார்க்கலாம்.

உள்ளே வாங்க.....

முதலாவது நாம் பார்க்கப்போவது கவண். அக்காலத்தில், அதுவும் வேதாகம காலத்தில் மிகவும் பிரபலமாக இருந்த ஆயுதம்.

கவண் என்றவுடன் உங்களுக்கு ஞாபகத்திற்கு வருவது பறவை வேட்டையாடும் “ஜிப்ஸி” நண்பர்கள்தான் இல்லையா?

ஆங்கில Y எழுத்து வடிவமான மரக்கட்டையில் சைக்கிள் ட்யூபின் ரப்பரை ‘வார்’ ஆக்கிக் கட்டிக்கொண்டு, நடுவில் கல் வைத்து, மரத்தில் குருவி மாதிரி கத்தி வரவழைத்து...

அட..... அந்தக் கவண் இல்லை சார் இது.

வேதத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள கவண் வேறுவிதமானது. இதை ஆங்கிலத்தில் “ஸ்லிங் (Sling)” என்று சொல்வார்கள்.

ஊஞ்சலையில்லையா அப்படிச் சொல்வார்கள்? ஆமாம் ஊஞ்சலுக்கும் இதுதான் பெயர். கவணுக்கும் இதுதான் பெயர். எபிரேயுவிடே கவணுக்கு கேலா (Qela) என்று பெயர்.

கவணின் துவக்க கால உபயோகம் மந்தை மேய்ப்பர்களுக்கானது.

மந்தையை விட்டு அலைந்து திரியும் ஆட்டின் முன்பாகக் கல்வீசி அதை திருப்புதற்காகவே மேய்ப்பர்கள் முதலாவது கவணை பயன்படுத்தினார்கள். இதுதவிர, ஓநாய், நரி, போன்ற சிறு மிருகங்களைத் துரத்தவும் கவணைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

இஸ்ரேலில் மந்தை மேய்ப்பவர்கள் யாவருமே கவண் வீசுவதில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் என்று சொல்லலாம்.

11 நாளா 26 : 14

இந்தச் சேனையிலுள்ளவருக்கெல்லாம் உசியா கேடகங்களையும், ஈட்டிகளையும், தலைச்சீராக் களையும், மார்க்கவசங்களையும், வில்லுகளையும், கல்லெறிகிற கவண்களையும் ஆயத்தப்படுத்தினான்.

மந்தை மேய்ப்பவர்களின் உபயோகத்திற்கான இந்தக் கவண், பின்னாட்களில் தான் படைகளிலும் பயன்படுத்தப் பட்டது.

அக்காலக் கவண்கள் யாவுமே மிருகத்தோலினாலும், மிருகத்தின் சவ்வுகளினாலும் ஆனவை. மிகச் சில இடங்களில் மட்டுமே மயிர்ப் பின்னல்களினாலான கவண்களையும் பயன்படுத்தினர். பெண் பிள்ளைகள் தங்கள் ஜடைக்கு கல்லெறியும் ஆற்றலும் உள்ளதை எண்ணிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். (ஜடை போடும் அளவு கூந்தல் இருப்பவர்கள் மட்டும்)

பொதுவாக, கவண் என்பது நீண்ட தோல்வாரினால் ஆனது. இதன் மையப்பகுதிதான் கல் வைக்கும் பகுதி. இது சிறு பை மாதிரியான அமைப்பை உடையது.

இந்த நீளத் தோல்வாரின் ஒருமுனை கவண் வீசுபவரின் மணிக்கட்டுடன் கட்டப்பட்டிருக்கும். மறுமுனையைக் கல் வைக்கும் நடுப் பையால் ஒரு சுற்றுச்சுற்றி கையால் பிடித்துக் கொள்வார்கள். பிறகு வேகமாக கையைச் சுழற்ற.. சுழற்ற... இழுவிசையால் தோலில் பலம் ஏறி... பையில் உள்ள கல்லில் வேகம்

ஏற்றப்படும். கொஞ்சம் முன்னால் ஓடி கையில் பிடித்திருக்கும் மறுமுனையை விடுவித்தால் கல் சீறிப்பாயும். எதிரில் நில்லாமல் ஓரமாய் நின்று பார்த்தால் கை தட்டலாம் போலிருக்கும்.

பழைய காலத்து தமிழ் நாடகங்கள் பார்த்திருந்தால் கவணை புரிந்துகொள்வது எளிது. காயாத கானகத்தில் ஆயலோட்டும் பெண்கள் கையில் சுற்றிக் கொண்டே ஒரு நீண்ட பாட்டுப் பாடுவார்கள் பாருங்கள். அதுதான் கவண்.

கவண்தான் இக்காலத் துப்பாக்கி மற்றும் ரிவால்வர்களுக்கு முன்னோடி. யாரோ ஒரு கைகளுக்கிக்கொண்டே கவணாளியின் மனதில்தான் துப்பாக்கி பற்றிய முதல் சிந்தனை தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

கவண் வைத்து கையை சுற்றுகிற வேகத்திற்கும், கவண் தோலின் இழுவிசைக்கும் ஏற்பத்தான் கல்போகும் வேகம் அமையும். நன்கு சுழல கூடிய கைகளும், கவணும் இருந்துவிட்டால் “ஜம்” என்று கல் பறப்பதை காண ஆனந்தமாயிருக்கும்.

பொறுங்கள் சார். எங்கே போகிறீர்கள்? கவண் சுற்றிப் பார்க்கவா? கவணெறிவது ஒன்றும் நீங்கள் நினைக்கிறமாதிரி அவ்வளவு சுலபமான காரியமில்லை.

கையைச் சுற்றும்போதே எப்போது மறுமுனை வாரை விடுவிக்க வேண்டும் என்று கணக்கிருக்கிறது. அது தெரியாமல் உத்தேசமாக கல்லை விடுவித்து விட்டார்களேயானால் கல் உங்கள் மூக்கையே பதம் பார்த்து விடும். எதற்கு வம்பு? உட்காருங்கள் சார். கவணையெல்லாம் படிப்பதோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

கவண் விஷயத்தில் கவனிக்க வேண்டியது மூன்று விஷயங்கள். முதலாவது சுழற்ற வேண்டிய வேகம். இரண்டாவது கல்லை விடுவிக்க வேண்டிய நேரம்.

கவண் வீரர்களிடம் ஆச்சரியமான விஷயம். குறிதப்பாமல் கல்லை விடுவதுதான்.

கவணிலிருந்து கல்விடுவித்து சும்மா பறக்கவிடுவது ஒன்றும் பெரிய காரியமல்ல. ஆனால் பறக்கும் கல் நாம் நினைக்கும் இடத்தை சரியாக சென்று தாக்க வேண்டும்.

நம்நாட்டு உண்டிவில்லில் கூடக் குறிபார்க்க ஏதோ ஆதாரமிருக்கிறது. பையன்களிடம் கேட்டால் Y வடிவக் கவட்டைக்கு நடுவில் அடிக்க வேண்டிய ஆளின் தலை தெரிய வேண்டும் என்கிறார்கள். துப்பாக்கிகளின் முனைகளில் கூட குறிபார்க்க இலக்கு இருக்கிறது. கவணில் அப்படி ஏதுமில்லை. கை பக்கவாட்டில் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கும். கண் குறியைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கும். ஆனால் கல் எப்படித் தான் கவணாளியின் குறியைச் சரியாக அறிந்து தாக்குகிறதோ? புரியாத ஆச்சரியம்.

தாவீது வீசிய கல் கோலியாத்தின் ஹெல்மெட்டையோ, ஈட்டிமுனையையோ தாக்கியிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? யோசியுங்கள்.

இஸ்ரவேலின் படையிலிருந்த கவண் படைவீரர்களும். மந்தை மேய்ப்பவர்களும் மயிரிழை கூடத் தப்பாமல் கல்லெறியும் திறமை பெற்றிருந்தார்கள்.

கவணைச் சரியாக பயன்படுத்த வேண்டுமானால் கல் ரொம்ப முக்கியம். இதற்கு ரோட்டோரத்தில் ஜல்லியடித்த கற்களோ, செங்கல்களோ ஆகாது. நல்ல உருண்டையான வழுவழப்பான கற்கள்தான் தேவை.

ஆற்றங்கரையில் கிடக்கும் கூழாங்கற்கள் உத்தமம். அதிலும் எல்லாக்கற்களையும் பயன்படுத்திவிட முடியாது. கூழாங்கல்லை தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் அளவு, எடை போன்ற விஷயங்கள் உண்டு.

கோலியாத் சம்பவத்தில் தாவீது ஆற்றங்கரையில் கைக்கு அகப்பட்ட கற்களை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மாறாக 'ஐந்து கற்களை தேர்ந்தெடுத்து' என்று குறிப்பிட்டுள்ளதை நினைவு கூருங்கள்.

1 சாமு 17:40

தன் கையிலே தடியைப் பிடித்துக் கொண்டு, ஆற்றிலிருக்கிற ஐந்து கூழாங்கல்லுகளை தெரிந் தெடுத்து அவைகளைமேய்ப்பருக்குரிய தன்னுடைய அடைப்பைப் பையிலே போட்டு தன் கவணைத் தன் கையிலே பிடித்துக் கொண்டு அந்த பெலிஸ் தனண்டையிலே போனான்.

கவண்களில் சுமார் நாலங்குல சுற்றளவும், முக்கால் கிலோ

எடையும் கொண்ட கற்களே பெருவாரியாக பயன்படுத்தப் பட்டன.

“என்னது? முக்கால் கிலோ எடையுள்ள கல்லா? எப்படிச் சுற்றி கவணடிப்பது?”

சுற்ற வேண்டும். வேறென்ன செய்வது? கோலியாத் விழவேண்டாம்?

மெகிதோ, டெல்பெயிட் (Tel-Beit) மற்றும் மிர்ஸிம் பகுதிகளில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளில் கிடைத்த கவண் கற்கள் ஆறங்குல சுற்றளவும், ஒரு கிலோ எடையும் உள்ளவைகளாக இருந்தனவாம்.

பண்டைக்கால இஸ்ரேலிய படைகளில் இந்தப் படை வீரர்களுக்கு ஒரு தனி மரியாதையும், முக்கியத்துவமும் இருந்தது. காரணம் தாவீதின் மூலம் இஸ்ரவேலருக்கு கவணினாலும், ஒரு கல்லினாலும் ஜெயம் வந்ததாயிருக்கலாம். (1 சாமு 17:50)

சரி. கவண் வீரர்களுக்கு தேவையான கற்களை எப்படி பெறுவது?

யுத்தநேரம் தவிர கவண்வீரர்களுக்கு வேறென்ன வேலையிருக்கப்போகிறது? சாயங்காலம் காலாற ஆற்றுப் படுகைக்குப் போய் கல் சேகரிப்பார்கள்.

இதுதவிர ஏழை ஜனங்களில் சிலரும் கற்களை மலையோரங்களிலிருந்து சேகரம் பண்ணி அதை கவண்வீரர்களிடம் விற்றுவிடுவார்கள்.

கல்பொறுக்கச் சோம்பல்படும் வீரர்கள் இந்த ஜனங்களிடமிருந்து பிஞ்சுக் கத்திரிக்காய் பார்த்து வாங்குவது மாதிரி தகுதியான கற்களை பொறுக்கி வாங்கிக் கொள்வார்கள்.

யுத்தகாலங்களில் இந்தக் கல்வியாபாரிகளுக்கு நிறைய கிராக்கியாயிருக்கும்.

கவண்வீரர்கள் சுமக்க வேண்டிய கற்கள் நிரம்பிய பை அவர்களின் நெஞ்சுப்புறமாக அமைந்திருக்கும். பிற்காலங்களில் இதே பைகளை கொஞ்சம் மாற்றி இடக்கைப் பழக்கமுள்ள வீரர்களுக்கு வலப்புற விலா ஓரத்திலும், வலக்கைப் பழக்கமுள்ள வீரர்களுக்கு இடக்கை விலா ஓரத்திலும் தொங்குகிற மாதிரி

அமைத்திருந்தார்கள்.

யுத்தநேரப் பரபரப்பிற்கு நடுவில் 25 கிலோ எடையுள்ள பையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு, போர்க்களத்தில் அங்குமிங்கும் ஓடி... கவணிக் கல் வைத்து.. கையில் வேகமாகச் சுற்றி.. முன்னால் ஓடி வேகமாக எறிய வேண்டுமானால்... அப்பப்பா.. நல்ல வேளை துப்பாக்கி கண்டுபிடித்துவிட்டோம்.

துவக்க காலங்களில் கவண் என்பது கலைமான்களின் கொம்புகளிலேயே செய்யப்பட்டது. இன்றைய உண்டிவில் பாணியில் ரப்பருக்கு பதில் தோல்வார்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்த வகைக் கவணிகள் நடைமுறையில் நன்கு பயன்படவில்லை. சமயத்தில் காலவாரிவிட்டது. எனவே, இரண்டு நீள தோல்வார்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட கவணிகள் செய்யப்பட்டன. கவணிகளில் கடினமான கற்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. உடையும் தன்மையுள்ள கண்ணாடிக் குண்டுகள் போன்ற பொருட்களையும் கவண் கல்லாக வெகுசில பகுதிகளில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். டெல்ஹலாப் (Tell Halaf) பகுதியில் போர்வீரர்கள் பயன்படுத்திய இவ்விதக்கற்கள் அகழ் வாராய்ச்சியில் கிடைத்துள்ளன. பண்டைய போர்வீரர்கள் பயன்படுத்திய கவண்களும், கற்களும் பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் இன்றைக்கும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மைக்கேல் ஆஞ்சலோ வடிவமைத்த “இளம் தாவீது” சிலையில் இந்தக் கவண் அமைப்பு வெகு தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பிற்காலங்களில் கிரேக்க ராணுவங்களிலும் இந்தக் கவண்படை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதில் கொஞ்சம் நவீனம் பண்ணியிருந்தார்கள். கற்களுக்கு பதில் உலோக உருண்டைகள். (ஆற்றங்கரையில் கல்லெடுக்கக் கூடாது என்று யாரும் உத்தரவு போட்டிருந்தார்களோ என்னவோ?)

உலோகம் கவணிக் இடம்பெற்ற பின்பு கொஞ்சம் சௌகரியங்கள் உண்டாயிற்று. ஒரே அளவு, ஒரே எடை, ஒரே தரம் தவிரவும் ஆற்றங்கரையில் போய் நின்று பொறுக்கி கொண்டிருக்க வேண்டிய கச்சடாக்கள் இல்லை. இதுபோக உலோக கவண்களில் எறியும் வேகமும் கூடி இருந்தது. கல்வியாபாரிகள் தங்கள் தொழிலை மாற்றிக் கொண்டார்கள்.

1960ல் கவண்கற்களை அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டுபிடித்த

ஆராய்ச்சியாளர் யாதீன் என்பவர் (Dr. Y. Yaddin) கவணில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த உலோகம் ஐஸ்கிரீம் கோன் மாதிரியான கூம்பு வடிவத்தில் செய்யப்பட்டிருந்ததைக் கண்டறிந்தார். இன்றைய நவீன புல்லட்டுகளுக்கு முன்னோடி இதுதான். கவணில் வைத்து வீசும்போது இவை சுமார் 600லிருந்து 750 அடிவரைக்கும் பாய்ந்தது. கற்கள் கடக்கும் தூரம் இதில் பாதிதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுதவிர, மிகவும் உறுதியூட்டப்பட்ட களிமண் உருண்டைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. களிமண் என்றவுடன் சாதாரணமாக நினைத்துவிடக்கூடாது. களிமண்ணை இறுக்கமாக உருட்டி, குளையிலிட்டு வேக வைத்து கல் அளவுக்கு பலமேற்றியிருப்பார்கள். தொட்டுப்பார்த்தீர்களேயானால் இதன் உறுதி தெரியும். இரும்புக் குண்டா? என்பீர்கள். அதை விட அடிப்பட்ட வனிடத்தில் கேட்டால்தான் இதன் உண்மையான பலம் தெரியும்.

இவ்வகைக் கற்கள் டெல்-ஹாஸன்னாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மந்தை மேய்ப்பர்கள் பயன்படுத்திய கல் சிறிய ரகம். சீடை அளவிலிருந்து எலுமிச்சம்பழ அளவு வரையானது. பயன்படுத்தும் பையன்களைப் பொறுத்து சீடையோ, எலுமிச்சம்பழமோ அமையும்.

யுத்த காலங்களில் கவனெறிவது முதல் நூற்றாண்டுவரை கூடத் தொடர்ந்தது. யூதர்கள் ரோமர்களுடன் சண்டையிட்டு கலகம் பண்ணியபோது கூட கவண் உபயோகப்படுத்தியதாக யோசபஸின் சரித்திரக் குறிப்புகள் சொல்லுகின்றன. (Wars of the jews. Book II Chapter XVII)

கவண்கள் துவக்கத்தில் ஆடுமேய்க்கப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், பிற்பாடு அவை யுத்தங்களில் தாக்க மாத்திரமே பயன்படுத்தப்பட்டதால் அவை ஒருவகைப் பயன்பாட்டு ஆயுதம் என்று கொள்ளலாம். (பூரிக்கட்டை பல்வகை பயன்பாட்டு ஆயுதம். அதை ஏற்கனவே கண்டுபிடித்து விட்டோம் என்று சொல்லும் பரிதாபக் கணவர்மார்களுக்கு என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாழ்க!)

பழங்காலத்தில் இராணுவ மரியாதை பெற்று மதிப்புடனும்,

சிறப்புடனும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த கவண், இன்று வடிவம் மாறி காயும் குருவியும் அடிக்கப் பயன்படுவதையும், தமிழ் நாடகங்களில் பெண்கள் வயல்வெளிகளில் பறவை துரத்த பயன்படுத்துவதாக காட்டுவதையும் பார்க்க தாவீது மாதிரி ஆட்களில் கையில் கவணைக் கற்பனை செய்தவர்களுக்கு வேதனையாய்த்தான் இருக்கிறது. ஆனால் என்ன செய்ய?

- இது காலத்தின் கட்டாயம்.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

THE
ROMAN IMPERIAL ARMY

- G.WEBSTER

THE ROMAN AUXILIA

- G.L.CHEESMAN

THE ART OF
THE WARFARE IN BIBLICAL
LANDS

- Y.YADDIN

A HISTORY
OF MARKSMANSHIP

- G.C TRENCH

THE ARMY IN JUDEA

- T.BROUGHTON

பட்டயங்கள்

வாள் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்க வேண்டியதில்லை.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்திலிருந்தே மனிதனுக்கு மிகவும் பரிச்சயமான ஆயுதம் வாள் தான்.

சரித்திரத்தில் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒவ்வொரு ஆயுதம் ரொம்பவும் புகழ்பெற்றதாக இருந்திருந்தது. ஆனாலும் “எவர் கிரீன்” ஆயுதம் என்னவோ வாள் தான்.

ஒவ்வொரு காலகட்டங்களைச் சேர்ந்த ராஜாக்களின் படங்களாக பார்த்துக் கொண்டே வாருங்கள். என்ன ஒற்றுமை தெரிகிறது? அவை எல்லாவற்றிலுமே உறையுடன் கூடிய அல்லது உறை நீக்கிய வாள் இருக்கிறது தெரிகிறதா? ஆம். நம் கால கட்டங்களில் எடுக்கப்படும் புகைப்படங்களில் ஏறத்தாழ எல்லா கையிலும் வாட்ச் இருப்பது மாதிரி அக்கால மன்னர்கள் யாவரின் படங்களிலும் வாள் இருக்கும்.

என்றாலும் வாளின் பயன்பாடு என்பது அக்காலத் திற்குரியது என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது. இன்றைக்கும் அவைகளை நாம் சுலபமாய் பார்க்க முடியும்.

எங்கே? மியூசியத்திலோ? இல்லையில்லை... சமுதாயத்தில்!

சென்னையில் ஓடும் ஆட்டோக்களைக் கொஞ்சம் உற்றுப் பாருங்கள். பத்துக்கு ரெண்டில், பேட்டை வீரர்கள் வாள், கம்பு சகிதம் எங்கேயாவது போருக்கு போய்க்கொண்டிருப்பார்கள்.

சாதீயத் தொண்டர்களின் முதுகுப்புறத்தை கவனித்துப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? பாருங்கள். சட்டை சற்றே உப்பியிருக்கும் சட்டைக்குள் வாள். அவசரத் தேவைக்கு.

கொடூரக் கொலைகளுக்கு வாஸ்தான் வசதி. என்னதான் வெடிகுண்டுகள் புழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டாலும் அதில் ரிஸ்க் ஜாஸ்தி. கொஞ்சம் கவனம் பிசகினால் எதிராளியைக் தொலைப்பதற்கு பதிலாக கையாள்பவனையே பதம் பார்த்து விடும். வாளில் இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் இல்லை.

என்னதான் துப்பாக்கிகளின் காலம் வந்துவிட்ட தென்றாலும் மனுசுலம் இன்னும் வாளை மறந்துவிடவில்லை என்பதற்கு துப்பாக்கி முனையிலும் துருத்திக்கொண்டிருக்கும் குறுவாள்களே (பைனட்) சாட்சி.

உலக நாடுகள் ஒவ்வொன்றின் சரித்திரத்திலும் ஒவ்வொரு ஆயுதங்கள் பிரத்தியேகமானவை.

அஸ்டெக் இனத்தவருக்கு அம்புகள் என்றால் ஜப்பானில் சாமுராய். இந்தியா என்று வந்துவிட்டால் மழு, கதை, சூலம் தமிழ்நாட்டில் வளரிக்கம்பு, மான்கொம்பு, இப்படி ஒவ்வொன்றாக சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

ஆனால், பரவலாக எல்லா நாடுகளிலேயும் பொதுவான ஆயுதம் வாஸ்தான். பதினான்காம் லூரியின் கையிலும் பார்க்கலாம். பாலையம்பட்டி ஜமீன்தார் கையிலும் பார்க்கலாம்.

எனவேதான் மனுசுலத்தை ஒட்டுமொத்தமாக கவர்ந்து, இன்றளவும் அவர்கள் கவனத்தில் இருக்கும் ஆயுதம் வாள் என்றேன்.

பட்டயம் என்று தலைப்பு போட்டுவிட்டு வாள் பற்றி சொல்லி கொண்டே போகிறீர்களே என்று உங்களில் யாரும் கேட்கபோவதில்லை. ஏனெனில் பட்டயம் தான் வாள் என்பது உங்களுக்கு தெரியாமலா இருக்கும்?

பழந்தமிழில் வாளுக்கு பட்டயம் என்று பெயர். வேதமும் வாளை பட்டயம் என்றே குறிப்பிடுவதால் நானும் கட்சி மாறிக் கொள்கிறேன்.

வேதத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கப் போனால் பட்டயம் என்பது மனிதர்களின் கண்டுபிடிப்பே அல்ல என்பதுதான் உண்மை.

காரணம், மனிதர்கள் சண்டை பண்ணப் பழகுவதற்கு முன்பாகவே பட்டயத்தை வேதம் அறிமுகப்படுத்திவிடுகிறது.

வாசித்துப் பாருங்கள் ஆதியாகமம் 3:24ஐ, நான் சொல்வது உண்மை என்று புரியும்.

ஆதி 3: 24

அவர் மனுஷனைத் தூரத்திவிட்டு, ஜீவவிருட்சத்துக்குப் போகும் வழியை காவல்செய்ய ஏதேன் தோட்டத்துக்கு கிழக்கே கேரூபின்களையும், வீசிக் கொண்டிருக்கிற சுடரொளிப் பட்டயத்தையும் வைத்தார்.

என்ன தெரிகிறது? மனித சமுதாயம் தோன்றும் முன்பேயே பட்டயம் இருந்திருந்தது.

ஆங்கிலத்தில் பட்டயம் அல்லது வாள் என்பது **Sword** என்று அழைக்கப்படுவது தெரியும். எபிரேயுவினாலே எப்படி அழைக்கவேண்டும் தெரியுமா? ஹிரெவ் (**Hherev**) என்று சொல்ல வேண்டும்.

பரலோகத்திலிருக்கிற மாதிரியைப் பார்த்துத்தான் மனிதன் பட்டறையில் பட்டயங்களைச் செய்திருக்க வேண்டும். நம்முடைய முற்பிதாக்களின் காலத்திலிருந்தே பட்டயங்கள் புழக்கத்திலிருந்ததாக வேதம் குறிப்பிடுகின்றது. இதை ஆதி 27:40 மற்றும் ஆதி 34:25 போன்ற வசனங்களில் காணலாம்.

யோசவாவின் காலத்திலும் பட்டயங்கள் இஸ்ரவேலர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. யோசவா 6:21 மற்றும் 8:24 போன்ற வசனங்கள் இதைக் காட்டுகின்றன.

ஆதியாகமம் 3:24ல் கட்டப்பட்டுள்ள பட்டயம் சுடரொளிப் பட்டயம் என்று தமிழில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் இது **Flaming Sword** அதாவது நெருப்புப் பட்டயம் அல்லது நெருப்பு வாள் என்று அர்த்தமாகிறது. இதுதவிர, பரலோகத்தின் ஏனைய பட்டயங்கள் எதாலானவையோ நமக்குத் தெரியாது.

ஆனால் இஸ்ரவேல் இராஜாக்களின் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த பட்டயங்கள் வெண்கலம், தாமிரம், இரும்பு, மற்றும் எஃகினால் ஆனவை என்பது அகழ்வாராய்வுகள் மூலமாக தெரியவந்துள்ளது.

கூர்மையாக்கப்பட்ட மேற்படி உலோகங்கள் மரம் மற்றும் இரும்பினாலான கைப்பிடிஞ்ருடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும்.

பட்டயங்களை உபயோகிப்பதிலும் அந்தஸ்து வித்தியாசம் இருந்தது. வெண்கலம் மற்றும் தாமிரப்பட்டயங்களை (தாமிரப் பட்டயங்கள் என்பது தாமிரத்தால் ஆன வாள்கள். இதை சுதந்திரப் போராட்டதியாகிக்ருக்கு தரும் தாமிரப்பட்டயம் போல நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது) அரசர் அல்லது இராணுவத்தில் ரேங்க் கூடின ஆசாமிகள் மாத்திரமே பயன் படுத்தலாம். இரும்பு மற்றும் எஃகு வாள்கள் சாதாரணம் மற்றும் மிகச் சாதாரண வீரர்களுக்கானது.

சரி. இந்தப் பட்டயங்களின் பயன்பாடுதான் என்ன?

மிகப் பொறுமையாக சரித்திரம் சார்ந்த திரைப்படங்களை பார்க்கும் ஆர்வலர்க்ருக்கு (குறைந்தபட்சம் 24 ரீல்) பட்டயத்தை வீரர்கள் உபயோகப்படுத்தும் முறைகள் தெரியும். சுமார் நானூறு பேர் கூடிநிற்க யாவரையும் சிங்கிள் கத்தியால் சமாளிக்கும் கதாநாயகன் சண்டை ஜோரில் சிலரை வெட்டியும் கொல்லுவார். நெருங்கிவரும் சிலரை அதே கத்தியால் குத்தியும் கொல்லுவார். ஆம். பட்டயங்கள் வெட்டிக்கொல்வதற்கும், குத்திக் கொல்வதற் குமாக வடிவமைக்கப்பட்டவை.

வேதாகம காலத்தில் காட்டப்படும் பட்டயங்களும் எதிரிகளை துண்டிக்கவும், நெருங்கி வருபவர்களைக் குத்திக் கொல்வதற்குமாக டூ - இன் - ஒன் பாணியில் செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

பட்டயங்களைக் கொண்டு வெட்டிக்கொன்றதைப் பற்றி 1 சாமு 17:51ல் இப்படி வாசிக்கிறோம்.

1 சாமு 17:51

தாவீது அந்தப் பெலிஸ்தனண்டையில் ஓடி அவன் மேல் நின்று அவன் பட்டயத்தை எடுத்தது, அதை அதின் உறையிலிருந்து உருவி, அவனை கொன்று, அதினாலே அவன் தலையை வெட்டிப் போட் டான்.

பட்டயங்களைக் கொண்டு குத்திக்கொல்வதை பற்றி 1 சாமு 31:4ல் இப்படிக் காண்கிறோம்.

1 சாமு 31:4

சவுல் தன் ஆயுததாரியை நோக்கி, அந்த விருத்த சேதனம் இல்லாதவர்கள் வந்து என்னைக் குத்திப் போட்டு, என்னை அவமானப்படுத்தாதபடிக்கு, நீ உன் பட்டயத்தை உருவி, என்னை குத்திப்போடு என்றான்.

எனவே, பட்டயங்கள் மனிதர்களை வெட்டவும், குத்தவுமாக இருவகையில் பயன்படுத்தப்பட்டன. வாள்களிலே அரிவாள்கள் வேறு ரகம். இதுவும் வாள்தான். ஆனாலும் இது வெட்டமாத்திரமே பயன்படுத்தப்படும். முனை கூர்மையாக இல்லாமல் வளைந்திருப்பதால் இதைக் கொண்டு யாரையும் குத்திக் கொல்ல முடியாது.

வேதாகம காலப் பட்டயங்கள் பலதரப்பட்ட அளவுகளில் கலைநுணுக்கமான வேலைப்பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. எதிராளி சாகும்போது கூட கலை ரசனையுடன் சாக வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் காரணமாயிருக்கலாம்!

சில பட்டயங்கள் நீளமானவை. சில பட்டயங்கள் குள்ளமானவை. இந்த குள்ளமான டுவார்ப் வகைப் பட்டயங்களைக் குறுவாள்கள் என்றார்கள். இந்த வகை குறுவாள்கள் பெரும்பாலும் நெருங்கிவரும் எதிரியை குத்திக் கொல்வதற்கும், சில வஞ்சக மந்திரிகள் நல்லதனமாக பேசிக் கொண்டே திருதிருப்பார்வையுடன் நெருங்கி வந்து ராஜாவின் வயிற்றில் பாய்ச்சிவிட்டு சிரிக்கவும், தூரத்தில் ஓடுகிறவனை வீசியெறிந்து முதுகில் குத்தவுமே பயன்பட்டு வந்தன.

கி.பி. 1958ல் கேசேர் பகுதிகளில் நடைபெற்ற அகழ் வாராய்ச்சியில் ஏராளமான பட்டயங்கள் கிடைத்துள்ளன. கேசேரை கீறிப்பார்த்தவர் டாக்டர். கென்யான் (Dr. M. Kenyon). அவரிடம் வேதாகமக் கால பட்டயங்கள் பற்றிக் கேட்டால் நிறையச் சொல்கிறார். கொஞ்சம் ஆர்வமாய் தலையாட்டி விட்டீர்களோ அவ்வுளவுதான். பட்டயத்தையே ரம்பமாக்கி நம்மை பதம் பார்த்துவிடுவார். எனவே, சுருக்கமாக அவரிடம் கொஞ்சம் கேட்டுப் பார்க்கலாம். வருகிறீர்களா?

“வணக்கம், நீங்கள் அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டெடுத்த வாள்கள் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல முடியுமா டாக்டர். கென்யான் அவர்களே?”

“கொஞ்சம் என்ன நிறையவே சொல்கிறேன்” (ரம்பம் ஜாக்கிரதை)

“கொஞ்சமே போதும் டாக்டர்”

“சரி. வாள்கள் கண்டுபிடித்த இடங்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் நிறைய இடங்கள் குறிப்பிடலாம். ஆனால் பெருவாரியான பட்டயங்கள் கிடைத்த இடங்களாக கேசேர் மற்றும் ஹிட்டி நகரமான எபிரோன், லாகாஷ், நூஸி, தேபே ஆகியவைகளைச் சொல்லலாம். இங்கெல்லாம் பலதரப்பட்ட வாள்கள் கிடைத்துள்ளன”

“அக்காலப் பட்டயங்களின் வகைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாமா டாக்டர்”

“தாராளமாக, பட்டயங்களில் குத்திக் கொல்வதற்காகவே செய்யப்பட்டவை உண்டு. அவை முனை மட்டும் வெகு கூர்மையாயிருக்கும். இரண்டாவது வகை வெட்டிக்கொல்வதற்கு மட்டும் ஒருபுறம் பிரத்தியேகமாக தீட்டப்பட்டவை. இவற்றின் முனை வளைந்திருக்கும். உங்கள் ஊரில் இதை அரிவாள் என்பீர்கள். அக்கால ஆயுதங்களில் மிகவும் பொல்லாதது இதுதான். ஒரே வீச்சில் தலையை பறந்து விழப்பண்ணிவிடும்”

“இக்காலத்திலும் எங்கள் ஊரில் இதுதான் பொல்லாத ஆயுதம் டாக்டர்.”

“இந்த வகைப் பட்டயங்கள் கையாள வெகுலாவகமானவை. ஒருபுறம் மட்டும் கருக்காயிருக்கும். அதுவும் வளைவான உள்பக்கம் (அரிவாளைத்தான் வர்ணித்துச் சொல்கிறார். தெரியாதாக்கும்?) இதன் வெளிப்பக்கம் தட்டையாக கூர் மழுங்கியிருக்கும். இது வெட்டத்தான் லாயக்கு. மூன்றாவது வகை வளைவில்லாமல் 90° நேரானது. இது இருபுறமும் கூர்மையாக சாணைபிடிக்கப்பட்டு, அதன் முனையும் கூர்மையாக வந்து முடிந்திருக்கும். இருபுறமும் கருக்கான இந்தப் பட்டயங்கள் குத்திக்கொல்லவும், வெட்டிக் கொல்லவுமான இருவித பயன்பாடு கொண்டவை. இதைக் கையாள மிகுந்த பயிற்சி வேண்டும். கொஞ்சம் கவனம் பிசகிச் சுழற்றினால் கையாள்பவனையே தலையறுத்துவிடும். எனவே இதை போர்க்களங்களில் ஸ்டார் வேல்யூ உள்ள வீரர்களும் முக்கியஸ்தர்களும் தான் பயன்படுத்துவார்கள்”

“ராஜாவும் இதைத்தான் பயன்படுத்துவாரா டாக்டர்?”

“பயன்படுத்த வேண்டும். ராஜாவுக்குப் போதிய பயிற்சி இல்லாவிட்டாலும் கட்டாயம் இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தை தொங்கவிட்டுக் கொண்டுதான் போருக்குப் போகவேண்டும். ராஜாவாயிருந்து கொண்டு மீசையை முறுக்கியபடியே அரிவாளைத் தூக்கிகொண்டு ஓடினால் நன்றாகவா இருக்கும்?”

“அரிய பல கருத்துக்களை எங்கள் வாசகர்களுக்கு சொல்லியதற்கு நன்றி. டாக்டர்.”

“என் பெயரில் டாக்டர் பட்டத்தைப் பார்த்து விட்டு பல பேர் வயிற்றுவலிக்கும், காய்ச்சலுக்கும் மருந்து கேட்டு வரும்போது நீங்களாவது அகழ்வாராய்ச்சி சம்மந்தமாக கேள்வி கேட்டது பற்றி சந்தோஷம். நன்றி!”

பட்டயங்கள் பெருமளவில் பயன்பாட்டிலிருந்தாலும், குறுவாள்களும் நிறையவே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. வேதம் கத்திகள் என்று குறிப்பிடும் (வாசிக்க 1 இராஜா 18:28) இந்தக் குறுவாள்களை அகழ்வாராய்ச்சி நண்பர்கள் அதன் நீளங்களை வைத்தே வேறுபிரிக்கின்றனர்.

கத்திகள் என்று சொன்னவுடனே நீங்கள் வெங்காயம் நறுக்கும் கத்திகளை நினைத்துவிடக்கூடாது. அவையெல்லாம் அப்பாவிக்கத்திகள்..

வேதம் குறிப்பிடும் கத்திகள் ரொம்பவும் பொல்லாதவை. இவற்றின் நீளம் 16 அங்குலம் அதாவது 40 செ.மீ இன்னும் விளக்கமாக சொன்னால் 1 அடி 10 செ.மீ.

பொதுவாகவே இந்த வகைக் கத்திகள் ஆசாரியர்களால் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அதிலும் பாகால் கோயில் பூசாரிகள் என்றால் மூன்றாவது கைமாதிரி எப்பொழுதுமே அவர்களுடன் கத்தி இருக்கும்.

பூசாரிகளுக்கும், கத்திகளுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பீர்கள்.

வேறெதற்கு. எல்லாம் நரபலி மற்றும் பலிகள் சமாச்சாரத்துக்குத்தான். நரபலிக்கு இந்த வகைக் கத்திகள் தான் ரொம்பவும் ஏற்றதாம்.

ஆபிரகாம் ஈசாக்கை பலியிடக் கத்தியைக் கொண்டு

போனதாக எழுதியிருக்கிறது பாருங்கள். அது இந்த வகை கத்திகள்தான் (ஆதி 22:10)

நரபலி இல்லாவிட்டாலும், வேறுவகைப் பலிகளுக்காக எருசலேம் தேவாலயத்திலும் இவ்வகை கத்திகள் வைக்கப் பட்டிருந்தன. சாலமோன் ஆலயத்தில் இதே வகைக் கத்திகள் பொன்னினால் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. தங்க கத்திகள் கூர்மையாக வெட்டுமா என்று கேட்கக்கூடாது. ஒரு திருகாணிக்கே தலையைச் சொறிகிற நம் மாதிரி ஆட்கள் தங்கத்தில் கத்தி செய்து டெஸ்ட் பண்ணி பார்க்கமுடியுமா என்ன?

ஆசாரியர்கள் பெரும்பாலும் கத்திகளை உபயோகித் தாலும் இராஜாக்களும், வீரர்களும், பிரதானிகளும் கூட இவ்வகை கத்திகளை உபயோகித்தே வந்தனர்.

பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் ஏகூத் பயன்படுத்திய கத்தியை பார்வைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள் (நியாய 3:21). இக்கத்தியின் நீளம் 44 செ.மீ இருபுறமும் கருக்காயும் முனையில் கூர்மையாகவும் இருக்கிறது.

பட்டயம் சரி. பட்டயத்தை எப்படி வைத்துக்கொள்வது? வீட்டிலிருந்தே பட்டயத்தை 90 டிகிரி கோணத்தில் கையில் தூக்கிக் கொண்டு போனால் புலிவேஷக்காரன் மாதிரியிருக்காது?

இதற்காகத்தான் ரொம்ப ஜென்டிலாக பட்டயங்களுக்கு உறை செய்து, அதை இடுப்புடன் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு கொஞ்சம் நெஞ்சு நிமிர்த்திப் போவார்கள்.

இந்த உறைகள் தோலிலானவை. பொதுவாக இவை இடுப்பின் இடதுபுறமும் தொங்குவது மாதிரித்தான் கட்டிக் கொள்வார்கள். கத்தியை மின்னலென உருவ அதுதான் வசதி. இடக்கைப் பழக்க அன்பர்கள் வலப்பக்கம் உறை வைத்திருப்பார்கள்.

ஆண்களின் சட்டைகளுக்கு ஏன் வலதுபுறமே பொத்தான் கள் வைத்து தைக்கிறார்கள் தெரியுமா?. வேதாகம காலம் துவங்கி இடுப்பின் இடதுபுறம்தான் பட்டய உறையை இருக்கும்படி கட்டுவது வழக்கம். காரணம், அப்போதுதான் தாமதமின்றி வேகமாக பட்டயத்தை உருவ முடியும். அப்படி வேகமாக பட்டயத்தை எடுக்கும்போது பட்டயத்தின் கைப் பிடியின் நுனி

சட்டைக்குள் சென்று சிக்கிவிடக்கூடாது என்று பிற்காலங்களில் சட்டையின் இடதுபுறம் மேலிருக்கும்படி பொத்தான்களை வலதுபுறம் வைத்து தைத்தனர். இன்று ஷேவிங்செய்யக்கூட ஆண்கள் கத்தியை பயன்படுத்துவதில்லை, என்றாலும் இன்னும் சட்டையின் வலதுபுறம் சட்டையின் பொத்தான்களை வைக்கும் வழக்கம் மட்டும் மாறவில்லை. ஹும்... எல்லாம் பழைய நினைப்பு சார்.. என்ன செய்வது?

அக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த கத்தி உறைகளில் காணப்படும் சித்திர எழுத்துக்களையும், அழகிய டிசைன்களையும் பார்த்தால் அசந்துபோய் விடுவீர்கள். பிரிட்டன் அருங்காட்சியத்தில் மட்டும் ஆயிரக்கணக்கான டிசைன்களில் கத்தியின் தோலுறைகள் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கத்தி அளவிற்கு நீள உறை செய்து அதினுடன் நீள வாரை இணைத்து அதை இடுப்புடன் கட்டிக்கொள்வார்கள். (1 சாமு 25:13). பார்க்க ரொம்பவும் பாந்தமாயிருக்கும். பிற்காலங்களில் போர்கள் அடிக்கடி தோன்றியதால் இப்படி இடுப்பில் கட்டிக் கட்டி கழற்றி வைக்க சிரமப்பட்டுக்கொண்டு தோள்வழியே குறுக்கமாகப் போட்டுக்கொள்ளும் மாதிரியான வார்களை இணைத்து உறைகளைத் தயாரித்தார்கள். இதைக் கட்டவேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படியே ரெடிமேட்டாக தூக்கித்தோளில் போட்டுக்கொண்டு கான்வென்ட் பிள்ளைகள் பள்ளிக்குப் போகிறமாதிரிக் கிளம்ப வேண்டியதுதான்.

இடுப்பில் கட்டிக்கொள்ளும் உறைகளில் ஒரு ஆபத்தும் உண்டு. சில சமயம் பட்டயம் உருவிக் கீழே விழுந்துவிடும். அல்லது சில சமயம் வாரே நெகிழ்ந்து உறையுடன் கத்தி கீழே விழுந்துவிடும். ஆவேசமாய் போரில் நுழைந்து கத்தியைத் தேடினால் வெறும் உறை மட்டும் இருக்கும். சில சமயங்களில் அதுவும் இருக்காது. போர்க்களத்தில் யாரிடமும் வாளைக் கடன்வாங்கவும் முடியாது. சாகவேண்டியதுதான்.

வேதத்தில்கூட இப்படிப்பட்ட சம்பவம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது பாருங்கள்.

11 சாமு 20:8

அவர்கள் கிபியோன் கிட்ட இருக்கிற பெரிய

கல்லண்டையிலே வந்தபோது அமாசா அவர்களுக்கு எதிர்ப்பட்டு வந்தான். யோவாபோ தான் உடுத்திக் கொண்டிருக்கிற தன் சட்டையின்மேல் ஒரு சாதாரணக் கச்சையைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான். அதில் உறையோட ஒரு பட்டயம் அவன் இடுப்பு பட்டையில் தொங்கிற்று. அவன் புறப்படுகையில் அது விழுந்தது.

இடுப்பில் கட்டிக்கொள்ளும் வகைப் பட்டயங்களில் இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கள் சகஜம். சண்டையில் ஓடும்போதோ அல்லது தாவிக்குதிக்கும்போதோ அல்லது கரடுமுரடான பாதையில் இரதம் பயணிக்கும்போதோ உறையிலிருந்து கத்தி எகிறிவிட வாய்ப்புண்டு. இன்றைக்கு செல்போன்களைக் கூட எந்தவித சூழ்நிலையிலும் விழுந்துவிடாதபடி இடுப்பில் கட்டிக் கொள்ளும் முறையைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். ஆனால் அக்காலத்தில் உயிர்க்காக்க வேண்டிய வாள் விஷயத்தில் இடுப்பில் கட்டிக்கொள்ள சரியான முறை இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பிறகு தோளில் தொங்கவிட்டுக்கொள்ளும் முறை வந்ததும் இதுமாதிரி வாளைத் தவற விடுகிற நிகழ்ச்சிகள் வெகுவாகக் குறைந்தன.

கிறிஸ்து வாழ்ந்த காலத்தில் வெகு ஜனங்கள் கூட சர்வ சாதாரணமாக பட்டயங்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று யோசபஸின் சரித்திரக் குறிப்பு சொல்கிறது. (Wars of the Jews - By Josephus - Book III)

அக்காலங்களில் யூதாவை ஒட்டிய மலைப்பகுதிகளில் வழிப்பறித்திருடர் தொல்லை அதிகம். இதுமட்டுமல்லாமல் பிரதான சாலைகளை ஒட்டிச் செல்லும் பாதைகளில் வனவிலங்கு களும் அதிகம். இதனிமித்தமாக யூதாவில் வெகு ஜனங்களுக்கும் வழித்துணையாக பட்டயங்கள் தேவைப்பட்டிருக்கிறது. ரோம அரசாங்கமும் ஜனங்களின் பிரச்சனையை உணர்ந்து, சாதாரண ஜனங்களும் பட்டயங்களை வைத்துக்கொள்ள அனுமதி வழங்கியிருந்தது. நாம் மேலே போட்டுக்கொள்ளும் சட்டையின் சம விலைக்கு யூதாவில் ஒரு பட்டயம் வாங்கிவிட முடியும் என்ற அளவுக்கு வாள் வியாபாரம் மலிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.

லூக்காவின் புத்தகத்தில் இதுபற்றி எழுதியிருக்கிறது. வாசித்துப் பாருங்கள்.

லூக்கா 22:36

அதற்கு அவர்: இப்பொழுதோ பணப்பெயையும் சாமான் பையையும் உடையவன் அவைகளை எடுத்துக் கொள்ளக்கடவன். பட்டயம் இல்லாதவன் தன் வஸ்திரத்தை விற்று ஒன்றைக் கொள்ளக்கடவன்.

பட்டயத்திற்கு கிரேக்க மொழியில் ஹ்ரோம்பாயா (Hrom-Phaia) என்ற பெயர். கிரேக்கர்கள் இன்னொரு வகை பட்டயத்தை மக்காயிரா (Makhai-Ira) என்றழைத்தார்கள். இந்த ஹ்ரோம்பாயா பட்டயங்கள் வெகு நீளமானவை. ரொம்பவும் பட்டையானவை. இது சக்கரவர்த்திகள் மட்டுமே பயன்படுத்தக் கூடியவை. வெளி 1:16ல் பட்டயம் என்று காணப்படும் வார்த்தை மூல மொழியிலே ஹ்ரோம்பாயா என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்காயிரா ரகப்பட்டயங்கள் என்பது சாதாரணப் போர் வீரர்கள் பயன்படுத்துவது. புதிய ஏற்பாட்டில் மற்றைய இடங்களிலெல்லாம் பட்டயம் என்ற பதத்திற்கு மக்காயிரா என்ற பதமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வேதாகமத்தில் பட்டயம் என்ற பதம் பல அர்த்தங்களில் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக எபி 4: 12ல் பட்டயம் என்பது வேதவசனத்துக்கு உவமையாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

எபி 4:12

தேவனுடைய வார்த்தையானது ஜீவனும், வல்லமையும் உள்ளதாயும், இருபுறமும் கருக்குள்ள எந்தப் பட்டயத்திலும் கருக்கானதாயும், ஆத்துமாவையும், ஆவியையும், கணுக்களையும், ஊனையும் பிரிக்கத்தக்கதாயும் உருவக் குத்துகிறதாயும், இருதயத்தின் நினைவுகளையும் யோசனைகளையும் வகையறுக்கிறதாயும் இருக்கிறது.

இதே போல மத்தேயு 10:34ல் பட்டயம் என்பது பிரிவினைக்கும், 11 சாமு 12:10ல் சண்டை, போராட்டம் ஆகியவற்றுக்கும் ஏசாயா 49:2ல் தீர்க்கதரிசனத்துக்கும் உவமையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் நாசமோசம் (எரேமி 4:10) துயரம் (லூக் 2:35) கொள்ளை நோய் (1 நாளா 59:7) அழிவு (நீதி 5:4) என்று பட்டயம் உவமையாகக் காட்டப்படும் காரியங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். ஒய்வாக இருந்தால் இன்னும் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

இதுவரை மனித குலம் எத்தனையோ பட்டயங்களை பயன்படுத்தி வந்தாலும், இன்று நானும் நீங்களும் பயன்படுத்தும் படிக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பட்டயத்திற்கு அவை ஒன்றும் நிகரானவை அல்ல.

ஏனெனில்.....

நம்முடைய பட்டயம் ஆவியாயும், ஜீவனாயும் இருக்கிறது. அது வல்லமையும் கருக்குமானது.

ஆத்துமாவையும், ஆவியையும், கணுக்களையும், ஊனையும் பிரிக்கத்தக்கதாக உருவக்குத்தத்தக்க கூடியது.

இருதயத்தின் நினைவுகளையும், யோசனைகளையும், வகையறுக்கக்கூடியது.

இதற்கொப்பான பட்டயத்தை இதுவரை மனுக்குலம் செய்தது இல்லை. செய்யவும் முடியாது.

--- வசனமே நம் பட்டயம்!

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE AMORITES
AND CANAANITES**

- *Dr.K.M.KENYON*

**THE HISTORY
OF SUMER**

- *LEON KINGSLEY*

THE HISTORY OF UR

- *C.S.GADD*

THE ALALAKH TABLETS

- *D.J.WISEMAN*

THE LEAGACY OF CANAAN

- *J.GREY*

ஆழங்கள் டெஹல்லும் டெட்சிகள்

இங்கே நீங்கள் காண்பவையெல்லாம் அக்காலத்தில் டெவுளர்களாக வணங்கப்பட்டு வந்த விக்஑ிரகங்கள்

இஷ்டார் - அஸ்தரோத்தின் இன்னொரு பெயர்தான் இஸ்டார்.

விக்஑ிரகங்கள் - தங்களுக்கு தேவர்களை உருவாக்கி அவற்றை வணங்குவது என்பது மனுக்குலத்தின் தொன்றுதொட்டு தொடரும் பழக்கம். சுமேரிய நாகரீக காலத்தில் ஏராளமான விக்஑ிரகங்கள் செய்யப்பட்டு ஜனங்களால் விரும்பி வணங்கப்பட்டன. காலம் டெந்தும் மக்களால் பெரிதும் வணங்கப்பட்ட டெவுளர்களில் பாகால், இஷ்டார், அஸ்தரோத் போன்றவை முக்கியமானவையாக கருதப்பட்டன.

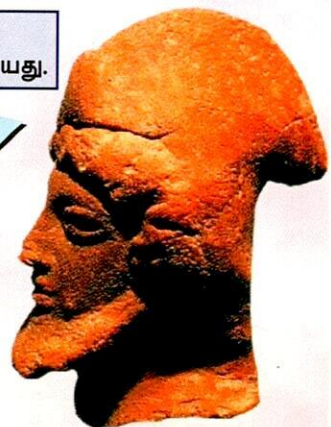

அஸ்கலோனியர்கள் வணங்கிய காளை உருவம்

இதுவும் பாகால்தான் கானானியர்கள் வணங்கியது.

பாகால்

நாடிகள்

பண்டையகாலத்துப் போர்க்களங்களில் எதிராளிகளைக் கொல்வதற்கு வீரர்கள் பயன்படுத்தியது வெட்டுவது, குத்துவது ஆகிய இருமுறைகளைத்தான்.

அந்த வகையில் பட்டயங்கள் வெட்டிக்கொல்வதற்கும், ஈட்டி மாதிரியான ஆயுதங்கள் குத்திக்கொல்வதற்கும் பெருவாரியாக பயன்படுத்தப்பட்டன.

அக்காலத்தில் போர்களில் பட்டயங்களுக்கு அடுத்தபடி ஸ்டார் வேல்யு உள்ள ஆயுதம் ஈட்டிதான்.

வெடிகுண்டுச் சமாச்சாரங்கள் யுத்தங்களில் அறிமுகமாகும் வரை யுத்தகளங்களைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்தவை இந்த வாள்களும், வேல்களும் தான். இன்னும் சொல்லப் போனால் பீரங்கிகளும் வெடிகுண்டுகளும் அறிமுகமான பின்பும்கூட பட்டயங்களும், ஈட்டிகளும் பலகாலம் புழக்கத்தில் இருந்தன.

இன்றைக்கு ஈட்டிகளை பயன்படுத்தாவிட்டாலும்கூட, பட்டயங்கள் போலவே மனுக்குலத்திற்கு மிகவும் பரிச்சயமான ஆயுதமாக ஈட்டியும் இருக்கிறது.

ஈட்டியின் அமைப்பு பற்றி நான் உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டியது இல்லை. நீங்களே பார்த்திருப்பீர்கள்.

மரம் அல்லது இரும்பினாலான நீண்ட கழியின் முன்புறம் கூர்மையான உலோகத்துண்டை இணைத்து வைத்திருப்பார்கள்.

அதற்கும் முன்பு கூர்மையான கல்லைக் கழியின் முன்புறம் இணைந்திருந்திருந்தார்கள்.

பழைய சரித்திர சம்மந்தமான ஓவியங்களிலும், திரைப்படங்களிலும் ஈட்டியைப் பார்த்திருப்பீர்கள். கோலியாத்தின் படங்களில் நிச்சயமாக ஈட்டி இருக்கும். ஈட்டியில்லாத கோலியாத்தை யாரும் வரைந்ததாக ரூபகம் இல்லை.

ஈட்டியின் பயன்பாடு இன்றைக்கு ஏறத்தாழ ஒழிந்து போய்விட்டாலும், ஈட்டிகள் நம் மனங்களை விட்டுப்போய் விடவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கும் சில எழுத்தாளர்கள் எழுதும்போது, “அவன் வார்த்தைகள் நெஞ்சில் ஈட்டியாய் தைத்தன...” என்றும் சில வர்ணனை வார்த்தைகளில் “வேல்விழியான்” என்றும் எழுதி ஈட்டியை வம்புக்கிழுக்கின்றனர்.

வேதாகம நாடுகளில் மாத்திரமல்ல, ஈட்டிகள் பெரும்பாலும் எல்லா நாடுகளிலுமே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. வெடிகுண்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு போர்களில் ஜாலம் செய்வதற்கு முன் இந்த ஈட்டிகளும், பட்டயங்களும் தான் போர்க்கள ஹீரோக்கள்.

ஈட்டிகள் பழங்காலத்தில் எல்லா நாட்டு இராணுவத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தாலும் நாம் இங்கே பார்க்கப்போவது வேதாகமத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள ஈட்டிகள் பற்றித்தான்.

யூதர்கள் பயன்படுத்தி வந்த ஈட்டிகளில் பலவிதங்கள் உண்டு. அவற்றிற்கு தனித்தனிப் பெயர்களும் உண்டு.

ஈட்டியின் வகையைச் சேர்ந்த ஆயுதங்கள் ஆங்கிலத்தில் ஸ்பியர் (Spear), லான்ஸ் (Lance), ஜாவ்லின் (Javelin), டார்ட் (Dart) என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

தமிழில் மாத்திரம் ஈட்டிகளின் வகைகளுக்கு தனித்தனிப் பெயர்கள் இல்லையா என்ன?

இருக்கிறது. ஈட்டி, எறியீட்டி, குத்தீட்டி, வேல் என்பவை எல்லாம் ஈட்டியின் வகைகளான ஆயுதங்களின் பெயர்கள் தான்.

தமிழில் ஈட்டிகள் அதன் வகைகளைப் பொறுத்து இப்படி பல்வேறு விதமான பெயர்களில் குறிப்பிடப்பட, தமிழ் வேதாகமம் மாத்திரம் இவ்வகை ஆயுதங்களை எல்லாம் பொத்தாம் பொதுவாக ஈட்டிகள் என்றே குறிப்பிடுகிறது. இதில்

தவறொன்றும் இல்லை. ஆயினும் ...

ஆங்கில வேதாகமம் இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் நுணுக்கமாய் இந்த வகை ஆயுதங்களின் பெயர்களை ஆங்காங்கே தெளிவாக குறிப்பிடுகிறது.

உதாரணமாக 1 சாமுவேல் 18: 10ல் “சவுலின் கையில் ஈட்டியிருந்தது” என்று தமிழில் காணப்படும் வசனம் ஆங்கிலத்தில் There was a Javelin in saul's Hand என்று காணப்படுகிறது. அதேசமயம் நெகேமியா 4:13ல் “ஈட்டி” என்கிற பதம் காணப்படுகிறது பாருங்கள். அது ஆங்கில வேதாகமத்தில் Spear என்று காணப்படுகிறது.

நெகேமியா 4:13

அப்பொழுது நான் : அலங்கத்துக்கு பின்னாக இருக்கிற பள்ளமான இடங்களிலும், மேடுகளிலும், பட்டயங்களையும், ஈட்டிகளையும், வில்லுகளையும் பிடித்திருக்கிற ஜனங்களைக் குடும்பம் குடும்பமாக நிறுத்தினேன்.

Nehemiah 4:13

Therefore set in the lower places behind the wall, and on the heigher places, I even set the people after their families with their swords, **spears** and their bows.

இதிலிருந்து தெரிவதென்ன? ஆங்கிலத்தில் தனித்தனியாக Javelin, spear, lance என்றெல்லாம் காட்டப்படுகிற வார்த்தைகள் தமிழில் பொதுப்படையாக ஈட்டி என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

Javelin, spear, lance, Dart என்பவையெல்லாம் ஈட்டிகள்தான். ஆயினும் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி அமைப்புகளும் அளவுகளும் பயன்பாடுகளும் கொண்டவை.

ஈட்டி என்று கேட்டவுடனேயே நமது ஞாபகத்திற்குள் மின்னல் என வந்து மீசையை முறுக்கி வில்லத்தனமாய்ச் சிரித்து நம்மை பயப்படுத்துபவர் திருவாளர் கோலியாத்தான்.

சவுல் இஸ்ரவேலின் மேல் ராஜாவாயிருந்த காலத்தில் பெலிஸ்திய வீரானாக திகழ்ந்த கோலியாத், ஈட்டியை பயன்படுத்துவதில் அக்காலத்தில் பெரிய நிபுணர்.

ஈட்டியில்லா கோலியாத்தை நீங்களும் நானும் மாத்திரமல்ல. அக்காலத்திய வீரர்களுமே கற்பனை செய்து பார்க்க

முடியாதாம். அந்த அளவுக்கு ஈட்டியை தன் அவயவங்களில் ஒன்றாகவே மாற்றிக் கொண்டவர் இந்த கோலியாத். அவரது ஈட்டியை கோலியாத்தின் மூன்றாவது கை என்பார்கள்.

கோலியாத் கையில் வைத்திருந்த ஈட்டியை ஆங்கில வேதாகமத்தில் spear என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஸ்பியர் வகையை சேர்ந்த இந்த ஈட்டியை எபிரேய மொழியிலே ஹானித் (Hhanith) என்று அழைக்கிறார்கள்,

இந்த ஹானித் என்கிற வார்த்தையை உச்சரிக்கும்போது “ஹ்ஹானித்” என்று அடிவயிற்றிலிருந்து வருகிறது போல உச்சரிக்க வேண்டுமாம். நாலுதடவை இப்படியே உச்சரித்தால் உத்திரவாதமாக ஈட்டியைப் பாய்ச்சாமலேயே வயிறுவலிக்கும்.

கோலியாத் வைத்திருந்தது ஹானித் (Hhanith) ஈட்டிதான் என்றாலும் அதிலேயே இது மெகாசைஸ்.

இந்த ஈட்டியின் முனையிலிருந்த உலோகக் கூர் மாத்திரம் அறுநூறு சேக்கல். அதாவது 6.8 கிலோ! பிறகு நெசவுத்தாங்கு மாதிரி ஈட்டித்தாங்கு, அது இது என்று எல்லாமாகச் சேர்த்து மொத்த எடை கிட்டத்தட்ட பதினைந்து கிலோ சில்லறை.

ஈட்டி மட்டும் 16 கிலோ எடையில் ஒருவன் தூக்கிக் கொண்டு வந்தால் பின்னே எதிராளிகள் அலறாமல் என்ன செய்வார்கள்?

கோலியாத் வைத்திருந்த ஹானித் தான் அப்படி. மற்றபடி சாதாரண வகை ஹானித் ஈட்டிகள் அவ்வளவு கனமானவையல்ல. ரொம்ப இலகுவானவை. மொத்த எடையே 3.5 கிலோவுக்குள்தான் இருக்கும். உங்கள் குழந்தையை தூக்குவது மாதிரியிருக்கும்.

இவற்றின் உயரமும் பெரும்பாலும் ஐந்தடிவரைதான் இருக்கும். நிற்க வைத்தால் வீரனின் மூக்கு நுனிவரை இருக்கும்.

இந்த வகை ஈட்டியின் தாங்கு -- அதாவது நீளப்பகுதி இருக்கிறது பாருங்கள் -- அவை பெரும்பாலும் மரத்தாலானவை. முனையில், அதாவது அதன் தலைப்பகுதியில் கூர்மையான உலோக ஆயுதமோ அல்லது கூர்மையான கல் ஆயுதமோ இணைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இதில் இன்னோரு விசேஷம் தெரியுமா? ஈட்டிகளின் அடிப்பாகமும், அதாவது தாங்கின் அடிப்பகுதியும் கூர்மையாக்கப்

பட்டிருக்கும்.

எதற்காம்?

ஈட்டியை ஒருவன் எவ்வளவு நேரம்தான் கோல்டன் பீச் ஆட்கள் மாதிரிக் கையிலேயே வைத்திருப்பது?

ஒரு பாக்குப் போடும் நேரத்தில் தோளில் சாய்த்துக் கொண்டோ அல்லது தரையில் போட்டுவிட்டோ நிற்பது அவ்வளவு சரியாயிருக்குமா என்ன? ஈட்டிக்கு அது மரியாதையில்லையே.

எனவேதான் அடிப்பகுதியை கூர்மையாக்கி வைத்திருந்தனர். இதுமாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் ஈட்டியின் பின் பகுதியை ஒங்கித் தரையிலே குத்தி நிற்கவைத்துவிட்டு, சாவதானமாக வீரர்கள் சோம்பல் முறித்துக் கொள்ளலாம். பாக்குப் போடலாம். காவிரியில் தண்ணீர் வருமா வராதா என்று கையை காலை ஆட்டி ஆணித்தரமாய் விவாதிக்கலாம்.

கை ஓய்ந்த நேரங்களில் தரையில் பாய்ச்சி நிற்க வைப்பதற்காக ஈட்டியின் பின்புறம் கூர்மையாக்கப்பட்டிருந்தாலும் அது தரையை மட்டுமல்ல, எதிராளியையும் பதம் பார்த்த சம்பவங்களும் நடந்திருக்கின்றன.

வேதத்தில் ஆசகேல் பற்றிப் படித்திருக்கிறீர்களா?

கலைமாண்களைப்போல வேகமாக ஓடக்கூடியவர். தன் சகோதரனைக் கொன்ற அப்னேரை அவர் வேகமாகத் துரத்திக் கொண்டு ஓடி வர, அப்னேர் சற்றே விலக்கிக்கொண்டு ஈட்டியின் பின்புறத்தை ஆசகேலின் வயிற்றிற்கு நேரே நீட்டிவிட, பிரேக் பிடிக்காத கார்ப்ரேஷன் பஸ் மாதிரி ஆசகேல் ஈட்டியின் பின்புறம் மோதி.. குடல் சரிந்து.. குப்புற விழுந்து.. கொடுமையாய் மரித்தான்.

11 சாமுவேல் 2:23 வாசித்துப்பாருங்கள்:

அப்னேர் அவனை ஈட்டியின் பின்புற அலகினால் அவன் வயிற்றிலே குத்தினான். ஈட்டி அவன் முதுகிலே புறப்பட்டது. அவன் அங்கேதானே விழுந்து செத்தான். ஆசகேல் விழுந்தது கிடந்த இடத்திலே வந்தவர்கள் எல்லாரும் தரித்து நின்றார்கள்.

நான் சொன்னது சரிதானே? ஈட்டியின் பின்புறமும் கூர்மையாக்கப்பட்டு இருந்ததுதானே ஆசகேலின் கொடுமை

யான மரணத்துக்கு காரணம்?

ஈட்டியை தரையிலேயே நிறுத்தி வைப்பதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு.

ஒரு இடத்திலே ஒரு ஈட்டி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அங்கே ராஜாவின் கூடாரம் இருக்கிறது, இராஜா இங்கே தங்கியிருக்கிறார் என்று அர்த்தம். விலகிப்போய்விட வேண்டும். விபரம் தெரியாமல் நீங்கள் பாட்டிற்கு உள்ளே போய் எட்டிப் பார்த்து விட்டீர்களோ அவ்வளவுதான் சந்தேக கேஸ் போட்டு தலையை கொய்து விடுவார்கள். போயிராதீங்க!

இராஜா பரிவாரங்களுடன் வேட்டைக்குப் போகும் போதோ, அல்லது போர்க்காலங்களில் முகாமிட்டிருக்கும் போதோ, எந்த கூடாரம் முன்பாக ஈட்டி நிற்குமோ அது ராஜாவின் கூடாரம்.

அட, கூடாரத்தை விடுங்கள். சில சமயம் கூடாரம் அடிக்க அவகாசமில்லாமல் வெட்ட வெளியில் ராஜா தன் பரிவாரங்களுடன் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்போதுகூட ராஜாவின் தலைமாட்டில் ஈட்டியை நிற்க வைத்திருப்பார்கள்.

1 சாமு 26:7

அப்படியே தாவீதும் அபிசாயும் இராத்திரியிலே அந்த ஜனங்களுக்குள்ளே வந்தார்கள். இதோ, சவுல் ரதங்கள் இருக்கிற இடத்திலே படுத்து நித்திரை பண்ணினான். அவன் தலைமாட்டில் அவனுடைய ஈட்டி நிலத்திலே குத்தியிருந்தது. அவனைச் சுற்றிலும் அப்பனேரும், ஜனங்களும் படுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ராஜா படுத்திருப்பதை அடையாளப்படுத்த அவர் தலைமாட்டில் அல்லது அவரது கூடார வாசலில் ஈட்டியை நட்டுவைப்பதை அவர்கள் மரியாதைக்குரியதாக கருதினாலும் அது ரொம்பவும் ஆபத்தான விஷயமுகூட.

இரவில் அவ்வழியே வந்த தாவீது, ஈட்டி நிற்பதைக் கண்டுதான் சவுல் அங்கேயிருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டார். சவுலின் உயிருக்கே ஆபத்தாக முடிந்திருக்க வேண்டிய விஷயம். தாவீதின் இரக்கத்தினால் உயிர் தப்பிற்று.

இப்படி ராஜாவின் தலைமாட்டில் ஈட்டியை நட்டு வைத்து அடையாளப்படுத்துவது ராஜாவின் உயிருக்கே ஆபத்து என்று தெரிந்தும் வறட்டுக் கௌரவத்திற்காக ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்று தளபதிகளிடம் கேட்டால்....

“தூங்கும் ராஜாவின் தலைமாட்டில் ஈட்டியை நிற்க வைத்து அடையாளப்படுத்துவதின் மூலம் ராஜா இங்குதான் தூங்குகிறார். சிறைப் பிடிப்பதானால் எங்கள் தூக்கத்தைக் கெடுக்காமல் அவரை மாத்திரம் கொண்டு போ என்று எதிராளிக்கு அறிவிக்கிறோம்.” என்கிறார்கள். (ராஜவிசுவாசம்!)

ஈட்டியைக் கூடார வாசலில் நட்டுவைப்பது இன்றைக்கும் பெடோயின் இன ஷேக்குகளின் நடுவில் வழக்கமாயுள்ளது.

பெரிய மந்தை நிலங்களில் கூடாரமடித்து தங்கியிருக்கும் பெடோயின் இன மேய்ப்பர்களின் கூடாரங்களிடையே ஒரு கூடார வாசலில் மாத்திரம் நிறுத்திவைக்கப்பட்ட ஈட்டி இருக்கும். இதுதான் முதலாளியின் கூடாரம்.

எகிப்து நாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த ஈட்டிகள் சற்று வித்தியாசமானவை. இந்த ஈட்டிகள் சுமார் ஐந்து அல்லது ஆறு அடி நீளமுள்ள மரக்கழியில் வெண்கலம் அல்லது இரும்பினாலான கூர்முனை இணைக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டன.

இலகுவானதும் அதே சமயம் உறுதியானதுமான இந்த ஈட்டிகளின் முனைகளில் உள்ள கூர்மையான முனை நாற்கோண வடிவமாகவோ அல்லது இலை வடிவமாகவோ அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவற்றின் கீழ்ப்பகுதியில் ஸ்டாண்ட் போல உலோகக் கால்கள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

இதனால் ஈட்டியை செங்குத்தாக தரையில் நிற்கவைத்தால் நிற்கும். பலூன் விற்பவர்கள் வைத்திருக்கும் ஸ்டாண்ட் போல

யூத ஈட்டிகள் தரையில் குத்தி நிறுத்தினால்தான் நிற்கும். எகிப்திய ஈட்டிகள் தரையைக் காயப்படுத்தாமல் சமதளத்திலும் நிற்கும். இதனால் வெட்ட வெளிகளில் மாத்திரமல்ல, வீட்டிற்குள்ளே கூட ஈட்டிகளை நிற்கவைத்துக்கொள்ளலாம்.

ஈட்டிகளில் இன்னொரு வகைக்கு ரோமாஹ் (Ro'mahh) என்று பெயர். ஆங்கிலத்தில் லான்ஸ் (Lance) என்று சொல்லப்படுகிறது பாருங்கள் இந்த வகை. இவ்வகை ஈட்டிகள்

ஹானித் வகை ஈட்டிகளைப்போலல்லாமல் மிகவும் உயரமானவை. ஏறத்தாழ ஏழு அல்லது ஏழரை அடி உயரமிருக்கும்.

இவற்றை எதிராளியின்மீது விசியெறிந்து கொல்ல முடியாது. மாறாக, எதிரியுடன் சிலம்பம் பண்ணும் பாணியில் ஈட்டியைக் கொண்டு சண்டையிட்டு, வாகாக அமையும்போது குத்திக்கொல்லுவதுதான் இதன் நடைமுறைப் பயன்பாடு.

கி.பி. 1955-56ன் கேசேர் பகுதியில் அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொண்ட டாக்டர். கென்யான் (நமக்கு ஏற்கனவே பரிச்சயமானவர்தான்) தனது Amorites and Canaanites என்ற நூலில் இந்த வகை ஈட்டிகளை, தான் மேற்கண்ட இடத்தில் (கேசேரில்) நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியின் போது ஏராளமாக கண்டெடுத்ததாக கூறியுள்ளார்.

இந்த வகை ஈட்டிகளை பயன்படுத்தும்போது இதனுடன் சேர்த்து கேடகங்களையும் பயன்படுத்தினார்கள் என்கிறார் டாக்டர். கென்யான்.

வலது கையில் ரோமாஹ் ஈட்டியையும், இடது கையில் கேடயத்தையும் பிடித்தபடியேதான் சண்டையிட வேண்டுமாம். எதிராளியின் தாக்குதலை கேடயத்தால் சமாளித்தபடியே ஈட்டியால் எதிரியை தாக்கவும் வேண்டுமாம். ரொம்பக் கஷ்டம்தான்.

“கேடயத்தையும், ரோமாஹையும் சேர்த்துதான் பயன்படுத்தினார்கள் என்று எதை வைத்துச் சொல்கிறீர்கள் டாக்டர். கென்யான்?”

“நூனி மற்றும் தேபேஸ் பகுதிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வட்டுரு ஓவியங்களிலும், குழி ஓவியங்களிலும் ரோமாவுடன் கேடகத்தையும் வீரர்கள் பிடித்திருக்கிற மாதிரியான சித்திரங்கள் கிடைத்துள்ளன தம்பி.”

“இது தவிர இன்னும் ஏதாவது..”

“இருக்கிறது. மெனப்தா கல்வெட்டுக் குறிப்புகளிலும் ரோமா ஈட்டியை பயன்படுத்தும் வீரர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு”

“என்னவாம்?”

“இந்த வகைச் சண்டைக்கு மிகுந்த தேர்ச்சி வேண்டுமாம். யுத்தத்தில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த வீரர்களையே இந்த வகைச் சண்டைக்கு தேர்ந்தெடுத்து பயிற்சி அளிப்பார்கள்.”

“இன்னும் வேறு ஏதாவது ஆதாரம்..?”

“ம்..? வசன ஆதாரம் சொல்லும் வரை விடமாட்டீர் களே..சரி. அதையும் சொல்கிறேன். 11 நாளாகமம் 25:5ல் ஈட்டியையும் கேடகத்தையும் பிடிக்கவும் தக்க வீரர்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது பாருங்கள்.”

“பொறுங்கள் பார்க்கிறேன்”

11 நாளாகமம் 25: 5

“அமத்தியா யூதா மனுஷரைக் கூடி வரச்செய்து, அவர்கள் பிதாக்களுடைய வம்சங்களின்படியே, யூதா பென்யமீன் தேசங்கள் எங்கும் ஆயிரம் பேருக்கு அதிபதிகளையும் நூறுபேருக்கு அதிபதிகளையும் வைத்து, இருபது வயது முதற்கொண்டு அதற்கு மேலும் மேற்பட்டவர்களை இலக்கம் பார்த்து யுத்தத்திற்கு புறப்படவும், ஈட்டியையும் கேடகத்தையும் பிடிக்கவுந்தக்க யுத்த வீரர் மூன்று லட்சம் பேரென்று கண்டான்”

“இங்கே ஈட்டியையும் கேடகத்தையும் பிடிக்கவும் தக்க வீரர்கள் என்று வேதம் குறிப்பிடுவது. இந்த வகை ரோமாஹ் வீரர்களைத்தான். ஈட்டியும், கேடகமும் பிடிக்கவுந்தக்க வீரர்கள் என்று இவர்களை வித்தியாசப்படுத்திக்காட்டுவதால் ஈட்டி மட்டுமே பிடிக்கக்கூடிய சாதாரண வீரர்களும் இருந்தார்கள் என்றும், ஈட்டியுடன் கேடகமும் சேர்த்துப்பிடிக்கும் வீரர்கள் விசேஷம் என்றும் அர்த்தமாகிறதல்லவா?”

“அபாரம் டாக்டர். மிக்க நன்றி.”

அடுத்த வகை ஈட்டியின் பெயர் கித்தோன் (Kiddhon) என்பது, இவை எறியும் வகை ஈட்டிகள். ஆங்கிலத்தில் Javelin. தமிழில் எறியீட்டி. இந்த வகை ஈட்டிகள் மட்டும் மறக்கப்படாமல் இன்றளவும் விளையாட்டுத் துறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கல்லுரி நாட்களில் ஈட்டி எறியும் போட்டியை பார்த்திருப்பீர்களே?

தமிழில் இந்தவகை ஈட்டியை எறியீட்டி அல்லது வேல் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். தமிழ் வேதாகமத்திலும் கூட இவ்வகை ஈட்டிகளை சில இடங்களில் வேல் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளனர். வாசிக்க எரேமியா 50:42.

எரேமியா 50:42

அவர்கள் வில்லும், வேலும் பிடித்துவருவார்கள்.
அவர்கள் இரக்கமில்லாத கொடியர். அவர்கள்
இரைச்சல் சமுத்திர இரைச்சல் போல் இருக்கும்.

கித்தோன் வகை ஈட்டிகள் மிகவும் இலகுவானவை. உயரமும் சுமார் 3.5 அடி அல்லது 4 அடியாகத்தான் இருக்கும்.

சுருக்கமாக சொல்லப்போனால் அம்பைவிடப் பெரியது. ஈட்டியை விடச்சிறியது அதுதான் வேல். வேல்கள் நமக்கு புதிதல்ல. நம் ஊரில் பல பேரின் பெயரில் கூட வேல் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதை பார்த்திருப்பீர்கள்.

கித்தோன் வகை ஈட்டிகள் மெல்லிய நாலடி உயரக் கம்பில் முனையில் கூர்மையான ஆயுதத்துடன் கூடியவை. சில இடங்களில் முழுவதுமே உலோகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஈட்டிகளும் புழக்கத்திலிருந்தன.

சண்டையில் தோற்று ஓடும் எதிரியை வீசியெறிந்து கொல்லவும், தூரத்திலுள்ள எதிரியை குறிபார்த்து எறிந்து தாக்கவுமே இவை பயன்பட்டன.

கோலியாத் மாதிரியான ஸ்டார் அந்தஸ்து பெற்ற போர்வீரர்களுக்கு இதுமாதிரியான வேல்களையும், கேடகத்தையும் சுமந்து வர கூடவே சில சிஷ்யகோடிகளும் இருப்பார்கள். தலைவர் மெயின் ஆயுதமான ஹானித் வகை ஈட்டியை மாத்திரம் பிடித்துவருவார்.

யுத்தத்தில் சமயத்திற்கேற்ப அவர் கேட்கும் ஆயுதங்களை சிஷ்யகோடிகள் எடுத்துத் தரவேண்டும். யுத்த மும்முரத்தில் வீரர்கள் இவர்களிடம் ஆபரேஷன் செய்யும் டாக்டர் பாணியில் கைச் செய்கையிலேயே ஆயுதங்களைக் கேட்பார்கள். புரிந்து கொண்டு எடுத்துத்தரவேண்டும்.

இவ்விதமான சிஷ்யகோடிகளுக்கு பரிசைப் பிடிப்பவர்கள் என்று பெயர். வாசிக்கவும் 1 சாமுவேல் 17:7.

1 சாமுவேல் 17:7

அவனுடைய ஈட்டித்தாங்கு நெசவுக்காரரின் படைமரத்தின் கனதியும் அவன் ஈட்டியின் அலகு அறுநாறு சேக்கல் இரும்புமாயிருக்கும். பரிசை பிடிக்கிறவன் அவனுக்கு முன்னாக நடப்பான்.

இந்தப் பரிசைப்பிடிப்பவன் கையில்தான் கித்தோன் வகை ஈட்டிகள் இருக்கும்.

எரேமியா 6:22, 23 மற்றும் எரேமியா 50: 41, 42 ஆகிய வசனங்களில் காணப்படும் ஈட்டிகள் இந்த கித்தோன் வகையைச் சேர்ந்தவையே.

இன்னொரு வகை ஈட்டிக்கு மாஸா என்று பெயர் (Ms'ssa) அல்லது சேலா (She'lahh) என்று பெயர். இவைகள் அம்புகள் மாதிரி சிறியவை. ஆனால் ஒரு வித்தியாசம், அம்பை வில்லைக் கொண்டு எய்யவேண்டும். மாஸாவைக் கையைக் கொண்டே பயன்படுத்த வேண்டும்.

வாள்களில் குறுவாள்கள் எப்படியோ அப்படியே ஈட்டிகளின் மினி சைஸ்தான் இந்த மாஸாக்கள். ஆங்கிலத்தில் இதை DART என்கிறார்கள். தமிழில் இதை குத்தீட்டி என்கிறார்கள். யோபு 4:21ல் “அதைத் தாக்குகிறவனுடைய ஈட்டி, பட்டயம், வில்லையும், கவசம் ஒன்றும் அதற்கு முன் நிற்காது” என்று வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ஈட்டி, இந்த மாஸா வகையைச் சேர்ந்ததுதான். எபிரேய மூல வேதாகமத்தில் மாஸா என்ற பெயர்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

கடைசியாக, வேதத்தில் காட்டப்படும் மற்றொரு வகை ஈட்டிக்கு லோக் (Log'khe) என்று பெயர்.

சிலுவையில் இயேசு மரித்துவிட்டாரா என்று பார்க்கும்படி ஒரு ரோமப் போர்வீரன் ஈட்டியினால் அவர் விலாவில் குத்தினான் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா? இந்த வகை ஈட்டிக் குத்தான் லோக் என்று பெயர். இந்த வகை ஈட்டி பற்றி வேதாகமத்தில் இந்த ஒரேயொரு இடத்தில் மட்டும்தான் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எபிரேய வேதாகமத்தில் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கும் இந்த லோக் என்ற வார்த்தைக்கு ஆங்கிலத்திலும் சரி, தமிழிலும் சரி, சரியான வார்த்தை கிடையாது.

இந்த லோக் வகை ஈட்டிகளை கிரேக்கர்கள்தான் முதன்முதலில் பயன்படுத்தினார்கள். பிற்பாடு ரோமர்களும் பெருவாரியாக பயன்படுத்தினார்கள். சுமார் ஆறடி நீளமுள்ள இந்த ஈட்டிகள் மரக்கம்பினால் ஆனவை. ஆயினும் இதன் பாதி உயரத்திலிருந்து நீண்ட உலோகக் குழாய் (சுமார் 3 அடி நீளத்திற்கு) அமைக்கப்பட்டு அதற்குள் இந்த மரக்கம்பு சொருகப் பட்டிருக்கும். குழாயின்முனையில் கூர்மையான ஈட்டி முனை இருக்கும். இந்த வகை ஈட்டிகளைப் பெரும்பாலும் வீரர்கள் போர்களில் பயன்படுத்துவதில்லை. மாறாக ரோமக்காவல்படை வீரர்கள்தான் இவற்றை பெரும்பாலும் பயன்படுத்தினார்கள்.

தேவனால் அழைக்கப்பட்ட இஸ்ரவேலர்கள் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளவும், தங்கள் தேசத்தைக் காத்துக்கொள்ளவும் வகை வகையான ஆயுதங்களைக் கண்டுபிடித்து பயன்படுத்தினாலும் கர்த்தர் தம் ஜனங்களை ஈட்டியினாலும் பட்டயத்தினாலும் இரட்சிக்கிறவர் அல்ல என்பதை எல்லா சமயங்களிலும் அவர்களுக்கு நிரூபித்து வந்திருக்கிறார். இல்லையா?

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE ART OF
WARFARE IN BIBLICAL LANDS**

- Dr.Y.YADDIN

**AMORITES AND
CANAANITES**

- Dr.K.M.KENYON

THE ALALAKH TABLETS

- C.S.GADD

**THE
LEAGACY OF CANAAN**

- J.GREY

விலும, அம்பும

விலும, அம்பும நமக்குப் புதியதல்ல.

நம் இந்திய இதிகாசங்களிலும், புராணங்களிலும் விலுக்கும், அம்புக்கும் ஒரு கணிசமான மதிப்பே உண்டு. இவை இடம்பெறாத புராணங்களோ இதிகாசங்களோ ஏறத்தாழ இல்லையென்றே சொல்லலாம்.

கலியாணத்துக்கு மாப்பிள்ளை தேர்ந்தெடுப்பதிலிருந்து, ராஜரிஷிக்கு மரணப்படுக்கை அமைப்பது வரைக்கும் விலுக்கும் அம்புக்கும் உள்ள பங்கு நம் நாட்டுப்புராணங்களில் ஏராளம்.

விலும அம்பும ஓரங்கட்டப்பட்டு குறிபார்த்து தாக்கும் ஏவுகணைகளும், ஊரையே துடைத்துப்போட்டுவிடும் அணு குண்டுகளும் நடைமுறைக்கு வந்துவிட்ட பின்பும் கூட வில் மற்றும் அம்பின் தாக்கம் மக்கள் மனங்களிலிருந்து மறைந்துவிடவில்லை.

செய்தித்தாள்களில் ராசிபலன் பகுதிகளில் கண்ணை ஓட விட்டால் வில் அம்புமான ராசி ஒன்று தனுசு என்ற பெயரில் தட்டுப்படுகிறது. (அதோடு நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும், ராசி பலனையெல்லாம் படிக்கக்கூடாது சார்).

பிடிக்காத ஆசிரியர்கள் மீது எய்யவும், ஈவ்-டீசிங்கில் பயன்படுத்தவும் விடலைப்பையன்கள் பயன்படுத்தும் காகித அம்புகளைக் கூட “அம்புகள்” என்றுதான் சொல்கிறோமே யொழிய “ஏவுகணைகள்” என்று சொல்வதில்லை.

வளைவான புருவத்தை இலக்கியங்களில் “வில்லை நிகர்த்த புருவம்” என்றும், காயப்படுத்தும் சொற்களை, அம்பெனத் தைத்த சொற்கள், என்றுதான் இன்னும் வர்ணித்து வருகிறார்கள்.

இன்னும் இரண்டு நூற்றாண்டுகள் போனாலும்கூட மனித மொழிகளில் வில்லும் அம்பும் இருந்து கொண்டதானிருக்கும். மறையாது. அந்த அளவுக்கு மனித மனங்களில் வில்லும் அம்பும் ஆழமாய் தைத்திருக்கிறது.

இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலக நாடுகள் எல்லாவற்றிலேயும் கூட துவக்க கால ஆயுதம் வில்லும் அம்பும்தான்.

ஆங்கில ஜாக் வம்சத்தவராகட்டும், பூர்வ குடிகளான அஸ்டெக்கினராகட்டும் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் வில்லும் அம்பும் பிடித்தவர்கள்தான். காலகழற்சியினால் இப்போதுதான் இருப்பில் ரிவால்வரை சொருகிக்கொண்டு திரிகிறார்கள்.

என்னதான் கோட்-சூட் அணிந்து கையில் பைல் வைத்துக்கொண்டு நுனி நாக்கில் மொழி பேசி நாகரிகம் காட்டினாலும் அவர்கள் சிந்தனையிலும் கூட வில் அம்பு உட்கார்ந்து கொண்டதானிருக்கிறது. எனவேதான், வான வில்லுக்கு அவர்கள் Rain Arch என்று பெயர் வைக்காமல் Rain Bow என்று வைத்திருக்கிறார்கள்.

உலக நாடுகள் எல்லாவற்றிறேயும் பூர்வ கால ஆயுதம் வில்லும் அம்புதான். இது எப்போது எங்கே துவங்கிற்று என்று அறுதியிட்டு சொல்ல முடியாது.

ஆனால், வேதாகமத்தில் ஆதியாகம காலம் துவங்கியே வில்லும் அம்பும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததாக வாசிக்கமுடிகிறது.

ஆபிரகாமின் மூத்த மகன் இஸ்மவேல் வில் வித்தையிலே மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார் என்று வாசிக்கிறோம்.

ஆதியாகமம் 21:20

தேவன் பிள்ளையுடனே (இஸ்மவேலுடனே) இருந்தார். அவன் வளர்ந்து வனாந்தரத்திலே குடியிருந்து, வில் வித்தையில் வல்லவனான்.

கொஞ்சம் தள்ளி ஏசாவைப் பற்றி படிக்கையில் ஏசாவும் கூட வில் வித்தையில் மிகவும் தேர்ச்சியுள்ளவர் என்பது தெரிகிறது. (ஆதி 27:3)

இஸ்மவேலும், ஏசாவும் வில்வித்தையில் சிறப்பானவர்கள் தான்.

ஆனாலும் இவர்களுக்கு முன்பிருந்தே வில்லும் அம்பும் புழக்கத்தில் இருந்தன.

வில்லையும், அம்பையும் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானியாரென்று நமக்கு தீர்மானமாக தெரியாவிட்டாலும், நோவாவின் காலத்து வெள்ளத்திற்குப்பிறகு பூமியில் மனுஷர் பரம்பத்துவங்கின காலமுதலே வில்லின் பயன்பாடு ஜனங்களால் அறியப்பட்டிருந்தது என்று தெரிகிறது. ஆரம்பகாலத்தில் வில்லும் அம்பும் மிருகங்களை வேட்டையாடவே பெருவாரியாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன.

ஆதியாகமம் 10:8ல் பாருங்கள். நிம்ரோத் என்ற ஒரு வீரனைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இந்த ஆள்தான் அக்காலத்தில் வில்லில் கில்லாடி.

ஆதியாகமம் 10:8-9

கூஷ் நிம்ரோத்தைப் பெற்றான் இவன் பூமியிலே பராக்கிரமசாலியானான். இவன் கர்த்தருக்கு முன்பாக பலத்த வேட்டைக்காரனாயிருந்தான். ஆகையால் கர்த்தருக்கு முன்பாக பலத்த வேட்டைக்காரனான நிம்ரோத்தைப்போல என்னும் வழக்கச் சொல் உண்டாயிற்று.

இந்த நிம்ரோத் அக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற வில்லாளியாக இருந்து வில்லில் நீங்கள் கற்பனை செய்ய முடியாத பல சாகாசங்களை செய்து காட்டினார். நிம்ரோத் பற்றி வேதம் குறைவாக குறிப்பிட்டாலும், இஸ்லாமிய இலக்கியங்களிலும், யூதப் பாரம்பரியக் கதைகளிலும் நிம்ரோத் பற்றி நிறையவே குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் சில மாயாஜாலக் காட்சிகளை கழித்துவிட்டுப்பார்த்தால் நிம்ரோத் ஒரு சிறந்த வில்லாளியாக இருந்தான் என்பது தெரியும்.

நிம்ரோத் வில்லில் பல சாகசங்களை செய்து காட்டியதால் ஜனங்களின் கவனம் வில்லின்மீது திரும்பியது. வில்லும் அம்பும் ஒரு ஹீரோ ஸ்தானத்திற்கு மதிக்கப்பட்டன.

நிம்ரோத் கொடுத்த இன்ஸ்பிரேஷனால் அநேகம் வில்

வீரர்கள் எழும்பினார்கள். சிறு பையன்கள் கூட ஈர்க்குச்சியில் நூல்கட்டி வில்லாக்கி விளையாடினர். பண்டிகைக்கு வில் வாங்கித் தரும்படி பெற்றோரை நச்சரித்தனர்.

தாவீதினால் கவணும் கல்லும் புகழடைந்ததைப் போல, நம்ரோத்தால் வில்லும் அம்பும் புகழ் பெற்றது, சரித்திரத்தில் மறுக்க முடியாத உண்மை.

பேராசிரியர். இக்கேல் யாதீன் (Prof. Yigael yaddin) என்பவர் தன்னுடைய புத்தகமான, "Warfare In the Lands of the Bible" என்ற நூலில் ஆபிரகாமுக்கெல்லாம் முந்திய காலத்தைச் சேர்ந்த மெசபடோமியக் கல்வெட்டு ஒன்றில் ஒரு பெயர் தெரியாத அநாமதேய ராஜா தன் கையில் வில்லை வைத்தபடி ஒரு கண்ணை மூடிக்கொண்டு சீரியஸாக குறி பார்க்கிற மாதிரியான குழி ஓவியம் ஒன்றை கண்டுபிடித்தது பற்றி விளக்கமாக எழுதியுள்ளார். (இவர் புத்தகங்கள் நிறையப் படங்கள் இருக்கும். விலை மாத்திரம் நெருங்கமுடியாத அளவுக்கு அபாரம். யாதீன் ஏதாவது மலிவுப் பதிப்பு வெளியிட்டிருந்தால் ஒன்று வாங்கிப் படியுங்கள். சுவாரஸ்யமாயிருக்கும்).

மெசபடோமியக் கல்வெட்டில் காணப்பட்ட வில்லில் பிரமாண்டமான வேலைப்பாடுகள் ஒன்றுமில்லை. வெறும் அரைவட்டமாய் வளைக்கப்பட்ட மூங்கில் மாதிரியான ஒன்றில் நாண் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. காக்காய் கூட பயப்படாத மாதிரி இருக்கிறது இதன் அமைப்பு. இதை வைத்துக்கொண்டு என்னதான் செய்திருப்பார்கள் என்பதைக் கற்பனை பண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை. என்றாலும், வில் பற்றிய சிந்தனை கி.மு. 3000 லேயே மெசபடோமிய மன்னர்களின் மனங்களில் தோன்றியிருந்ததை நாம் பாராட்டியே தீர வேண்டும்.

இது மாதிரியான வில் எதற்கு பயன்பட்டது என்று சரிவர நம்மால் கணிக்கமுடியாவிட்டாலும் நெஞ்சு நிமிர்த்தி கல்வெட்டுக் களுக்கு "போஸ்" கொடுக்க மன்னர்களுக்கு இது நிறையவே பயன்பட்டுள்ளது என்பது மட்டும் தெளிவாக தெரிகிறது. காரணம், இக்கல்வெட்டின் சமக் காலத்தைச் சேர்ந்த எல்லாக் கல்வெட்டுக்களிலேயும் குறைந்த பட்சம் இரண்டு ராஜாக்கள் வீம்புக்காகவாவது வில் பிடித்தபடி நிற்கின்றனர்.

இக்கல்வெட்டுக்களுக்குப் பிறகு கொஞ்சம் பிற்காலங் களைச் சேர்ந்த (அதாவது சுமார் 300 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால்)

கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் விற்களில் கொஞ்சம் நவீனம் தெரிகிறது.

முந்தையதைப் போல ஒரே அரைவட்டமாயில்லாமல் நடுவில் ஒரு பெண்ட் வைத்து, அழகிய வடிவத்துடன் நிதானமாக செய்திருக்கிறார்கள். நடுவில் இருக்கிற வளைவில் கைப்பிடிக்கிற மாதிரி ஒரு பிடிமானமும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

தவிரவும், அம்பை நாணில் ஏற்றினால் அது வில்லில் தொட்டு உரசும் இடத்தில் அடையாளமாக ஒரு பள்ளம் (காடி) செதுக்கியுள்ளனர்.

இந்த வகை விற்கள் தான் அநேகமாக எல்லா எகிப்தியப் படங்களிலும் காணப்படுகிறது.

கி.மு. 2000 த்தின் துவக்கத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட விற்களில் நிறையவே முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. வில்லின் மொத்த உருவமும் மேல், கீழ், மையம் என்று பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

இதின் மைய உடல் பகுதி மாத்திரம் உலோகத்தால் ஆனது. மேல் பகுதியும், கீழ்ப்பகுதியும் சற்று எளிதாய் வளையும் மரத்தாலானது. நாண் கட்ட வசதியாக மேல் மற்றும் கீழ்ப்பகுதி முனைகளில் உலோகத்தில் காப்பு அடித்து மாட்டியிருந்தனர். அதிலுள்ள துளை வழியாகத்தான் நாண் கட்டப்பட்டிருந்தது.

வில் எல்லாம் சரிதான். வில்லில் கட்டப்படும் நாண் எதிலிருந்து செய்வது?

பண்டையகால விற்களில் குதிரை மாதிரியான மிருகங்களின் ரோமத்திலிருந்து பின்னப்படும் கனமாக கயிறுகளும், நாள்களிலிருந்து பின்னப்படும் அகணிக் கயிறுகளுமே நாண்களாக கட்டப்பட்டு வந்தன. நாம் செய்து பார்ப்பதானால் வெறும் ட்வெய்ன் நூல் போதும். (நாமென்ன, போருக்கா போகப் போகிறோம்?)

உலோகமும், மரமும் கலந்து வில் செய்ய ஆரம்பித்த பின்பு அம்புகளுக்கு வேகம் கூடிக்கொண்டது. காயங்களிலும் ஆழம் அதிகம் உண்டாயிற்று. பொதுவாகவே அம்படி பட்டு உடனே சாகிற கேஸ்கள் ரொம்பவும் குறைவு. தொண்டைக் குழியிலோ, நடுமார்பிலோ அம்பு பாய்ந்தவர்கள் தவிர மற்ற வில்லடிபட்ட ஆட்கள் எல்லாம் எதிராளி நெருங்கி வந்து தலையில் போடுகிற

வரைக்கும் சோக வசனம் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

சவுலுடைய மரணத்தை வாசித்தீர்களேயானால் நான் சொல்வது புரியும்.

ஏராளமான வில் வீரர்கள் சுற்றி நின்று அம்பெய்தும்கூட சாகாமல் கடைசியில் தன் ஆயுததாரியை கொல்லச் சொல்லி வேண்டிக்கொண்டு அதுவும் மறுக்கப்பட, கடைசியில் சவுல் தன்னைத் தானே கொலை செய்து கொள்ள வேண்டிய பரிதாப சூழ்நிலைக்குள்ளானார்.

1 சாமுவேல் 31:3-4

சவுலுக்கு விரோதமாய் யுத்தம் பலத்தது. வில் வீரர் அவனைக் கண்டு நெருங்கினார்கள். அப்பொழுது சவுல் வில் வீரர்களால் மிகவும் காயப்பட்டு, தன் ஆயுததாரியை நோக்கி: அந்த விருத்தசேதனம் இல்லாதவர்கள் வந்து என்னைக் குத்திப்போட்டு என்னை அவமானப்படுத்தாதபடிக்கு நீ உன் பட்டயத்தை உருவி, என்னைக் குத்திப் போடு என்றான். அவனுடைய ஆயுததாரி மிகவும் பயப்பட்ட தினால் அப்படி செய்ய மாட்டேன் என்றான். அப்பொழுது சவுல் தன் பட்டயத்தை நட்டு அதின் மேல் விழுந்தான்.

சண்டையில் எதிராளியை கொல்ல முடியாதானால் அப்புறம் என்னத்திற்கு அம்பும் வில்லும்?

எதிராளியைக் கொல்கிற அளவிற்கு அம்புகளுக்கு சமர்த்தியம் இல்லாவிட்டாலும், தூரத்திலிருந்தே பாய்ந்து எதிராளியை நிலை குலையச் செய்ய அம்புகளுக்குத்தான் சாத்தியம் அதிகம். வாளையும் ஈட்டியையும் வைத்துக்கொண்டு யாரும் தன்னை நெருங்க முடியாதபடிக்கு வீரம் காட்டுகிற வீரனை நெருங்காமலேயே தூரத்திலிருந்து எய்து அவனை செயலிழக்கச் செய்ய அம்புகள் தான் உத்தமம்.

எனவே, இராணுவங்களில் வில்லுக்கும் அம்புக்கும் பிரதான இடம் கொடுத்துப் பயன்படுத்தி வந்தனர்.

ஆனாலும் அம்பிலேயே ஆள் சாகிறமாதிரி இருந்தால் இன்னும் நன்றாயிருக்கும் என்று கருதி பிற்காலங்களில் அம்பின்

முனைகளில் கொஞ்சம் விஷத்தையும் தடவிக் கொண்டார்கள்.

நவீனமாக்கப்பட்ட இந்த வகை விற்களை மெசபடோமிய இராணுவங்களில்தான் முதன்முதலாக பயன்படுத்தினார்கள். பிறகு தான் எகிப்தியர்களும், அசீரியர்களும் பயன்படுத்த துவங்கினார்கள். ஒரு காலகட்டத்தில் வில்லும் அம்பும் இவர்கள் உடலின் ஒரு அவயவமோ என்றெண்ணுமளவிற்கு அவற்றை விட்டுப் பிரிய முடியாதவர்களாக ஐக்கியமாகிவிட்டனர்.

அதிலும் அசீரியர்களின் வில் மோகத்திற்கு அளவேயில்லை. பெண்பார்க்கப் போவதானால் கூட வில்லைப் பெயிண்ட் அடித்து தோளில் தொங்கப்போட்டுக் கொண்டு போனார்கள். (ஒரு வேளை மாமனாரை மிரட்டவோ?)

ஒரு பழம்பறிக்கக்கூட அம்புவிட்டார்கள். கடைக்கு மீன் வாங்கப் போனால் கூட தோளில் ஒரு வில் தொங்கும். அசீரியர்களிடம் மிகவும் கவனமாக பேசவேண்டும்.

அசீரிய ராஜாக்களும், இளவரசர்களும் வில்லடித்துப் பயிற்சி பெறுவதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டால் படுபயங்கர மாயிருக்கும்.

தாங்கள் வெற்றி கொண்ட நாட்டிலிருந்து பிடிக்கப்பட்ட அடிமைகளை நிறுத்தி வைத்து, கையை பின்னால் கட்டிவிட்டு, தலை, கழுத்து, மார்பு என்று மார்க் செய்து கொண்டு, எட்ட நின்று கொண்டு குறி தவறாமல் அம்பெய்வார்கள். அடிமை நீர்த்துப் போகிறவரைக்கும் அம்பெய்து அவனைக் கடைசியில் குப்பைத் தொட்டியில் போட்டு விடுவார்கள்.

பொதுவாகவே அம்புகள் சிறிய மூங்கில் தட்டைகள் அல்லது கனமற்ற மரங்களினாலேயே செய்யப்பட்டன. அம்பு ஒவ்வொன்றும் ஏறத்தாழ மூன்றரை அடி நீளமாயிருக்கும். அம்பின் முனைகளில் இரும்பு மற்றும் வெண்கலத்தாலான கூர்மையான முனைகள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். சில எகிப்திய அம்புகளில் கடைசிப் பகுதியில் பறவை இறகுகளைக் கொண்டு செட்டைகள் மாதிரி அமைத்திருப்பார்கள். இவை அம்புகளை எளிதாக பறக்கவிடவும், பாலன்ஸ் செய்து பறக்கவிடவும் பெரிதும் பயன்பட்டது.

அசீரியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அம்புகளில் பெரும்

பாலானவை இரும்பு அம்புகள். மெல்லிய நீண்ட இரும்புக் குழாய்களின் முனையை கூர்மையாக்கியிருந்தார்கள். இராஜாக்களும், பிரதானிகளும் பயன்படுத்தும் அம்புகளில் மாத்திரம் விஷம் தடவியிருந்தார்கள். விஷம் தடவிய அம்புகளைப் பற்றி வேதம் சொல்கிறது பாருங்கள்.

யோபு 6:4

சர்வவல்லவரின் அம்புகள் எனக்குள் தைத்திருக்கிறது. அவைகளின் விஷம் என் உயிரைக் குடிக்கிறது. தேவனால் உண்டாகும் பயங்கரங்கள் எனக்கு முன்பாக அணியணியாய் நிற்கிறது.

யோபு இங்கே குறிப்பிடுவது தனக்கு உண்டான துயரங்கள் பற்றித்தான் என்றாலும், அவற்றை அம்புகளோடு ஒப்பிடுகையில் அம்புகளில் விஷம் தடவப்பட்டிருக்கும் செய்தியையும் சேர்த்தே சொல்கிறார் பாருங்கள். அதுதான் விசேஷம்.

இரும்பால் செய்த அம்புகள் துருப்பிடுத்துவிடுமே? எப்படி பராமரிப்பது? அதற்கும் அசீரியர்கள் வழி செய்திருந்தார்கள். அரண்மனையிலுள்ள ஆயுதசாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த பெரிய பெரிய எண்ணைப் பானைகளில் யுத்தத்தில் பயன்படுத்தும் காலம்வரை அம்புகளின் முனைகள் மூழ்கவைக்கப்பட்டிருக்கும். துருவுக்கு நோ சான்ஸ்.

மெசபடோமிய விற்கள் பொதுவாக மரம், கொம்புகள் மற்றும் எலும்புகளைக் கொண்டே செய்யப்பட்டிருந்தன.

இஸ்ரேலிய விற்கள் முழுக்க முழுக்க மரம்தான். என்றாலும் இடைக்கிடையே கொம்புகளாலான விற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. துவக்க காலத்தில் தான் இப்படி. பிற்காலத்தில் விற்களை வெண்கலத்தினாலும் செய்து கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த வெண்கல விற்களை பயன்படுத்த இராஜாவுக்கு மாத்திரமே உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

11 சாமுவேல் 22: 35

வெண்கல வில்லும் என் புயங்களால் வளையும்படி,
என் கைகளை (கர்த்தர்) யுத்தத்திற்கு பழக்குவிக்கிறார்.

இந்த வசனத்தை கூர்ந்து பாருங்கள். தாவீது என்ன சொல்ல வருகிறார் தெரிகிறதா? தன்னை யுத்தத்திற்கு பழக்குகிறார்

என்பதை மாத்திரமல்ல. ஒரு இராஜாவாக யுத்தத்தை சந்திக்கத் தன்னைப் பழக்குவிக்கிறார் என்பதைத்தான் வெண்கல வில் என்ற பதத்தை பயன்படுத்துவதன் மூலம் தெரிவிக்கிறார்.

வெண்கல வில்லெடுத்து சண்டைபண்ண நிறையவே திறமை வேண்டும். சண்டை போடுவது அப்புறம் இருக்கட்டும். முதலில் வில்லை நானேற்றி வளைப்பதே கடினம்.

சிங்கத்தையும், கரடியையும் சிறுவயதிலேயே தனியாளாக நின்று கொன்ற தாவீது மாதிரியான ஆட்களே (1 சாமுவேல் 17:36) வெண்கல வில்லை வளைப்பது பற்றி வியந்து சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அது எவ்வளவு கடினமான காரியமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று சிந்தியுங்கள். நாமாயிருந்தால் வெறுமனே வில்லைத் தொட்டுப்பார்க்கலாம். வியக்கலாம் மற்றபடி நானேற்றுவதைப் பற்றி கற்பனை கூடச் செய்து பார்க்கமுடியாது.

பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தில் வெண்கல வில் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருதடவை சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் போய்ப் பார்த்து வாருங்கள். நான் சொல்வது எத்தனை உண்மையென்று தெரியும்.

வேதம் குறிப்பிடும் வெண்கல விற்கள் தான் போர்களில் பெருவாரியாக பயன்படுத்தப்பட்டன. எகிப்தியர் பயன்படுத்திய இந்த வகை விற்களில் சில தேபேஸ் என்ற இடத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. வில் ஒவ்வொன்றும் பத்தாவது படிக்கும் உங்கள் மகன் உயரமிருக்கும். 1.5 மீட்டர். அடிக்கணக்கில் சொல்ல வேண்டுமானால் 5 அடி சொச்சம். எடைதானே? சொல்கிறேன். அதிகமில்லை. வெறும் 25 கிலோ தான்.

இந்த மகா (அல்லது மெகா) சைஸ் வில்லைத் தூக்கி கொண்டு யுத்தத்தில் ஓடி, அம்பைக்கோர்த்து... நானேற்றி.. அப்பப்பா. அடிப்பவனுக்கும் சரி, விழுபவனுக்கும் சரி, நிறையப் பொறுமை வேண்டும். நிறையப் பலமும் வேண்டும்.

இப்போதெல்லாம் யுத்தம் செய்ய “சுவிட்ச் தட்டுகிற” அளவுக்கு பலமிருந்தால் போதும். நரம்பளவு ஆட்கள் கூட எதிரி நாட்டை துவம்சம் செய்துவிடலாம். ஆனால் அக்காலத்தில் இதெல்லாம் செல்லாது.

இந்த வில்லைத் தூக்கிக்கொண்டு போவதே கஷ்டம் என்று நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அசீரியர்களோ இதைப்

பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல் போருக்குப் போகும்போது இரண்டு வில்லைத் தூக்கிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்.

ஒன்று சற்றுப்பெரிய வளைவான வில். மற்றது அளவில் முந்தையதை விட சிறியது. ஆனாலும் ரொம்பவும் வளைவற்ற ஏறத்தாழ நேர் அமைப்பிலுள்ள வில் இது.

ரொம்பவும் தூரத்தில் நிற்குகொண்டு எதிரி அழிச்சாட்டியும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறானா? அவனைத் தொலைக்க சின்னது. பக்கத்தில் வந்து தள்ளுமுள்ளு செய்கிறானா அவனைப் பதம் பார்க்க பெரியது.

வளைவான வில்லை விட வளைவு குறைந்த வில்லில் அம்பெய்வது தான் கடினம் என்கிறார்கள் அசீரிய வில்லாளிகள்.

நேரான வில்லை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வளைத்துப் பிடிக்கிறீர்களோ, அவ்வளவுக்கு அம்பின் வேகம் இருக்குமாம்.

அக்கால இராணுவங்களில் வில்வீரர் படைதான் பிரதான படை.

எகிப்தியக் கல்வெட்டுக் குறிப்புகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால் வில்லாளிகளின் படைதான் போர்களில் தாக்கும் படையாக (Offensive Force) பயன்படுத்தப்பட்டது தெரியவருகிறது.

இஸ்ரவேலைப் பொறுத்தவரை யோசவாவின் காலத்தி லிருந்தே வில்வீரர் படைகள் இராணுவத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது தெரிகிறது. வாசித்துப் பாருங்கள் யோசவா 24:12.

தாவீதின் காலத்திலும் அதற்குப் பின்பான காலங்களிலும் இப்படையே இராணுவத்தின் முக்கிய படையாக இருந்து வந்தது.

இஸ்ரவேலில் திறமையான வில்வீரர்கள் இருந்தாலும் அசீரியர்கள் ஏதோ தாங்கள்தான் வில்லாளப் பிறந்தவர்கள் போல காட்டிக் கொண்டாலும் உலகளவில் சிறந்து விளங்கியவர்கள் என்னவோ பெர்ஸியர்கள்தானாம்.

பெரிஸிபோலிஸ், சூசா நகரங்களில் கிடைத்த ஆதாரங்கள் மூலம் பெர்ஸிய வில்வீரர்களின் சாகசம் தெரியவருகிறது. பெர்ஸியாவில் ஆண் பிள்ளைகளுக்கு வில் பயிற்சி ஐந்து வயதிலேயே துவங்கிவிடுகிறது. முப்பத்திமூன்று சதவீத இட ஒதுக்கீடு கேட்காததால் பெண்களுக்கு பயிற்சியில் இடம் இல்லை.

பயிற்சி எடுப்பவர்கள் பெயிலாகாமல் படித்தால் இருபது வயதில் தான் கோர்ஸ் முடியும். இருபது வயதிற்கு மேல்தான் இராணுவத்திற்கு இவர்கள் அப்ளை பண்ணமுடியும். ரொம்பக் கறார்.

பயற்சி காலங்களில் வில் மட்டுமல்ல, குதிரையேற்றம், ரதம் ஓட்டுதல், ஆகிய துறைகளிலும் இவர்களுக்கு பயற்சியளிக்கப் பட்டது.

காரணம், பெர்ஸிய வீரர்கள், இரதங்கள் மற்றும் குதிரைகளில் இருந்து கொண்டோ, அல்லது சவாரி செய்து கொண்டோ தான் அம்பெய்வார்கள்.

பெர்ஸிய வீரர்கள் முன்னாலிருந்துகொண்டே பின்னால் நோக்கி அம்பெய்து திகைக்க வைப்பார்கள். அக்காலத்தில் பெர்ஸிய வில்படை வருகிறது என்றால் எதிரிநாடுகள் பெரும் பாலும் வெள்ளைக்கொடி காட்டிவிடுவார்கள். அசீரியர்கள் மாதிரி வீம்பு பிடித்த ஆசாமிகள் தான் சண்டைக்கு நின்று வாங்கிக்கட்டிக் கொள்வார்கள்.

கிரேக்கர்களும், ரோமர்களும் இந்த வில் அம்பு விஷயத்தில் ஆர்வமில்லாதவர்கள். கிரேக்கர்களும், ரோமர்களும் வில் மற்றும் அம்புகளின் பயன்களை அறிந்திருந்தாலும் யுத்தங்களில் அவற்றிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. மாறாக, வாள் மற்றும் ஈட்டிகளையே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தி வந்தனர்.

அதற்காக வில்படை இல்லை என்று அர்த்தமில்லை. ரொம்பவும் சின்னதாக வைத்திருந்தார்கள். வில் படைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. பனிஷ்மெண்ட் வாங்கும் ஐ.ஏ.எஸ்., அதிகாரியை ஆவணக்காப்பகத் துறைக்கு மாற்றி விடுகிறார்கள் பாருங்கள், அது மாதிரி இராணுவப் பயிற்சியில் கொஞ்சம் சொதப்பும் ஆட்களை வில்படைப் பிரிவிற்கு மாற்றிவிடுவார்கள்.

கிரேக்கர்களின் அம்புகள் முழுவதும் வெண்கலத்தினாலானவை. அதாவது சிறு வெண்கலக் குழாய்களை முனையை மிகவும் கூராக்கி அம்பாக பயன்படுத்தினார்கள். வில்லும் அம்பும் கூட வெண்கலம்தான். ஆனால் தாவீது காலம் மாதிரி வில்லை வளைத்து விட்டுப் பிறகு முதுகுவலிக்கு ஒத்தடம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. இவர்கள் இழுவிசையுள்ள நாண்களை

பயன்படுத்தியதால், நாண்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பின்னோக்கி இழுக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்கு அம்பில் வேகம் கூடுவது மாதிரி நாணில் சூட்சுமம் வைத்திருந்தார்கள்.

கிரேக்கர்களின் வில்லில் அம்பெய்யும்போது வில் தேமே என்று நிற்க நாண்கள் மாத்திரம் வளைந்து அம்பை செலுத்தும். எனவே வில்லாளிக்கு நாண் இழுக்கும் அளவிற்கு பலமிருந்தால் போதும். வில்லையே வளைக்கும் அளவிற்கு பராக்கிரமசாலிகள் தேவையில்லை.

பொதுவாகவே கிரேக்க ராணுவங்களில் வீரர்கள் அதிகமான கவச உடைகளை பயன்படுத்துவதால் எதிரிகளின் வில்லைக் கண்டு பயப்படுவதில்லை. எனவேதான் தங்கள் ராணுவத்திலும் வாள் அளவிற்கு வில்லுக்கு அந்தஸ்து கொடுப்ப தில்லை.

வில்லும் அம்பும் பற்றி நாம் பேசும்போது நாம் அம்பாறத் தூணியையும் பற்றிப்பேச வேண்டியது அவசியம். அம்பாறத்தூணி என்பது அம்புகளை சுமக்கும் பை. முதுகில் கட்டிக்கொள்வது. இதை அம்பாறத்தூணி என்று வாசிக்க வேண்டும். இன்றைக்கும் பலர் இதை துணி என்று வாசிக்கிறார்கள். துணிக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இது தூணி நெடில்.

அம்பாறத்தூணி என்பது அம்புகளை வைத்துக்கொள்ளும் தாங்கி எனலாம். இதை ஆங்கிலத்தில் குவிவர் (Quiver) என்று சொல்லவேண்டும். கிட்டத்தட்ட மூன்றடி உயரமுள்ள இது பெரும்பாலும் கனமான பதப்படுத்தப்பட்ட தோலினால் செய்யப் பட்டிருந்தது. சில மெல்லிய மரத்தினால் ஆனவை. அசீரியர் காலத்தில் செய்யப்பட்ட சில தூணிகள் மெல்லிய வெண்கலத் தகடுகளினால் செய்யப்பட்டவையாக இருந்தன.

ஒரு தூணியில் சுமார் ஐம்பது அம்புகள் வரை அடுக்கலாம். சற்று பெரியதில் நூறு கூடப்பிடிக்கும் உங்கள் சுமக்கும் திறனறிந்து அம்பாறத்தூணிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வீம்புக்காகவேனும் பெரிய சைஸை முதுகில் கட்டிக் கொண்டு போர்க்களத்தில் போய் கூன்போட்டு நிற்கக் கூடாது.

அம்பாறத்தூணியில் அம்புகளை அடுக்குவதற்கும் முறையிருக்கிறது. அம்புகளின் கூர்முனைப்பகுதி கீழ்ப்புறம்

இருக்கும்படிக்குத்தான் வைக்கவேண்டும். கூர்மைப் பகுதி மேல் நோக்கியிருந்தால் நீங்கள் அவசரத்தில் முதுகிலிருந்து அம்பெடுக்கும் போது உங்கள் கையையே பதம் பார்த்துவிடும்.

தூணிகள் கீழ்ப்புறம் குறுகியும், மேல்புறம் அகன்றும் ஒரு பெரியசைஸ் ஐஸ்கிரீம் கோன் மாதிரி இருக்கும். அதோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள தோல்வாரை மார்பில் குறுக்கு வசமாக வருகிற மாதிரி அணிந்து கொண்டால் தூணி சரியாக உங்கள் முதுகில் பொருந்திக்கொள்ளும் பார்க்கவும் பாந்தமாயிருக்கும். அசீரியர்களின் முதுகில் சிந்துபாத்தை டார்ச்சர் பண்ணிய கிழவன் மாதிரி எப்போதும் தூணி ஒட்டிக்கொண்டேயிருக்கும்.

கி.பி. 1946ல் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அசீரியர் காலத்து தூணிகள் இன்றும் பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சுமார் நூறு அம்புகள் பிடிக்கக்கூடிய முதுகில் கட்டிக் கொள்ளத் தோதான தூணிகளை எடுத்துக்கொண்டு அதில் பயன்படுத்த வேண்டிய அம்புகளை லோட் செய்து வைத்திருப்பார்கள். இவர்கள் பயணம் செய்யும் இரதங்களில் இன்னொரு பெரிய சைஸ் அம்பாறத்தூணி இருக்கும். இதில் இன்னும் ஏராளமான அம்புகள் ஸ்டாக்கில் இருக்கும்.

வில்வீரர்கள் இடதுகையில் வில்லைப்பிடித்துக் கொண்டு வலது கையினால் படு ஸ்டைலாக முதுகிலுள்ள தூணியிலிருந்து அம்பெடுத்து மின்னல் வேகத்தில் நாணில் கோர்த்து அடிப்பதை தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் வெகு அழகாயிருக்கும். கைதட்டச் சொல்லும். (பக்கத்திலிருந்து பார்த்தால் ஆபத்து)

மும்முரமான போர் நேரங்களில் முதுகில் அம்பு தீர்ந்து போனால் இரதத்தில் உள்ள தூணியிலிருந்து அம்பெடுத்து முதுகில் நிரப்பவென்றே உதவிக்கு ஒரு ஆள் ரதத்திலிருப்பான். வில்லாளியின் முதுகுத் தூணியில் அம்பு குறையக் குறைய அம்பை நிரப்புவதும், அம்புகள் முழுவதுமாக தீர்ந்து போன நிலையில் வீரனின் முதுகைத் தட்டி, “வாங்க இன்று போய் நாளை வரலாம்” என்று எச்சரிக்கை செய்வதும் தான் இவன் வேலை (நம் வசதிக்காக இவனை “அம்பயர்” என்றழைப்போம். ஏன் கூடாதா?)

இந்த அம்பயர்கள் பொதுவாகவே பயற்சி பெறும் வில்லாளி

களாகத்தான் இருப்பார்கள். பந்து பொறுக்கிப் போடுபவர்கள் கொஞ்ச நாளில் மட்டை பிடித்து விடுவதைப்போல இவர்களும் சீக்கிரமே குருவின் ஆசியுடன் மெயின் வில்லாளியாக உயர்ந்து விடுவார்கள். வில்லாளியின் பின்னாலேயே நின்று கொண்டிருக்கும் இவர்கள் கையிலும் தற்காப்புக்காக ஒரு வில் இருக்கும்.

இன்றைக்கு நாம் பயன்படுத்தும் ஆயுதங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் வில்லும் அம்பும் சாதாரணம் போல்தான் தோன்றும், இரண்டாம் உலகபோர் சாகசங்கள் பற்றிச் சொல்லும் முன்னாள் இராணுவ வீரர்போல. ஆயினும் வில்லுக்கும் அம்புக்கும் சரித்திரத்தில் என்றைக்குமே ஒரு நிரந்தர இடம் உண்டு என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எத்தனையோ பழங்கால ஆயுதங்கள் பெயர்கள் முதலாக தெரியாமல் மறந்து போயிருக்க வில்லும் அம்பும் இன்றைக்கு வரை நினைக்கப்படுவது ஆச்சரியம்தான்.

ஆம். வானவில்லும், வளைவான புருவங்களும், காயப் படுத்தும் சொற்களும் இருக்கும்வரை மனித சமுதாயத்திலும் வில் அம்பை பற்றிய நினைவு என்றைக்குமே நீங்காமல்தானிருக்கும்.

எத்தனை புதிய ஆயுதங்கள் வந்தாலும்!

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE
ART OF WARFARE
IN BIBLICAL LANDS**

- Dr.Y.YADDIN

**AMORITES AND
CANAANITES**

- Dr.K.M.KENYON

THE ALALAKH TABLETS

- C.S.GADD

**THE LEAGACY OF
CANAAN**

- J.GREY

வேதம் காட்டும் வேறே தேவர்கள்

வேதாகமம் ஒரு இதிகாசமல்ல.

இதிகாசங்களில் காலக்குறிப்பு இருக்காது. வரலாறு இருக்காது. நில அமைப்பைச் சொல்லும் பூகோளம் இருக்காது. லாஜிக் இருக்காது. கற்பனைகளும் ஒன்றிரண்டு தத்துவ வார்த்தைகளும், வழவழாவென்ற வர்ணனைகளும் தவிர வேறொன்றும் இருக்காது.

ஆனால் வேதாகமம் அப்படிப்பட்டதல்ல; வித்தியாசமானது.

அதில் வரலாறு இருக்கிறது. புவியியல் இருக்கிறது. அக்கால சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பு இருக்கிறது. இவை மாத்திரமல்ல, விஞ்ஞானமும் உளவியலும் கூட இருக்கிறது. எதுதான் இல்லை? வேதத்தில் எல்லாமே இருக்கிறது.

வானவியலாகட்டும், மருத்துவத்துறையாகட்டும், கண்டுபிடிப்புகளாகட்டும். எல்லாவற்றிற்கும் வேதாகமத்தில் பதில் இருக்கிறது. அவ்வப்போது கவனமாய்ப் படித்த அறிவியலாளர்களுக்கு வேதாகமம் அபாரமாய் கை கொடுத்திருக்கிறது.

ஆதாமுக்கு அயர்ந்த நித்திரையை வரப்பண்ணி அவர் எலும்பை எடுத்து தேவன் மனுஷியை படைத்தார் என்ற வரிகளைப் படித்த பின்புதான், அயர்ந்த நித்திரையை வரப்பண்ணி மனிதனுக்கு ஆபரேஷன் பண்ணினால் வலி தெரியாது என்று உணர்ந்து சிம்ப்சோன் என்பவர் அனஸ்தீஸியா கண்டுபிடித்தார்.

இது அவரே குறிப்பிட்டிருக்கும் சாட்சி.

யோபுவின் புத்தகத்தைப் படித்துத்தான் குளிருட்டப்பட்ட அறைகளில் வைக்கும் வெடிமருந்துகளும் சரி, காய்கறிகளும் சரி கெட்டுப்போவதில்லை என்று கண்டுபிடித்து, பிரிட்டீஜ் செய்து இன்றைக்கு விழாக்கால தள்ளுபடியில் விற்பனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மாதிரி நிறையச் சொல்லலாம். இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் (அல்லது புத்தகத்தில்) இதுமாதிரிக் காரியங்களை விபரமாக பேசலாம்.

ஏராளமாய் பொருள் செலவழித்து பூமியைத் தோண்டி அகழ்வாராய்ச்சி செய்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூட தாங்கள் கஷ்டப்பட்டு கண்டுபித்ததெல்லாம் ஏற்கனவே வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்திருக்கிறார்கள்.

அபாரமான நுணுக்கங்களோடும், விளக்கங்களோடும் எழுதப்பட்டிருக்கும் வேதம் உண்மையில் ஒரு ஆச்சரியம்.

சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் அவர் கண்ணோட்டத்தில் வேதம் படிக்கலாம். மருத்துவர்கள், பௌதீக இயலார்கள், மைக்ரோ-பயாலஜி ஆட்கள், போதகர்கள், இல்லத்தரசிகள், விவசாயிகள், மீன்பிடிப்பவர்கள், காய்கறி விற்பவர்கள், கருணை இல்லம் நடத்துபவர்கள் என்று யாருமே தங்கள் தங்கள் கண்ணோட்டத்தில் வேதம் படிக்கலாம். எல்லாருக்கும் செய்தி இருக்கிறது.

வேதத்தில் பல்வேறு கால கட்டங்களில் மனித சமுதாயங்களில் காணப்பட்ட நாகரீகம், வாழ்க்கை முறைகள் பற்றியும் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதில் நம் முற்பிதாக்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் மனிதர்கள் நடுவில் காணப்பட்ட பல்வேறு வகையான தெய்வ நம்பிக்கைகள் மற்றும் வழிபாடுகள் பற்றியும் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மனிதர்களுக்கு ஒரு விசேஷம் இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாக் கால கட்டத்திலேயுமே தெய்வ நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். இருக்கிறார்கள்.

தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாத காலகட்டம் மனித சமுதாயத்தில் இருந்ததில்லை. மெய்யோ, பொய்யோ மனிதர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு தெய்வம் வேண்டும். தங்கள் குறைகளைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்கு, தாங்கள் செய்யும்

தவறுகளுக்கு பழிபோடுவதற்கு, கல்யாணத்திற்கு முன்னிலை வகிப்பதற்கு தப்பான வழியில் கட்டியிருந்தாலும் தன் வீட்டை ஆசீர்வதிப்பதற்கு, வியாபாரம் துவக்குவதற்கு, வரவு செலவு கணக்குகள் ஆரம்பிப்பதற்கு என்று எல்லாவற்றுக்குமே கடவுள் அவர்களுக்கு தேவையாயிருக்கிறது.

ஆனால் மெய்யான தேவன் தன்னை வெளிப்படுத்தினாலும், ஜனங்களுக்கு பொய்யான தெய்வங்களைப் பின்பற்று வதில்தான் ஆர்வம் அதிகம் காட்டுகிறார்கள். காரணம், மனிதர்கள் கடவுளைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள். தாங்கள் அவருக்கு கட்டுப்பட விரும்புவதில்லை.

எனவேதான், தங்களைப் படைத்த கடவுளைவிட தாங்கள் படைக்கும் கடவுளைத் தொழுதுகொள்ள விரும்புகிறார்கள்.

சிருஷ்டிகரைத் தொழுதுகொள்ளாமல், சிருஷ்டிகளை (படைக்கப்பட்டவைகளை) தொழுதுகொள்வதை வேதம் இதனால்தான் வன்மையாக கண்டித்து கட்டளையிடுகிறது.

மெய்யான தேவனைத் தெரிந்துகொண்ட இஸ்ரவேலர்களின் வரலாற்றைப் படித்துப் பார்ப்பீர்களேயானால், எத்தனையோ அற்புதங்களின் மூலம் கர்த்தர் தம்மை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியிருந்தபோதும் அவர்கள் சமயா சமயங்களில் மனிதர்களால் படைக்கப்பட்ட அல்லது தாங்களே படைத்துக் கொண்ட போலியான கடவுள்களை பின்பற்ற ஆரம்பித்து விடுவதை வேதத்தில் பல இடங்களில் கண்ணுறுகிறோம்.

போலியான தெய்வங்கள் மனிதர்களால் தோற்று விக்கப் படுவதற்கு காரணம் என்ன?

மனிதனுக்கு கடவுள் நம்பிக்கையை விடவும் முடியவில்லை. கடவுளைப் பின்பற்றவும் முடியவில்லை. எனவேதான் தங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப கடவுள்களை வனைந்து கொள்கிறார்கள்.

வேதாகமம் போலியான தெய்வங்களைத் தொழுது கொள்வதன் பயங்கரங்களையும், அதனால் வரும் சாபங்களையும் குறித்து ஜனங்களை எச்சரிக்கிறது.

ஒன்றான மெய்தேவனை சுட்டிக்காட்டும் வேதம் அதே சமயம் அக்காலத்தில் ஜனங்கள் கொண்டிருந்த போலி தெய்வ நம்பிக்கையையும் பல இடங்களில் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

அக்காலத்தில் ஜனங்கள் தெய்வங்கள் என்று எண்ணி வழிபட்டு வந்த பல தெய்வங்களின் பெயர்களையும் வேதம் குறிப்பிட்டுள்ளது.

வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் பல போலி தெய்வங்களைக் குறித்து ஆராய்ந்து பார்த்து, அவைகளைப் பற்றிய விபரங்களையும், அவற்றை வழிபட்டு வந்த முறைகளையும் பற்றி அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் செய்தி சேகரித்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் ஒன்றிரண்டைப் பற்றித்தான் இனிவரும் சில கட்டுரைகளில் நாம் பார்க்கப்போகிறோம்.

இவற்றைப் படித்தபின்புதான் தேவன் போலி தெய்வ ஆராதனை கூடாது என்று வன்மையாக ஏன் கண்டிக்கிறார் என்று தெரிகிறது. வேதாகமத்தில் வெறும் பெயர்களைப் படிக்கும் நீங்கள் இந்த போலி தெய்வங்களைப் பற்றியும் கொஞ்சமாய் விபரம் தெரிந்து படித்தால் இன்னும் சிறப்பாக காரியங்களை புரிந்து கொள்ளலாம்.

குறிப்பாக வேதத்தில் பிள்ளைகளைத் தீக்கடக்கப் பண்ணுவது என்று ஒரு பதம் அடிக்கடி வருகிறது. அதென்ன வென்று விபரமாக தெரிந்து கொண்டு படித்தால்தான் பயங்கரம் புரிகிறது.

பெண்கள் தம்முஸிற்காக அழுது கொண்டிருந்தார்கள் என்கிறது இன்னோரு இடத்தில். அதையும் விபரம் புரிந்து கொண்டு படித்தால்தான் அதின் அருவெறுப்பு விளங்குகிறது.

அந்நிய தெய்வங்களை யோசவாவின் புத்தகம் வேறே தேவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறது. (யோசவா 24:25)

வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இந்த வேறே தேவர்களில் எல்லாவற்றையும் பற்றியல்ல, முக்கியமான ஒன்றிரண்டைப் பற்றி படிக்கப்போகிறோம். தயார் தானே?

சின் - நிலவுதிதெயிவம்

மெசபடோமிய நாகரீக காலத்தை சேர்ந்த மனிதர்களின் பிரதான தெய்வமாக விளங்கிய “சின்” என்ற கடவுள் பற்றி உங்களில் அநேகர் கேள்விப்பட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை.

ஆனால் இதைத்தான் ஆபிரகாமும் அவரது தகப்பனாரும், அதற்கு முந்தைய அவரது மூதாதையரும் வணங்கி வந்தார்கள் என்றால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். ஆம் தேவனால் அழைக்கப் படுவதற்கு முன்பு ஆபிரகாமும் விக்கிரகங்களைத்தான் தொழுது வந்தார். வாசிக்கவும் யோசுவா 24:2.

யோசுவா 24:2

பூர்வத்திலே உங்கள் பிதாக்களாகிய ஆபிரகாமுக் கும், நாகோருக்கும் தகப்பனாகிய தேராகு என்பவன் நதிக்கு அப்புறத்திலே குடியிருந்தபோது அவர்கள் வேறே தேவர்களை சேவித்தார்கள்.

தங்களைப் சுற்றிலும் சிறிதும் பெரிதுமான பல கடவுள்கள் வணங்கப்பட்டு வந்தபோது ஆபிரகாம் இவற்றுள் தனக்கு பிள்ளையில்லாத குறையை தீர்த்துவைக்கும் உண்மையான கடவுள் யார் என்று தேட ஆரம்பித்து.. பின்னர் நட்சத்திரங்களையும், நிலவையும் கடவுள் என்று எண்ணி வழிபட்டு அதிலும் நன்மை கிடைக்காமல், கடைசியில் பிள்ளை கிடைக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. உண்மையான கடவுளை அறிந்து கொண்டே தீரவேண்டும் என்று வைராக்கியத்துடன் தீவிரமாய் தேட ஆரம்பித்த

போதுதான் கர்த்தர் அவர் வாழ்வில் கர்த்தர் தன்னை வெளிப்படுத்தினார் என்று பாரம்பரியக் கதைகளில் ஆபிரகாம் பற்றிச் சொல்கிறார்கள்.

எது எப்படியோ, ஆபிரகாமின் இளவயதுக் காலத்தில் அவர்கள் குடியிருந்த ஊர் பட்டினத்தில் ஜனங்கள் ஐயாயிரம் வகையான விக்கிரகங்களை கடவுளாக்கி வணங்கி வந்தார்களாம்.

இந்த ஐயாயிரம் கடவுள்களுக்குள்ளே அவர்கள் பிரதானமான கடவுளாக கருதியது இந்த சின் என்ற கடவுளைத்தான். இதைத்தான் ஆபிரகாமின் தகப்பனார் தேராகும் அவர் குடும்பத்தாரும் வணங்கி வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த சின் கடவுளுடைய பூர்வோத்திரம் என்னய்யா? என்று மெசபடோமியா ஆள் யாரிடத்திலாவது விசாரித்தீர்களானால் போதும் காதில் முழக்கணக்கில் பூ சுற்றி விடுவார்கள்.

பூமியை யார் ஆள்வது என்ற விஷயத்தில், அரசியல்வாதிகள் அடித்துக் கொள்கிற மாதிரி ஒரு முறை சூரியனும், சந்திரனும் சண்டையிட்டுக் கொண்டனராம். அக்காலத்தில் எலக்ஷன் முறையில்லாததினால் யார் பூமியை ஆள்வது என்ற சண்டை ஒரு முடிவுக்கு வராமலேயே காவிரிப் பிரச்சனை மாதிரி நீண்டு கொண்டே போனதாம்.

நாளாக ஆக நிலவின் பலம் குறைந்து கொண்டே வந்ததாம். கடைசியில் முனாதீர் என்ற நட்சத்திரத்தின் தலைமையில் எல்லா நட்சத்திரங்களும் கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டு நிலவுக்கு சாதகமாக சூரியனுடன் சண்டையிட்டனவாம். கூட்டணியின் பலத்தைக் கண்ட சூரியன் நாற்பது நாள் தலைமறைவாகி விட்டாராம். போரில் ஜெயித்து விட்ட நிலவின் ஆட்சியை பூமியெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டதாம்.

ஆனாலும் ஒரு தர்மசங்கடம். என்னதான் நிலவிருந்தாலும், சூரிய ஒளியில்லாமல் காலம் தள்ள முடியுமா? சூரியனைத் தேடினால் ஆள் வீரப்பனைவிட மோசமான இடத்தில் ஒளிந்துகொண்டார். என்ன செய்வதென்று புரியாத ஜனங்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி நிலவிடமே சென்று முறையிட்டனராம்.

நிலமையை யோசித்துப் பார்த்த நிலவும் ஜனங்களுக்கு (வெற்றி பெற்ற ஆட்சியாளர் ஜனங்களின் நிலையை நினைத்துப் பார்த்ததை நம்ப முடியவில்லையே?) இரங்கி, மாதம் ஒருமுறை

ஜனங்கள் தனக்கு பலி செலுத்தினால் சூரியன் பூமியை ஆளும் படிக்கு ஒருநாளில் பாதி நாளை விட்டுக் கொடுப்பதாக பெரிய மனசு பண்ணி சம்மதித்ததாம்.

ஜனங்கள் எல்லோரும் சந்தோஷத்துடன் சம்மதிக்க அவர்களை கையமர்த்திய நிலவு, “நில்லுங்கப்பா.. பலி என்றால் ஆடு, கோழி சமாச்சாரமில்லை.. நரபலி ..” என்றதாம்.

அதன்படி ஜனங்கள் முதற்கட்டமாக அன்றைக்கே சுமார் ஒரு லட்சம் பேரை நரபலி செலுத்தியவுடன் சந்திரனும் நட்சத் திரங்களும் விலகிக்கொள்ள சூரியன் வெட்கம் கெட்டுப்போய் பாதி நாளை ஆண்டு கொள்ள ஓடி வந்துவிட்டதாம்.

கதை உண்மைதானா? என்று கேட்டால் கதை சொன்ன மெசபடோமிய ஆள் நம்மை ஏற இறங்கப்பார்த்து விட்டு, “பின்னே? வானத்தை பார்த்தீரா? சூரியன் வரும்போது ஒரு நட்சத்திரமாவது கூட இருக்கிறதா? அதே சமயம் இன்றைக்கு வரைக்கும் கூட்டணி கலையாமல் நிலவு வரும்போது அத்தனை நட்சத்திரமும் ஆஜராகி விடுகிறதல்லவா?” என்கிறார் வானத்தை பக்தியுடன் பார்த்தபடியே. என்னத்தை சொல்ல?

கல்தேயர்கள் இதை புராணமாகவே எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். கல்தேயர்கள் என்றால் பாபிலோனிய ஆட்கள்.

நிலவு சொன்ன பலி விஷயத்தை மெசபடோமியாவில் எப்படி கடைபிடித்தார்கள் தெரியுமா?

மாதந்தோறும் பவுர்ணமி தினத்தன்று அம்மாதத்தில் பிறந்த எல்லா தலைச்சன் ஆண் பிள்ளைகளையும் சின் தெய்வத்திற்கு பலியாக கொடுத்தார்கள். சலித்துப்போன மனைவிகளையோ அல்லது தறுதலைப் பிள்ளைகளையோ நரபலியாக கொடுத்து விடுவார்கள்.

சின் தெய்வத்திற்குக் கட்டப்படும் கோவில்கள் மிக உயரமான இடத்தில் கட்டப்படவேண்டும் என்பது ஐதீகம். அதற்காக பிரமாண்டமான உயரமுள்ள கட்டிடம் கட்டி அதன் உச்சியில் சின் தெய்வத்திற்கான பலிபீடத்தையும், கோவிலையும் அமைத்திருந்தார்கள்.

உயரத்திலிருக்கும் கோவிலைச் சென்றடைய நாலாபுறமும் நூற்றுக்கணக்கான படிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. இந்த

படிக் கோபுரத்தின் மீது அமைக்கப்பட்ட கோவில்களுக்கு சிக்குராத் என்று பெயர்.

அதென்ன சிக்குராத்? ரொம்பவும் சிக்கலான பெயராக இருக்கிறதே!

சிக்குராத் என்பது கல்தேய வார்த்தை. இதற்கு “உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது அல்லது கல்கோபுரம்” என்று பொருள். இந்த சிக்குராத் கோபுரங்கள் சதுர, சதுர வடிவங்களாக அடுக்கிவைத்த மாதிரி பல அடுக்குகளாக கட்டப்படும். சதுர சதுரமான வடிவங்களை வைத்து ஒரு முக்கோண ஷேப்பில் கட்டச்சொன்னால் எப்படிச் செய்வீர்கள். முதல் சதுரத்தைவிட இரண்டாவது சதுரம் சற்று சிறியதாக, அதைவிட மூன்றாவது இன்னும் சிறியதாக என்று தேர்ந்தெடுத்து, முதல் சதுரத்தின் மேல் வைக்கப்பட்ட இரண்டாவது சதுரத்தை சுற்றிலும் சம அளவுள்ள இடம் விட்டு அடுக்கி, இப்படியே மூன்று நான்குபுறம் நின்று பார்த்தாலும் முக்கோணம் அமைகிற மாதிரி அமைக்கமுடியும் பாருங்கள் அப்படியே இவற்றை அமைத்திருந்தார்கள். கட்டிடங்களின் ஓரங்களிலிருந்து படிகள் மேல் நோக்கிப்போகும்.

ரொம்ப சுமார் ரகத்தை சேர்ந்த சிக்குராத்தில் தோராயமாக ஐநூறு படிகள் இருக்கும் என்றால் டீலக்ஸ் மற்றும் குப்பர் டீலக்ஸ் ரகங்களில் எத்தனை படிகள் இருக்கும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். இரத்த அழுத்த நோயாளிகளும், நெஞ்சுவலிக் காரர்களும், மூட்டு வலிக்காரர்களும் சிக்குராத்தின் படத்தைக் கூட பார்க்கக் கூடாது.

சின் கடவுளை ஆராதிக்கும் பலிபீடத்திற்கு போக வேண்டுமானால் இத்தனை படிகள் ஏறித்தான் போகவேண்டும். நாமானால் சர்ச் கொஞ்சம் தூரமாய் இருந்தாலே பக்கத்திலிருக்கும் வேறொரு சர்ச்சிற்கு மாறிவிடுகிறோம். இத்தனை படிகள் ஏறச்சொன்னால்...? ஆனால் பாருங்கள் இப்படி கஷ்டமில்லாமல் கடவுளை ஆராதிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் இருக்கிற சபைகளில்தான் நிறைய கால்வலிக் காரர்களும், இரத்த அழுத்த ஆசாமிகளும் இருக்கிறார்கள்.

சிக்குராத்தினிலேயே மிகவும் பழையதும்,, புராதனமானது மான சிக்குராத் ஏரக் என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இது சுடாத செங்கல் மற்றும் களிமண்ணைக் கொண்டு

கட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் கீழ்ப்பகுதி 150 அடி பக்கம் கொண்ட சதுரம், உயரம் வெறும் 45 அடிதான். ஆனால் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்ட சிக்குராத்தன் கீழ்ப்பகுதி வலுவாக கட்டப்பட்டு மேலே பல அடுக்குகளைக் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

வருடத்திற்கொரு முறை சின் தெய்வத்திற்கு கொண்டாடப்படும் பண்டிகைக்கு உபாய்சின் என்று பெயர்.

உபாய்ச் என்ற மெசபடோமிய மலையில்தான் வெற்றி கொண்ட நிலவுக்கு நட்சத்திரங்கள் விழா எடுத்துக் கொண்டாடினார்கள் என்று சொல்லி மலையின் பேர் சேர்த்து இந்தப் பண்டிகையை கொண்டாடுகிறார்கள்.

ஏழுநாள் நடைபெறும் இந்தப் பண்டிகையின் ஆசரிப்பு முறைகள் யாவும் மிகவும் ஆபாசமானவை. மஞ்சள் பத்திரிகைகளில் மாத்திரம்தான் பிரசுரிக்கலாம். இந்த விழாக்காலத்தில் பெண்பிள்ளைகள் மிகவும் இழிவாக நடத்தப்பட்டனர். தலைச்சன், ஆண்பிள்ளைகள் நரபலி கொடுக்கப்பட்டனர். ஆணோ, பெண்ணோ சுமேரியாவில் பிள்ளைகளாய் பிறப்பது ரொம்பவும் ரிஸ்க்கான விஷயம்.

உபாய்ச்சின் பண்டிகையின்போது சிக்குராத் மேடையில் சின் கோவில் பூசாரிகள் மிகவும் கொடுரமான ஆபாச வழிபாடுகள் நடத்துவார்கள்.

நரபலிகள் மட்டுமின்றி உயிருடன் ஆட்களை தீக்கொளுத்துவதும் இம்மேடையில் அரங்கேறின. உபாய்ச்சின் பண்டிகை முழுவதும் அழுகை, கதறல், உற்சாக கத்தல் என்று ஒரே சத்தமாயிருக்கும். மேடைகளில் இரத்தமும், நிணமும்.. கருகியவர்களின் உடலுமாய்.. உவ்வவே...!

சின் தெய்வ வழிபாடு என்பது சிக்குராத் கோவில்களுடன் முடிந்துவிடும் விஷயமில்லை. ஒவ்வொரு வீடுகளிலும்கூட சின் தெய்வத்தை வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். இதில் ஆறுதலான விஷயம் என்ன என்றால் வீடுகளில் செய்யப்படும் சாதாரண ஆராதனைகளில் நரபலி கொடுப்பதில்லை என்பதுதான்.

ஆபிரகாமின் தந்தை தேராகு இப்படிப்பட்ட விக்கிரகங்களை செய்து தரும் தொழிலையே செய்து வந்தார் என்று இஸ்லாமியர்களின் நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இஸ்லாமிய கலைக் களஞ்சியத்தில் தேராகுவின் பெயர் அஸார் என்றும் அவருடைய தாயாரின் பெயர் ஊஷா என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“உங்கள் கோவில்களில் தலைச்சன் குழந்தைகளை ஏன் இப்படி விரட்டி விரட்டி நரபலி கொடுக்கிறீர்கள்?” என்று சின் கோவில் பூசாரியிடம் கேட்டால்.

“அதற்கும் காரணம் இருக்கிறது தம்பி. எங்கள் இனத்தின் முதல் மன்னர் மாட்சிமை தங்கிய நிம்ரோத் ஆட்சி செய்தபோது குறி சொல்பவர்கள் அவரிடம் உன் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட தேசம் ஒன்றில் பிறக்கப்போகும் தலைச்சன் ஆண் பிள்ளைகளில் ஒன்றுதான் உன்னை கொன்று உன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றப் போகிறது என்று கூறவே, மன்னர் நிம்ரோத் நிலவு தெய்வத்திற்கு தலைச்சன் பிள்ளைகளை பலியிடும் முறையைக் கொண்டு வந்தார்” என்கிறார்.

“அது சரி. ஆனால் நிம்ரோத்திற்கு பிறகும் ஏன் நரபலியை தொடருகிறீர்கள்” என்றால், “அது கிடக்கட்டும், நீங்கள் வீட்டில் எத்தனையாவது பிள்ளை?” என்கிறார். (வாங்க ஓடிநலாம்!)

நிம்ரோத்தின் கட்டளைப்படி ஆண்பிள்ளைகள் எல்லாம் நிலவு தெய்வத்திற்கு பலி செலுத்தப்பட்டுவிட வேண்டும் என்பதால் ஆபிரகாம் பிறந்தபோது யாரும் அறியாமல் ஒரு குகையில் வைத்து வளர்க்கப்பட்டார் என்று மெசபடோமிய பராம்பரியக் கதைகள் சொல்லுகின்றன. தப்ஸீரா முனீர் (The-ab'Zerea Munir) என்ற அரபிய பரம்பரிய நூலிலும் ஆபிரகாம் நிலவு வணக்கத்திற்கு பலி செலுத்தப்பட வேண்டியவர் ஆதலால் அவர் தயார் அவரை ஒரு குகையில் மறைத்து பெற்றெடுத்து யாருடைய கண்களிலும்படாமல் வளர்த்துவந்தார் என்கிறது.

மெசபடோமியர்கள் கடவுள்கள் ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒவ்வொருவர் என்ற நம்பிக்கையை கொண்டிருந்தனர். அதன்படி சின் கடவுள் வீரத்திற்கும் செழிப்பிற்கும் கடவுள் என்று கருதினர். நிலவுதான் உலகம் முழுவதையும் ஆளுகிறது என்றும் அப்படிப்பட்ட பராக்கிரமம் நிறைந்த நிலவைத் தாங்கள் ஆராதிப்பதால்தான் தங்களை வேறொரு தேசமும் வெல்ல முடியாது என்றும் மெசபடோமியர்கள் நம்பினர்.

மெசபடோமியாவில் யாராவது ஒரு ராஜா இறந்து போனால் அவனுடைய மனைவிகள், அரசவையினர், அமைச்சர், வேலையாட்கள் யாவரையும் சிக்குராத்தில் ஏற்றி விஷம் குடிக்கச் செய்து கொன்றுவிடுவார்கள். விஷத்திலும் சாகமுடியாமல் பிடிவாதம் செய்யும் உயிர்களை தீவைத்துக் கொன்றுவிடுவார்கள். தீவைத்து கொல்ல நேரமாகும் என்று கருதினால் வாளால் கழுத்தில் ஒரே போடு போட்டு பூசாரி மங்களம் பாடிவிடுவார்.

ராஜாவுக்கு சேவகம் பார்த்த அப்பாவிகளின் உயிர் எப்படியாவது சிக்குராத்தில் எடுக்கப்பட்டுவிடும். எந்த முறையில் என்பது பூசாரிகளின் கையிலிருக்கிறது. இதற்காக ராஜா கொஞ்சம் கடினமான வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டாலே வேலையை ராஜினாமா செய்துவிட்டு விவசாயம் செய்யப் போய்விடுவது உத்தமம். மனைவிகள் பாடுதான் திண்டாட்டம்.

போரில் நிலவுத் தெய்வத்திடம் தோற்றுப்போன சூரியக் கடவுளின் பெயர் என்ன தெரியுமா? அம்ப்ராப்பேலேக்.

அகழ்வாராய்ச்சியின் போது மெசபடோமியாவில் மாத்திரம் சுமார் 17,000 சிலைகள் கிடைத்துள்ளனவாம். அங்கே ஆராய்ச்சி செய்த H.R.Hall, C.L.Wooley ஆகியோர் இதுபற்றி தங்கள் புத்தகத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றனர். மேலும் இதுபற்றி தெரிவிக்கையில் ஹம்முராபியின் ஆட்சிக் காலத்தில் சின் தெய்வத்தின் வழிபாடுகள் குறைந்துபோய் அம்ப்ராப்பேலே என்கிற சூரிய வழிபாடு மேலோங்கியிருந்தது என்கிறார். (ஒருவேளை இப்போ சூரியன் ஜெயித்துவிட்டார் போலும்)

இன்றைக்கு பிள்ளைகளுக்கு வேடிக்கைகாட்டி சோறூட்டவும், பள்ளியில் பிள்ளைகளுக்கு பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுக்கவும் (நிலா..நிலா..ஓடிவா..), ஜோதிடர்கள் ஜாதகம் கணிக்கவும், அமெரிக்கர்கள் ராக்கெட் விடவும், கவிஞர்கள் வர்ணனை செய்வதற்கும், குடும்பமாய் மொட்டைமாடியில் அமர்ந்து நிலாச்சோறு சாப்பிடவும் பயன்படும் நிலவின் பெயராலேயா இத்தனை உயிர்கள் பலியிடப்பட்டன என்று நினைத்தால் ஆச்சரிமாயிருக்கிறது. கட்டுரையைப் படித்தபின் நிலவைப் பார்க்கவே பயமாக இருக்கிறது. ஆனால்....

இதொன்றையும் கவனிக்காமல் நிலவு பாட்டிற்கு அக்கடா என்று வானத்தில் ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது வழக்கம் போலவே!

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE
EXCAVATION AT UR**

- *Dr.H.R.HALL*

25 YEARS OF

MESOPATOMIAN DISCOVERY

- *Dr.E.M. MELLOWAN*

**THE
TOWER OF BABEL**

- *Dr.A.PARROT*

ZIGGURATH-

THE GATEWAY OF DEITIES

- *Dr.JONATHAN LEAR*

அஸ்தரோத்

விபரமாய்த் தெரியாவிட்டாலும் அஸ்தரோத் என்ற பெயர் நிச்சயமாக உங்களுக்கு தெரிந்திருக்கும்.

பண்டைக்கால ஜனங்களின் புகழ்பெற்ற பெண் தேவதையின் பெயர்தான் அஸ்தரோத்.

எந்தளவுக்குப் புகழ்?

வேதாகமத்தில் பல இடங்களில் பெயர் குறிக்கப்பட்டு ஜனங்கள் இதை ஆராதிக்காமலிருக்க எச்சரிக்கை செய்கிற அளவுக்கு.

நியாயாதிபதிகள் 2:13

அவர்கள் கர்த்தரை விட்டுப் பாகாலையும், அஸ்தரோத்தையும் சேவித்தார்கள்.

1 சாமுவேல் 7:3, 4

அப்பொழுது சாமுவேல் இஸ்ரவேல் குடும்பத்தார் யாவரையும் நோக்கி: நீங்கள் உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரிடத்தில் திரும்புகிறவர்களானால், அந்நிய தேவர்களையும், அஸ்தரோத்தையும் உங்கள் நடுவிலிருந்து விலக்கி, உங்கள் இருதயத்தைக் கர்த்தருக்கு நேராக்கி, அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்யுங்கள். அப்பொழுது அவர் உங்களைப் பெலிஸ்தரின் கைக்கு நீங்கலாக்கி விடுவார் என்றான்.

இதைப்போலவே இன்னும் 1 சாமுவேல் 12:10, 31:10 மற்றும் 1இராஜா 11:5 போன்ற இடங்களிலும் அஸ்தரோத் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

வேதம் சில இடங்களில் வானராக்கினி என்று குறிப்பிடுவதும் இதைத்தான். (எரேமியா 7:18 மற்றும் 44:17)

சுமேரிய நாகரீக காலத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் பிரதான தெய்வம் இந்த அஸ்தரோத்தான்.

லாபான் வீட்டிலிருந்து யாக்கோபு தன் மனைவி பிள்ளைகளிடம் ஒடிப்போகையில், யாக்கோபின் மனைவி ராகேல் தன்னுடன் திருட்டளவாய் சில தெய்வச் சிலைகளை தன் தகப்பனாகிய லாபான் வீட்டிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு போனதாக ஒரு சம்பவம் பற்றி ஆதி 31:19ல் வாசிக்கிறோம் அல்லவா? அந்த சிலைகளும் கூட அஸ்தரோத்தான்.

ஆதியாகமம் 31:19

லாபான், தன் ஆடுகளை மயிர்கத்தரிக்கப் போயிருந்தான். அந்த சமயத்திலே ராகேல் தன் தகப்பனுடைய சொருபங்களைத் திருடிக் கொண்டாள்.

அஸ்தரோத் பயிர்களை வளரச்செய்வதற்கான தெய்வமென்றும், ஐசுவரியத்தை தரும் தெய்வமென்றும் ஜனங்கள் அக்காலத்தில் நம்பி வந்தனர்.

லாபானும் தன் வீட்டில் ஆஸ்திகள் பெருகியிருந்ததற்கு இந்த அஸ்தரோத்தான் காரணமென்று பலமாக நம்பியிருந்தார். எனவே தான் தன் மகள் இந்த சொருபங்களை எடுத்துக் கொண்டு போனதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அவளைத் தேடிக் கொண்டு பின்னாலேயே பல கிலோ மீட்டர் பிரயாணம் செய்தார். ராகேல் இந்த சிலைகளை விடுத்து வேறெந்த பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு போயிருந்தாலும் மனுஷன் துரத்தியிருக்கமாட்டார்.

அஸ்தரோத் ஒரு பெண்தெய்வம். இது ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒவ்வொரு காரியங்களுக்கான ஸ்பெஷலிஸ்ட் என்று கருதப்பட்டது. குறிப்பாக யாக்கோபின் காலத்தில் அஸ்தரோத் செழுமைக்கான தெய்வம் என்றும், நியாயாதிபதிகளின் காலத்தில் ஆரோக்கியத்திற்கும் விவசாயத்திற்கும் கடவுள்

என்றும் கருதப்பட்டது. அசீரியரின் காலத்திலோ இது போருக்கும் வலிமைக்குமான கடவுள் என்று கருதப்பட்டது.

அவர்களுடைய தேவலோகத்தில் என்ன பிரச்சனையோ, அடிக்கடி அஸ்தரோத்தின் துறை (டிபார்ட்மெண்ட்) மாறிக் கொண்டே இருந்தது.

பொதுவாக மக்களின் நம்பிக்கை அஸ்தரோத் பயிர்களை வளரச் செய்வதற்கும், வளம் கொழிக்கச் செய்வதற்கும், லாட்டரி டிக்கெட் வாங்கினால் பரிசு விழப்பண்ணுகிற மாதிரி ஜாலங்கள் செய்து மனிதர்களை பணக்காரர்கள் ஆக்கிவிடுவதிலும் கைதேர்ந்த தெய்வம் என்பதுமேயாகும்.

பணம் கொடுக்கிறதாயிருந்தால் புகழுக்கு கேட்பானேன்?

அஸ்தரோத்திற்கு வெளியில் கோவில்கள் இருப்பது தவிர, ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் பூஜை அறைகள் இருக்கும். வீட்டில் சிறு அறை ஒதுக்கி, தங்கம் மாதிரி தோன்றும் சிறு மேடைகள் அமைத்து சுற்றிலும் விளக்குகள் கொளுத்தி, எண்ணைகள் வார்த்து, அஸ்தரோத்தின் பலவிதமான வடிவங்களை வைத்து ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணியிருப்பார்கள். என்ன செய்வது, கொடுக்கிற தெய்வமாச்சுதுங்களே!

செல்வச் சீமானாயிருப்பவன் வீட்டில் வைத்துள்ள இந்த சிலைகளைக் கடத்திச் சென்றுவிட்டால் ஐசுவரியம் அவனை விட்டுக் கடந்து திருடிச் சென்றவன் வீட்டை வந்து சேரும் என்று ஒரு நம்பிக்கையும் நிலவி வந்ததால் அந்தக்காலத்திலும் சிலை கடத்த தயாராய் முரட்டு மீசைக்காரர்கள் தோளில் சாக்குப்பை களுடன் இராத்திரி உலா வந்தார்கள்.

அஸ்தரோத்தின் சிலை புதிதாக செதுக்கி வைப்பதை விட, அல்லது விலைக்கு வாங்கி வைப்பதைவிட ஒரு பணக்காரன் வீட்டிலிருந்து திருடி வைப்பதுதான் அதிக பயன்தரும் என்பது அக்காலத்தில் நிலவி வந்த நம்பிக்கையாதலால், ஒரு பணக்காரன் தன் வீட்டுப் பீரோவைக் கூட திறந்து போட்டு விடுவானே யொழிய, மறந்தும் தன் வீட்டுப் பூஜை அறையை மாத்திரம் திறந்து போட்டு விடமாட்டான்.

இப்படிப்பட்டவர்களின் வீட்டில் பூஜை அறைகளுக்கு பலத்த காவல் உண்டு. அஸ்தரோத் விஷயத்தில் தன் பிள்ளை களைக்கூட நம்பமாட்டார்கள்.

இது போன்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் ராகேல் சொருபங்களைத் திருடி எடுத்து வந்தாள். அவள் தகப்பனும் வேலைமெனக்கெட்டு அவளைத் துரத்திவந்தான்.

அஸ்தரோத்திற்கு இஷ்டார் (Ishtar) என்கிற மாற்றுப் பெயரும் உண்டு.

மெசபடோமியாவில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியின் போது அப்பகுதியை சேர்ந்த இதிகாசங்கள் ஏராளமாக கிடைத்துள்ளன. கவிதை வடிவிலான இந்த இதிகாசங்கள் இருவேறு காலகட்டங்களைச் சேர்ந்தவை.

முதல் வகை கி.மு. 2000ஐ சேர்ந்தது. அசூர் என்கிற இடத்தில் ஆராய்ந்து போது கிடைத்தவை. இவற்றில் காணப் படுவை சுமேரிய நாகரீக காலத்தை சேர்ந்த பழைய அசீரிய எழுத்துக்களாலானவை.

இரண்டாவது வகை அசீரிய ராஜாவான பானிப்பால் என்பவரது காலத்தைச் சேர்ந்தது.

அசூர்பானிப்பால் என்ற இந்த ராஜா ஒரு கொடுங்கோல் மன்னனாயிருந்தபோதிலும் இலக்கிய விஷயங்களில் ரொம்பவும் ஆர்வம் காட்டியவர். மட்டுமல்ல, உலகின் முதல் நூலகம் அமைத்த பெருமையும் இவரையே சேரும்.

இவரது நூலகத்திலிருந்துதான் இரண்டாவது அசீரிய இதிகாச வட்டுருக்கள் (Tablets) நிறையக் கிடைத்துள்ளன. இவையெல்லாம் கி.மு. 600ஐச் சேர்ந்தவை.

இவ்விரண்டு காலத்தைச் சேர்ந்த இதிகாசங்களிலும் அஸ்தரோத் பற்றிய புராணக்கதைகள் ஏராளம் காணப் படுகின்றன.

அஸ்தரோத்திற்கு, தம்முஸ் என்கிற ஆண்தெய்வத்தின் மீது ஒரு ஈடுபாடு. அடைந்தால் தம்முஸ் என்று தீவிரம் காட்டுகிறாள். விஷயமறிந்த தம்முஸ் என்ன காரணமோ.. ஆள் எஸ்கேப். தான் மணக்க விரும்பிய தம்முஸைக் காணாமல் அஸ்தரோத் தலைவிரி கோலமாக உலகின் பல இடங்களுக்கும் பயணம் செய்கிறாள். இவளுக்கு உதவி செய்வதற்காக இயா என்கிற ஒரு கடவுளும் இருக்கிறது.

பல இடங்களிலும் தம்முஸைத் தேடியும் ஆளைக்

காணாமல் சோர்ந்திருந்த நேரத்தில்தான் ஆள் பாதாளத்தில் இருப்பதாக தகவல் கிடைக்கிறது. (பின்னே... பரலோகத்திலா இருப்பான்?) பாதாளலோகத்திற்கு போனால் யாரும் திரும்பி வரமுடியாது எனவே ரிஸ்க் எடுக்க வேண்டாம். இங்கேயே சீப்பாக யாராவது மாங்காய்மடையன் கிடைத்தால் மணந்துகொள் என்று அஸ்தரோத்திற்கு சொல்லப்படுகிறது. என்றாலும் அஸ்தரோத் விடுவதாயில்லை. பிடிவாதமாக பாதாளலோகம் செல்கிறாள்.

அங்கே உள்ளே போன அஸ்தரோத்தின் அழகில் வியப்படைந்த மரணதேவன் அஸ்தரோத்தை மணக்க விரும்புகிறான். இவள் மறுக்க, அவள் வல்லமைகளையெல்லாம் வில்லன் மரணதேவன் பறித்துக்கொள்கிறான். (இங்கே ஒரு உபகதை). மரணதேவனுக்கு பெயர் எரெஷ்கிகால் என்கிறார்கள். வல்லமை பறிபோய் ஒரு வெள்ளரிக்காய் ரேஞ்சிற்கு அஸ்தரோத் வந்துவிடுகிறாள்.

செய்தி கேள்விப்பட்டு அவளுக்கு உதவிசெய்யும் இயா என்ற கடவுள் ஒரு தந்திரம் செய்து (உபகதை) அசுஷ்மினால் என்கிற அண்ணகன் மூலம் கிரியை செய்து அஸ்தரோத்தின் இழந்து போன வல்லமைகளையும், உயிரையும் மீட்டுக் கொண்டு வருகிறான். என்ன தந்திரம் என்று எல்லாம் கேட்டுவிடாதீர்கள். ரொம்பவும் ஆபாசம்.

பிறகு எல்லாருமாக கூட்டணி வைத்துக்கொண்டு மரண தேவனை ஜெயித்து பாதாளத்தின் தேவனாக தம்முனை முடிசூட்டுகிறார்கள். அஸ்தரோத்தையோ பூமியின் ராணியாக முடிசூட்டுகிறார்கள். அப்புறம் பாதாளத்துக்கும், பூமிக்கும் முடிச்சுப் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆம். தம்முசுக்கும் அஸ்தரோத் திற்கும் ஏகதட்புடலாக திருமணம்செய்து வைத்துவிடுகிறார்கள். சுபம்.

அஸ்தரோத் எரெஷ்கிகால் என்ற மரணதேவனால் சிறைபிடிக்கப்பட்டு மீண்ட பிறகுதான் உலகில் மீண்டும் காமவிவகாரமும் அதைச் சார்ந்த தொழில்களும் சரிவர நடைபெறத்துவங்கின என்று அஸ்தரோத் பற்றிய புராணக் குறிப்புகள் சொல்கின்றன.

இஷ்டார் என்ற இந்த அஸ்தரோத்தின் புராணங்கள்

முழுமையும் வெகு ஆபாசமானவை. அசுத்தமானவை. நாகரீகம் கருதி ரொம்பவும் கவனமாக அஸ்தரோத் பற்றிய குறிப்புகளை வெளியிட்டுள்ளேன்.

ஆனால் இந்த அஸ்தரோத் பற்றிய புராணத்தை முழுவதுமாக வாசித்தால்தான் அஸ்தரோத் வணக்கத்துக் காரர்களை தேவன் ஏன் அவ்வளவு காட்டமாக வெறுத்தார் என்று தெரிகிறது.

மட்டுமல்ல, தம்முஸின் புராணமும், அஸ்தரோத் புராணங்களும் இஸ்ரவேலின் மத நம்பிக்கைகளுக்கும், பிரமாணங்களுக்கும் நேர் விரோதமாக திட்டமிட்டே அமைக்கப்பட்டுள்ளதைப்போல தோன்றுகிறது. வரிக்கு வரி தேவனுடைய மார்க்கத்தை தூஷித்து கதைகளும், தத்துவங்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நித்திய வாழ்வைப் பற்றி அக்கறையில்லாத குஷால் பேர்வழிகளுக்கு இம்மதங்கள் ரொம்பவும் கவர்ச்சியானவை.

கீழ்த்தரமான கதைகளும், தத்துவங்களுமாயிருந்தாலும் இந்த இதிகாசம் உயரிய இலக்கிய இலக்கணமுடையதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது பற்றி குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். இதன் வார்த்தைகளும், சொற்றொடர்களும் சுமேரியப் பாரம்பரியங்களையும், கலாச்சாரங்களையும் மையமாக கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே சுமேரியர் பற்றி அறிய விரும்பும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இதை படிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்கிறார்கள் கொஞ்சம் நாணத்துடன்.

மற்றபடி, இவற்றில் காணப்படும் சிறு உவமைகள் கூட பால் உணர்வை அடிப்படையாக கொண்டவை. உலகில் தோன்றிய இதிகாசங்களுக்குள் இவ்வளவு ஆபாசமானது வேறொன்றும் இருக்குமா என்பது சந்தேகமே.

அஸ்தரோத்தின் விருப்பம் நிறைவேற அசுஷுமினார் என்கிற அண்ணகக் கடவுள் உதவியாக சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இதனுடைய பூசாரிகளெல்லாம் அண்ணகர்களாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இவர்கள் பெண்களைப் போல தங்களை அலங்கரித்துக் கொண்டும் உடையணிந்து கொண்டும் தான் காணப்படுவார்கள். பூஜைக்காலத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் தூக்கலாக மேக்கப் இருக்கும்.

இதுதவிர அஸ்தரோத்திற்கு பணிசெய்ய தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஆண்களும், பெண்களும், இந்தக் கோவிலைச் சுற்றி எப்போதும் இருப்பார்கள். இவர்களது முழுநேர தெய்வீகப்பணி விபச்சாரம் செய்வதுதான். கோவில் பணி “ஒரு மாதிரி”யான சமாச்சாரம் என்பதால் முழுநேரப்பணிக் கென்று தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்பவர்கள் ஏராளமாயிருந்தார்கள்.

ஆராதனை வழிபாட்டின் முக்கிய பகுதியே விபச்சாரம் தான். பால் உணர்வைத் தூண்டும் பாடல்களும் மட்டமான இசைக்கருவிகளும் கூட இந்த ஆராதனைகளில் பெருவாரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இந்த வகையான ஆராதனைகள் அஸ்தரோத்தின் கோவில்களிலும், கொஞ்சம் பெரிய அளவில் ஆராதிக்க வேண்டுமானால் காற்றோட்டமான தோப்புகளிலும், குன்றுகளிலும் நடத்தினார்கள். வாசித்துப் பாருங்கள் 1 இராஜா 14:23,24.

1 இராஜாக்கள் 14:23,24

அவர்களும் உயர்ந்த சகல மேட்டின்மேலும், பச்சையான சகல மரத்தின் கீழும், மேடைகளையும், சிலைகளையும்தோப்புவிக் கிரகங்களையும் தங்களுக்கு உண்டாக்கினார்கள். தேசத்திலே இலச்சையான புணர்ச்சிக்காரரும் இருந்தார்கள். கர்த்தர் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு முன்பாக துரத்தி விட்ட ஜாதிகளுடைய அருவெருப்புகளின்படியெல்லாம் செய்தார்கள்.

ஆராதனைகளில் நரபலி உண்டா?

அக்காலத்தில் நரபலி கேட்காத சாமியை யாருமே மதிப்பதில்லை. அக்கால விக்கிரக ஆராதனைகள் எல்லாவற்றிலும் நரபலி நீக்கமற நிறைந்திருக்கும். என்ன, அஸ்தரோத் வழிபாடுகளில் இது கொஞ்சம் அதிகப்படியாக இருக்கும் அவ்வளவுதான்.

பலிகளில் போஜனபலியும், பானபலியும்கூட உண்டு. போஜனமானாலும் சரி, பானமானாலும் சரி எல்லாமே போதை சம்மந்தமானவை தான். ஒரு விள்ளல் எடுத்துப்போட்டால் போதும் கண்செருகிக்கொள்ளும்... அப்புறம் ஒரே துள்ளல்தான்.

போஜனபலியும், பானபலியும் தவிர அஸ்தரோத்திற்கு மிருகபலிகளும் உண்டு. இந்த பலிகளுக்கு ஜென் - அசூர் (z'en-Asshur) என்று பெயர்.

மிருகபலிக்கு அருவெருப்பான மிருகங்கள் தான் பலியிடப்படும். பலியிடப்படும் முறையும் மிகவும் அருவெறுப்பானது. பலியிடப்படும் முன்பு அம்மிருகங்கள் இலச்சையாக நடத்தப்படும் அப்புறம்தான் துண்டிக்கப்படும். இதன் இரத்தத்தை அஸ்தரோத்தின் சிலைகளின் மேல் வார்த்து அதற்கு உருவேற்றுவார்கள். மீந்ததை தங்கள் உடல்களில் பூசிக்கொள்வார்கள். பலம் வருமாம்.

நரபலியிலும் சரி, மிருகபலியிலும் சரி. இரண்டுவிதமான நடைமுறைகளை பின்பற்றி வந்தனர். ஒன்று முழுவதுமாக கழுத்தையறுத்து கொலைசெய்து போட்டுவிட்டு பின்னர் சந்து சந்தாக துண்டிப்பது. இரண்டாவது வகை, ஆளை கட்டிப்போட்டு உடல்களில் இடைவெளி இல்லாமல் கத்திகொண்டு கீறி இரத்தம் எடுப்பது. பின்னர் தவணை முறையில் தோலுரிப்பது.. பிறகு இனி தேவையில்லை என்கிற பட்சத்தில் கழுத்தை அறுத்து விடுவது.

அஸ்தரோத்தின் வழிபாடுகள் சுமேரியர்கள் நடுவில் மாத்திரமல்ல, பாபிலோனியர்கள் நடுவிலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. வழிபாடுகள் மாத்திரமல்ல, பலிகளும் மேற்சொன்ன முறைகளிலேயே சடங்குகள் மீறாமல் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. பாபிலோனியர்களுக்கு இதெல்லாம் சொல்லித்தரவேண்டுமா என்ன? கில்லாடிகளாச்சே.

அஸ்தரோத்தின் சிலைகளில் பெரும்பாலாவை பாபிலோனில் அகழ்வாராய்வு செய்தபோதுதான் கிடைத்தன. இங்கு கிடைத்த ஆராதனை முறைமைகள் பற்றிய குறிப்புகள் பாபிலோனியக் கல்வெட்டுகளிலும், சுவர்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

அஸ்தரோத் விரும்பிய தம்மூஸ் காணாமல் போய்விடுகிறானல்லவா? அச்சமயம் அவன் இருக்கும் இடத்தை தெரிந்துகொள்ள இயா என்ற தெய்வம் அஸ்தரோத்திற்கு ஒரு ஆபாசமான யோசனை சொல்கிறது. அதன்படி அவள் அருவெருப்பான ஒரு காரியத்தை தொடர்ந்து 7நாட்கள் கண்களில் கண்ணீர் வடிய அழுதுகொண்டே செய்யவேண்டும். அப்படி செய்தால் மட்டுமே தம்மூஸ் இருக்கும் இடம் வெளிப்படும் என்று

அபாரமாக ஆலோசனை சொல்கிறது இயா.

இந்தப் புராணக்கதையின் அடிப்படையில் வருடத்தின் குறிப்பிட்ட ஏழுநாட்களில் தம்முளின் கோவில் வாசலில் பெண்கள் கூட்டமாய் அமர்ந்து கொண்டு அஸ்தரோத் செய்ததைப் போலவே ஏழு நாட்கள் அழுதுகொண்டே அருவெருப்பானதை செய்து கொண்டேயிருப்பார்கள். இதைக் குறித்து எசேக்கியேல் 8:14ல் குறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் கவனிக்கவும்.

எசேக்கியேல் 8:14

.. இதே அங்கே தம்முகக்காக அழுதுகொண்டிருக்கிற ஸ்திரீகள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

அப்பொழுது அவர்: மனுப்புத்திரனே இதைக்கண்டாயா? இதிலும் அதிக அருவெறுப்புகளைக் காண்பாய் என்று என்னுடனே சொல்லி....

தம்முகக்காக அழுகிற பெண்கள் உட்கார்ந்திருப்பதை அருவெறுப்பு என்று ஏன் எழுதியிருக்கிறது? அழுதுகொண்டிருப்பதில் என்ன அருவெறுப்பு இருக்க முடியும்? எனவே, அவர்கள் வெறுமனே அழுதுகொண்டு மாத்திரம் உட்கார்ந்திருக்கவில்லை என்று இதனால் தெரிகிறதல்லவா?

அஸ்தரோத்தின் ஆராதனை இன்றைக்கு இருக்கிறதா? அல்லது காலப்போக்கில் முடிந்துவிட்டதா?

உங்கள் கேள்வி சரிதான். அதற்கு பதில் அஸ்தரோத்தின் ஆராதனைகள் பெயரளவில் ஒழிந்தது போல தோன்றினாலும் உலகின் பல மதச் சடங்காச்சாரங்களில் இவை இன்னும் ஊடுருவியிருப்பது ஆச்சரியம். அஸ்தரோத்தின் முறைகள் பல சமயங்களிலும் வேறு பெயர்களில் இன்னும் அனுசரிக்கப்பட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

இதில் உச்சகட்ட ஆச்சரியம் என்ன தெரியுமா?

வசனத்தின் அடிப்படையில்லாமல் செய்யப்படும் பல கிறிஸ்தவ சடங்காச்சாரங்களிலும் அஸ்தரோத் அல்லது இஷ்டாரின் ஆராதனை முறைகள் பின்னிக்கிடப்பதுதான்.

விழித்துக் கொள்ளுங்கள்.

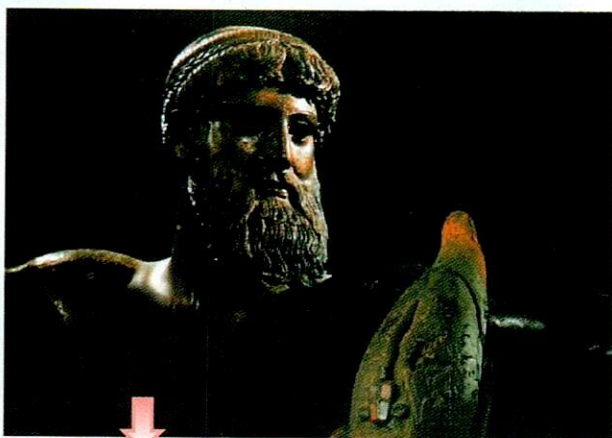
மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**ENCYCLOPEDIA
OF MYTHOLOGY
-NOUGAYROL
HISTORY PRISMS
OF AHURPANIPAL
- A.C.PIPEKAM
THE SUMERIANS:
THEIR CULTURE, HISTORY
AND CHARACTER
-S.N.KRAMER**

ஆழங்கள் ிசுஸ்ஸும் சுட்சிகள்

எகிப்தியா இரா

சீயாஸ் - இடிக்கும் மழைக்கும்
கடவுளாக கருதப்பட்ட
கிரேக்கர்களின் கடவுள்

அம்மோனியர்களின்
கடவுள்

ஓஸ்ரிஸ் - எகிப்திய
கடவுள்களில் ஒன்று

அஸ்தரோத் உருவங்கள்

பாகால்

பாகால் பற்றி கேள்விப்படாத கிறிஸ்தவர்கள் இருக்க முடியுமா என்ன? சந்தேகம் தான்.

எலியா வானத்திலிருந்து அக்கினி இறக்கிய சம்பவத்தில் பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகள் பாகாலே.. பாகாலே எங்களுக்கு இரங்கு என்று கையைக் காலை உதறிக்கொண்டு ஆடியபோது, எலியா அவர்களை ஏளனம் பண்ணி, “இன்னும் சப்தமாய்க் கூப்பிடுங்கள், ஒரு வேளை உங்கள் பாகால் இந்நேரம் உறங்குவான்” என்றது ஞாயிறுப் பள்ளி மாணவர்களிடையே கூட ரொம்பவும் பாப்பலர்.

ஒன்றான மெய்தேவனை அறிந்திருந்தாலும் சமயாசமயங்களில் பாகால் வணக்கம் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை ஈர்ப்பதும், அவர்கள் தேவனை விட்டு பாகாலிடம் சாய்வதும், அந்த மாதிரிச் சமயங்களிலெல்லாம் கர்த்தர் அவர்களை தண்டிப்பதும் வேதத்தில் பரவலாக காணப்படும் காரியங்கள்.

எனவே, வேதம் படிக்கும் நீங்கள் நிச்சயமாக பாகாலின் பெயரைக் கேள்விப்பட்டேயிருப்பீர்கள். ஆனால், பாகால் அக்காலத்தில் வணங்கப்பட்டு வந்த ஒரு சாமி என்பது மாத்திரம் தெரிந்திருக்கும். மற்றபடி அதை பற்றி விபரங்கள் மேலதிகமாக தெரியாமலிருந்திருக்கும். அதனால் பாதகமில்லை. இப்போது தெரிந்துகொண்டால் போயிற்று.

ரொம்ப ரொம்ப பழைய காலந்தொட்டே பாகால் கானானியர்களின் கடவுளாக வழிபடப்பட்டு வந்தது. ஆனால்

ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒவ்வொரு பெயரில் பாகால் அழைக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது. அம்மோனியர்கள் இதை ஹதாத் என்றழைத்திருக்கிறார்கள்.

பாகால் என்பதற்கு எஜமான், பிரபு என்றெல்லாம் கூட அர்த்தமுண்டு.

நம் ஊரில் சிலர் அதீத சாமி பக்தியில் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு காலறுத்த காடன் என்றெல்லாம் பெயர் வைத்துவிடுகிறார்கள் பாருங்கள். அதேமாதிரி அக்காலத்தில் பலர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு பாகால் என்று பெயர் வைத்துவிடுவது சகஜம்.

இப்படி மனிதர்களுக்கும் பாகால் என்று பெயர்கள் இருந்ததை 1 நாளாகமம் 5:5 மற்றும் 8:30 ஆகிய வசனங்களில் காணலாம்.

2 நாளாகமம் 5: 4-5

யோவேலின் குமாரரில் ஒருவன் செமாயா: இவன் குமாரன் கோக்: இவன் குமாரன் மீகா: இவன் குமாரன் ராயா: இவன் குமாரன் பாகால்.

நம் ஊரில் பல்களுக்கும், மாவட்டங்களுக்கும் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டதைப் போல ஹதாத்துக்கு பாகால் என்று பெயர்மாற்றம் செய்தது கி.மு. 2000ல் தான்.

அதன் பிறகு அம்மோனியர்களும் ஹதாத் என்ற பெயரை விட்டு விட்டு பாகால் என்றே அழைக்க ஆரம்பித்தனர்.

கி.மு. 1400ல் உகாரித் என்ற இடத்தில் கிடைத்த குறிப்புகளில் பாகால் பற்றி நிறையவே செய்திகள் கிடைத்துள்ளன.

உகாரித் என்பது, சீரியா நாட்டில் ஓரண்டா என்ற ஆற்றின் முகத்துவாரத்திலிருந்து தெற்கே 40கி.மீ தள்ளி கடற்கரையோரம் அமைந்துள்ள ராஸ்-ஷம்மீரா என்ற இடத்திலுள்ள ஒரு மண் மேட்டிற்கு பெயர். அமர்னா காலத்தில் கானானியர்களின் கலாச்சாரம் மேலோங்கியிருந்த இடம் இது.

இதன் அருகேயுள்ள மின்னத் - ஏல் - பெய்டா என்ற மண்மூடிய பகுதியை மண்விலக்கி ஆராய்ந்தபோது தான் மேற்படி குறிப்புகள் கிடைத்தன.

கிடைத்த குறிப்புகளில் பெரும்பாலானவை பாகால் பற்றிய புராணங்கள். அக்காலத்தில் பேப்பர் இல்லாததால் களிமண் வட்டைகளில் இதை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலிருக்கும் பாகால் கதைகளை மாத்திரம் சேர்த்தால் ஒரு லாரி வரும். எல்லாம் களிமண் குப்பை. எழுதப்பட்ட வட்டைகள் மாத்திரம் அல்ல. பாகால் சம்மந்தமான கதைகளும் குப்பை ரகம் தான்.

ஒருமுறை சூரியன் இடியையும் மழையையும் சிறைப் பிடித்து வைத்து விடுகிறான். இதனால் பூமியில் கடுமையான பஞ்சம் நிலவுகிறது.

ஜனங்கள் யுத்தத்திற்கு கடவுளான பாகாலிடம் முறையிடுகிறார்கள். பாகாலுக்கு கோபம் தலைக்கேற 'நானாச்சு' என்று புறப்படுகிறான். வரிந்து கட்டிக்கொண்டு புறப்பட்ட பாகால் சூரியனிடம் சண்டையிடுவான் என்று பார்த்தால் டயலாக் பேசிக்கொண்டிருக்கிறான். மழையையும், இடியையும் சூரியன் பிடித்துக்கொண்டதால் பூமியில் உண்டான விளைவுகளை சுமார் நாற்பது பக்க அளவிற்கு பேசுகிறான். (எல்லாம் கவிதை ரகம்)

சூரியன் இவனது நீண்ட உரையைக் கேட்டோ என்னவோ தான் பிடித்து வைத்திருக்கும் இடியையும், மழையையும் விடமுடியாது என்று அவன் பங்கிற்கு ஒரு அறுபது பக்கம் பேசுகிறான் (இதுவும் கவிதைதான்)

இப்படி பாகாலும், சூரியனும் மாறி மாறிக் கவிதை பொழிந்து... கடைசியில் சூரியன் பாகாலிடம் அவன் பிள்ளைகளில் ஆயிரம் பேரைத் தனக்கு பலியாகத் தந்தால்தான் மழையையும், இடியையும் பெயிலில் விட முடியும் என்று கறாராக கூறி விடுகிறான்.

ஜனங்கள் இங்கே காத்திருக்க... தொங்கிய முகத்துடன் திரும்பிய பாகால் தனக்கு சூரியன் விதித்த நிபந்தனைகளை தெரிவிக்கிறான். ஜனங்கள் இதற்கு சளைத்ததாக தெரியவில்லை. அவர்களில் பல்லாயிரம் பேர் தங்கள் பெண்பிள்ளைகளை பாகாலுக்கு மனைவியாகத் தர முன் வருகின்றனர்.

பாகால் அந்தப் பல்லாயிரம் பெண்களுக்கும் பல ஆபாசப் பரீட்சைகள் வைக்கிறான். (ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தனிக்கதை) தான் வைத்த ஆ. பரீட்சையில் வென்ற பெண்களில் ஆயிரம்பேரை தனக்கு மனைவியாக கொள்கிறான். அவர்களுக்கு பிறந்த ஆயிரம்

பிள்ளைகளை வெட்டவெளிப் பலிபீடத்தில் வைத்து தியாகமாய் பலியிடுகிறான். (அதுசரி, ஆயிரம் பிள்ளைகள் பிறக்கிறவரைக்கும் இடியும், மழையும் சிறைப்பட்டிருந்தால் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடி ஒட்டுமொத்தமாய் ஜனங்களை அழித்திருக்காதோ?)

பாகால் தனக்கு எதிராக பலியிடுவதைக் கண்டு எரிச்சலுற்ற சூரியன் அதிக வேகத்துடன் இடியை பாகாலின் தலையின்மேல் இறங்கும்படிச் செய்கிறான். அதை தனது திரிசூல அமைப்புள்ள ஈட்டியால் தாங்கிப் பிடித்து முக்கூர்களுக்கு நடுவில் மின்னலைச் சிறை வைக்கிறான். பிறகு இன்னும் விடாமல் பலிசெலுத்துகிறான் பாகால். மேலும் கோபமடைந்த சூரியன் தண்ணீர் நிரம்பிய மழைமேகத்தை வெகு கனமாக இறக்குகிறான். அதன் கனத்தால் பாகாலையும், ஜனங்களையும் நசுக்கிவிடுவதே அந்த மடசூரியனின் திட்டம்.

இறங்கும் அத்தனை மேகத்தையும் தன் தலையிலேயே தாங்கிக் கொண்டு ஜனங்களைக் காப்பாற்றுகிறான் பாகால், அப்புறம் தன் தலையையே தண்ணீர் டேங்காக்கி மேகத்தை அங்கேயே நிரந்தரமாக தங்கவைத்துக்கொண்டு ஜனங்கள் கேட்கும்போதெல்லாம் தண்ணீர் தருகிறான்.

அதுமுதல் மழைக்கும், இடிக்கும், புயலுக்கும் கடவுள் பாகால் என வழிபடப்பட்டு வருவதாக உகாரித் புராணம் சொல்லுகிறது.

புயலுக்கும், மழைக்கும் கடவுள் என்று கானானியர்கள் வணங்கி வந்த பாகாலை, அசீரியர்கள் இடிக்கும் தேவன் என்ற அர்த்தத்தில் ஹதாத் (Haddad) என்று அழைத்துவந்தனர். அதற்கு அவர்கள் தனிக்கதை வைத்திருக்கிறார்கள்.

திடீரென்று இடிக்கு மதம் பிடித்துவிட, ரொம்பவும் அடாவடி பண்ணி மனிதர்களையும், கால்நடைகளையும் தலையில் இறங்கி அழித்து துவம்சம் பண்ணி வந்ததாம். அதை ஜனங்கள் பாகாலிடம் முறையிட, வெகுண்டெழுந்த பாகால் இடியுடன் சண்டையிட்டு, தலையில் நாலு போடு போட்டு, இடியை தனக்கு இடுப்புப்பட்டையாக மாற்றி கட்டிக் கொண்டானாம். அதிலிருந்து பாகால் தன்னை வணங்குபவர்களுக்கு இடியின் வலிமையை தருவானாம். இது அசீரியர்களின் நம்பிக்கை.

அசீரியர்கள் பாகாலை ஹதாத் மற்றும் ரிம்சோன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பாகாலின் பிரதான கோவில் இருந்த மெகிதோ விலுள்ள ஒரு இடத்திற்கு ரிம்சோன் என்றே பெயர்.

1942ம் ஆண்டில் சீரியாவிலுள்ள ராஸ்-ஷாம்ராவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய பாகாலின் உருவம் பதிக்கப் பட்ட கல் ஒன்று இன்றும் பாரீஸிலுள்ள நேஷனல் மியூசியத்தில் (Musees Nationaux Paris) இருக்கிறது.

இந்தப் பாகாலின் உருவச்சிலை ஒலிம்பியாவில் கிடைத்த கிரேக்கர்களின் தெய்வச்சிலையான ஜீயஸ் (zeus) என்ற சிலையை ஏறத்தாழ ஒத்ததாயுள்ளது.

பாகாலைத்தான் கிரேக்கர்கள் ஜீயஸ் என்ற பெயரில் வழிபட்டார்கள் என்று சிலரும், பாகாலை உல்டா பண்ணி தயாரித்ததுதான் ஜீயஸ் என்று சிலரும் இன்னும் வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (வாதாடுபவர்கள் எல்லாம் ஆராய்ச்சி யாளர்கள். நம்மைப் போன்ற சாமானியர்களுக்கு வாதாட இதுவா பிரச்சனை?)

பாகாலின் உருவச்சிலை பெரும்பாலும் வலதுகையை மேலே உயர்த்திய வண்ணமும், இடது கையில் முக்கூராய் பிரிந்துள்ள ஈட்டியும் அதன் முனையில் மின்னலை நினைவு படுத்தும் வண்ணம் கிளைகளும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

பாகாலுக்கு இடையைப் பிடித்து வைத்துக்கொண்டு கேட்பவர்களுக்கு வலிமை கொடுப்பதும், மழையைப் பிடித்து வைத்துக்கொண்டு தண்ணீர் கொடுப்பதுமாக ஒரு கார்ப்பரேஷன் லாரி அளவிற்கு வேலை இருந்தாலும், யுத்தக்கடவுள் என்றும் ஜனங்கள் இதைக் கருதி தங்களுடன் சண்டைக்கும் அழைத்துச் சென்றனர். அது குழாயடிச் சண்டையாயிருந்தாலும், நாடுகளுக் கிடையே நடக்கும் சண்டையாயிருந்தாலும் ஜெயிக்க பாகாலின் அருள் வேண்டினார்கள். தங்கள் ஆயுதங்களை பாகாலின் பலிபீடத்தில் வைத்து வலிமை ஏறுவதாக சொல்லி நம்பி எடுத்துக் கொண்டு போனார்கள்.

பாகாலின் வழிபாடுகள் அஸ்தரோத்தின் வழிபாடுகளுக்கு கொஞ்சமும் சளைத்ததல்ல - ஆபாசத்தில்..!

பாகாலின் கோவிலைச் சுற்றிலும் அதன் பூசாரிகளின்

குடியிருப்பு இருந்தது. கோவிலை ஒட்டியமைந்துள்ள நூற்றுக் கணக்கான அறைகளில் பாகாலுக்கென்று தங்களை ஒப்புக் கொடுத்திருந்த பெண்களும் இருந்தனர்.

இந்தப் பெண்களைப் பற்றிய விஷயம் சற்றேறக்குறைய நம் நாட்டிலிருந்த தேவதாசிகளைப் போன்றதுதான். இவர்களது முழுநேரப் பணி விபச்சாரம் செய்வதும், ஓய்ந்த நேரங்களில் கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளினால் பாடல்களை அமைத்து அதை கோவில் வளாகத்தில் பாடி பாகாலை வழிபடுவதும் தான். நம் காலத்திய சினிமாப் பாடல்களை எல்லாம் மிஞ்சிவிடும் அளவுக்கு ஆபாசவார்த்தைகள் நிறைந்த இந்தப் பாடல்களை வேதம் “வேசியின் பாடல்கள்” என்றழைப்பதை பாருங்கள்.

ஏசாயா 23: 15,16

அக்காலத்திலே தீரு, ஒரு ராஜாவுடைய நாட்களின்படி,
எழுபது வருஷம் மறக்கப்பட்டிருக்கும். எழுபது
வருஷங்களின் முடிவில் தீருவுக்கு சம்பவிப்பது
வேசியின் பாடலுக்கு சமானமாயிருக்கும்.

மறக்கப்பட்ட வேசியே, நீ வீணையை எடுத்து
நகரத்தை சுற்றித்திரி, நீ நினைக்கப்படும்படி அதை
இனிதாக வாசித்துப் பல பாடல்களைப் பாடு.

இந்தப் பெண்களை பாகாலின் மனைவிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். ஆனால் கடவுளின் மனைவி என்றால் மரியாதையாய் நடத்தவேண்டாமோ? அதுதான் இல்லை. பாகாலின் கோவில் பூசாரிகள் இவர்களை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இலச்சையாய் நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் நடத்தினார்கள்.

பாகாலுக்கான பண்டிகைகள் நாட்டின் விதைப்புக் காலத்திற்கு முந்திய மாதங்களில் நடத்தப்பட்டன. சுமார் இருபத்திரண்டு நாட்கள் நடத்தப்படும் இந்த விழாவின் முறைகள் பற்றியெல்லாம் கேட்கக் கூடாது. காது கூசும். ஏறத்தாழ எல்லாமே பாலுணர்வை அடிப்படையாக கொண்டவை மாத்திரமே.

பண்டிகைகளின் ஹைலைட் சிறுகுழந்தைகளை பலியிடுவது தான் - நரபலி!

பாகாலின் கோவில்கள் இருந்த இடங்களை ஒட்டியெல்லாம் நிறையப் பள்ளங்கள் வெட்டப்பட்டிருந்ததை

ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இந்தப் பள்ளங்கள் எல்லாம் சுமார் 8 வயதுக்கு உட்பட்ட சிறுபிள்ளைகளின் எலும்பு களால் நிறைந்திருந்தனவாம்.

1908-ம் ஆண்டில் சமாரியாவின் கிழக்குப் பகுதியை ஆராய்ந்தவர்கள் D.G. லியான்ஸ், C.A. ரெய்ஸ்னர், C.S. பிஷர் என்ற ஆராய்ச்சியாளர்கள். இவர்கள் அகழ்வாராய்வு செய்தபோது ஒரு கோவிலைக் கண்டுபிடித்தனர். அது ஆகாப் ராஜா பாகாலுக்கு கட்டிய “பாகால் மெல்கார்டின் கோவில்”.

உள்ளே என்ன இருந்ததாம்?

கோவிலின் வெளிப்பிரகாரத்தில் மூன்றரையடி உயரமுள்ள ஆறு பலிபீடங்கள் காணப்பட்டனவாம். பலிபீடங்களின் நடுவில் மூன்றடிக்கு மூன்றடி சதுரமான குழிகள் பறிக்கப்பட்டிருந்தன. பலியிடும் காலங்களில் இதில்தான் நெருப்பு எரியுமாம். பலியிடப்பட்ட மாம்சத்தை சந்து சந்தாக துண்டித்து இந்த நெருப்பில் எறிவார்களாம். இதை தீக்கடக்கப்பண்ணுவது என்ற பெயரில் வேதமும் குறிப்பிடுகிறது. (எசேக் 16:21)

பலியென்றால் பாகாலைப் பொறுத்தவரை நரபலிதான். மற்றதையெல்லாம் பொருட்படுத்தவேமாட்டார். அதிலும் தலைச்சன் ஆண் குழந்தைகள்தான் பலிக்கு ஏற்ற இலக்கு. கோவிலுக்கு அருகேயிருந்த பள்ளத்தாக்கில் நிறைய குழந்தைத்தனமான எலும்புகள் குவியல் குவியலாகக் காணப்பட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களை இரத்தம் உறைய வைத்திருக்கிறது.

பிள்ளைகளை பலியிடும் முறைபற்றியும், பலியிட்டபின் பிள்ளைகளை பீடத்திலேயே தகனிக்கும் முறைபற்றியும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டுபிடித்துச் சொன்னபோது உலகமே அதிர்ந்தது. அதிலும் வீட்டில் தலைமகனாய் பிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலிபீடம் பக்கம் போகக் கூட ரொம்பவும் யோசித்தார்கள்.

ஆராய்ச்சியில் வெளிவந்த இந்த நரபலி விஷயம் பற்றி வேதம் ஏற்கனவே கூறியுள்ளதை கவனியுங்கள்.

எரேமியா 19:5

தங்கள் பிள்ளைகளை பாகாலுக்கு தகனபலியாக தகனிக்கும்படி பாகாலின் மேடைகளைக் கட்டின

படியினாலும் இப்படி வரப்பண்ணுவேன். இவை
களை நான் கற்பித்ததுமில்லை. சொன்னதுமில்லை.
இவைகள் என் இருதயத்தில் தோன்றினதுமில்லை.

பாகால் விவசாயத்திற்கு கடவுள் என்று கருதப்பட்ட
காலங்களில் பலிபீடங்களில் பலி கொடுக்கப்பட்ட மாம்சத்தை
சுட்டெரித்த சாம்பலை ஜனங்கள் வாரிக்கொண்டு வந்து தங்கள்
வயல் நிலங்களில் தூவினால் அந்த வருடம் வயல் செழிப்பாக
பலன் தரும் என்று நம்பினார்கள். இதை பயன்படுத்திக்கொண்ட
பூசாரிகள் பண்டிகை நாட்கள் முடிந்தவுடன் பலிகழுவின்
தண்ணீர், சாம்பல் போன்றவற்றை ஜனங்களிடையே நல்ல
விலைக்கு விற்பனை செய்துவிடுவார்கள்.

எந்தெந்த வயல்களிலெல்லாம் பலியின் சாம்பல்
கிடக்கிறதோ அதிலெல்லாம் பவுர்ணமி இரவில் வந்து பாகால் தன்
தங்க ஏர் கொண்டு உழுதுவிட்டு செல்வான் என்பது ஐதீகம்.

அக்காலத்தில் ஜனங்கள் பிள்ளைகளைவிட வயல்களின்
விளைச்சலை எவ்வளவாய் நேசித்திருக்கிறார்கள் கவனித்தீர்களா?

இந்தியக் கடவுள்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி
வாகனங்கள் இருப்பதைப்போல பாகாலுக்கும் வாகனம் உண்டு.
- பலத்த எருது.

கி.மு. 18ம் நூற்றாண்டில் எகிப்திலும் பாகாலின் வழிபாடு
பரவி வளர்ந்தது. பாகால் வழிபாடு நடைபெற்ற கோவில்களின்
இடிபாடுகளை உகாரித், மெகிதோ, லாகீஷ் போன்ற இடங்களில்
பெருவாரியாக கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

சமாரியாவின் தென்கிழக்குப் பகுதியை கி.பி. 1934ல்
அகழ்ந்தாராய்ந்தவர் G.M. கிராபூட் என்பவராவார். இவர் இந்த
பகுதியை ஆராய்ந்தபோது ஆகாப் ராஜா கட்டிய பாகால்
மெல்கார்டின் கோவில் ஒன்றின் இடிபாடுகளைக் கண்டறிந்தார்.
அதிலிருந்த கல்வெட்டுக் குறிப்புகளில் பாகாலின் பராக்கிரமங்
களும், யேசுபேல் மற்றும் ஆகாபின் பக்தி விநயமும் விலாவாரியாக
விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அங்கு கிடைத்துள்ள மூன்று கல்வெட்டுக்களில்
பாகாலுக்கு பலியிடும் முறைகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. பலிப்
பொருள்களாக காளை, பன்றி, எருதுகள், மனிதர்கள் போன்றவை

பயன்படுத்தப்பட்டன. பிரதானம் குழந்தைகள் தான். பாகால் விவசாயக் கடவுளேயானாலும், பலி விஷயத்தில் ரொம்பவும் கறார். வெஜிடேரியன் ஐட்டங்களையே தொடமாட்டார்.

கொடூரம், இரத்தவெறி, ஆபாசம் போன்றவை நிறைந்துள்ள பாகாலின் வழிபாடு காலப்போக்கில் தேய்ந்து மறைந்து போய் விட்டது. என்றாலும் பாகால் பெயரில் இல்லாமல் வேறு பெயர்களில் இம்முறை வழிபாடுகள் உலகின் பல பகுதிகளிலும் தொடர்ந்தன.

இதெல்லாம் போக, இன்னும் திரைமறைவில் இவை தொடர்வதுதான் உச்சகட்ட சோகம்.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE
LEAGACY OF CANAAN**

- *Dr.J.GRAY*

THE ANCIENT GODS

- *Dr.E.O.JAMES*

**THE OBJECT FROM
SAMARIA**

- *Dr.K.M.KENYON*

**THE RAS-SHAMRAH
DISCOVERIES**

- *Dr.A.S.KAPERLEUD*

தாகோன்

தற்காலத்தில் எதற்கெடுத்தாலும் வேறுபட்ட மரங்கள்போல தடாலடியாக மேல்மட்ட அமைச்சர்களின் கால்களில் விழும் அரசியல்வாதிகளுக்கு முன்னோடி யார் என்று கேட்டால் நாம் தாராளமாக தாகோனைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

தங்கள் வழிகாட்டிக்கு சிலை வைக்க அரசியல் நண்பர்கள் விரும்பினால் தாகோனுக்கு சிலை வைக்கலாம். யார் இந்த தாகோன்? அக்காலத்தில் காக்காய் பிடிப்பதில் பேர் போன ஆசாமியா? அல்லது ஆகாப் மாதிரி மனைவி காலைப்பிடிக்கிற ஆளா?

அதெல்லாம் எதுவுமில்லை. தாகோன் - பெலிஸ்தரின் பிரதான கடவுள்.

பெலிஸ்தர்கள் தங்களுக்கென்று எண்ணிறந்த கடவுள்களை படைத்து வழிபட்டு வந்தாலும் அவர்கள் பிரதானமாக கருதியது என்னவோ இந்த தாகோனேத்தான்.

இஸ்ரவேலிலிருந்து உடன்படிக்கைப் பெட்டியை ஒருமுறை பெலிஸ்தர்கள் விபரம் தெரியாமல் பிடித்துக்கொண்டு போய் தாகோனின் கோவிலில் வைத்துவிட்டார்கள். பக்கத்திலேயே தாகோனின் பிரம்மாண்டமான சிலை.

கோவிலைப் பூட்டிவிட்டுப்போன கோவில் பூசாரியும், அவ்வூராரும் மறுநாள் காலமே கதவைத்திறந்து பார்க்க, தான் பணம் போட்ட பைனான்ஸ் கம்பெனிக்காரன் ஓடிவிட்ட

செய்தியை காலைப் பேப்பரில் பார்த்த ஆள் மாதிரி உச்சகட்ட அதிர்ச்சியடைந்தனர்.

காரணம், அவ்வ்வளவு பெரிய தாகோன் சிலை கர்த்தருடைய பெட்டிக்கு முன்பாக முகம் குப்புற விழுந்து கிடந்தது. (காலில் விழும் கலாச்சார முன்னோடி)

பெலிஸ்தர்கள் பெரிதாக கலக்கமடைந்தனர். போச்சு இனி ஏழு வருடம் பஞ்சம்தான் என்றார் ஒருவர். இல்லையில்லை.. இனி போரில் நமக்கு தோல்விதான் ஜெயிக்கமாட்டோம் என்றார் மற்றொருவர் சாமி ஆடியபடியே. கோவில் பூசாரி தன் பங்குக்கு, இனி நாட்டில் எல்லாமே தலைகீழ்தான் என்றார் பொத்தம் பொதுவாக.

பலவாறாக குழம்பிய பெலிஸ்தர்கள் ஒருவாறாக தேறி, பத்துப் பதினைந்து ஆட்கள் சேர்ந்து “தம்” பிடித்து தூக்கி தாகோனை அதன் ஸ்தானத்தில் வைத்துவிட்டுப் போனார்கள்.

மறுநாள் காலையில் வந்து பார்த்தால் இன்னும் பயங்கரம்.

தாகோன் கர்த்தருடைய பெட்டிக்கு முன்பாக முகம் குப்புற விழுந்து கிடந்தது மாத்திரமல்ல. அதன் கை கால்களும் தனித் தனியாக உடைந்து, அதிகாலைத் தூக்கத்தில் கிளீனர் ஓட்டிய லாரியில் அடிபட்ட ஆள்மாதிரி முகம் கோணிக் கொண்டு ‘வ்வே’ என்று கிடந்தது.

இச்சம்பவத்தை நீங்கள் 1 சாமுவேல் 5ம் அதிகாரத்தின் துவக்கத்திலேயே வாசிக்கலாம்.

பெலிஸ்தர்களின் பிரதான தெய்வமான தாகோனின் சிலை கொஞ்சம் வித்தியாசமானது. இடுப்பு வரைக்கும் மனிதவடிவமாகவும், மீதிப்பாதி மின்வடிவமாகவும் இருக்கும். இதென்ன கடற்கன்னிகள் கூட அப்படித்தானேயிருக்கும் என்பீர்கள். ஆனால் இது கன்னியல்ல; கன்னன் - ஆம்பிளைச் சாமி.

இன்னொரு விஷயம் தெரியுமா? இது மீன் அமைப்பிலிருந்தாலும் இது மீனுக்குரிய கடவுளல்ல. விவசாயத்திற்குரிய கடவுள்.

எபிரேய பாஷையில் தாக் (Dag) என்றால் மீன். இது மீன் வடிவமான சிலையாக இருப்பதால் தாகோன் (Dagon) என்றழைக்க

கிறார்கள் என்கிறார்கள் சில நிபுணர்கள். என்றாலும் இது மின்வடிவமாயிருப்பதால் தாகோன் என்றழைக்கப்படவில்லை.

பின்னே?

எபிரேயுவில் தாகான் (Dagan) என்றால் தானியம் என்று பொருள் அல்லது கதிர்கள் என்றும் சொல்லலாம். தாகோன் விவசாயத்துக்குரிய கடவுள் என்று கருதப்பட்டதால் இதன் பெயர் தானியம் என்று அர்த்தம் வரும்வகையில் தாகோன் என்றே அழைக்கப்பட்டது.

சீரியாவிலுள்ள ராஸ் - ஷாம்ரா (Ras - Shamra) என்ற இடத்திலிருந்து தாகோனின் கோவில் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. சுமார் ஒன்றரைமீட்டர் உயரமுள்ள தாகோனின் சிலைகளில் இரண்டும் கிடைத்துள்ளன. ஒன்று பேத்சானிலும் மற்றது அஸ்தோத்திலிருந்தும் கிடைத்தன.

தாகோன் செழிப்பிற்கும், விவசாயத்திற்கும், வீரத்திற்கும், ஜெயத்துக்கும் என்று நாவைந்து துறைகளுக்கு கடவுளாக கருதப்பட்டது.

பெலிஸ்தர்கள் இதை தங்கள் பிரதான தெய்வமாக கொண்டிருந்தாலும், தாகோன் வழிபாடு என்பது சீரியா, மெசபடோமியா, பொனியஷியா போன்ற தேசங்களிலெல்லாம் கி.மு. 2500லிருந்தே பரவி இருந்தது. மேற்சொன்ன பகுதிகளிலிருந்தெல்லாம் கோவில்களை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

தாகோனின் காலக்கட்டங்களில் கானானில் தாகோனின் பெயரில் சில பட்டணங்கள் கூட இருந்திருக்கின்றன. தாகோனின் வீடு என்று பொருள் கொள்ளும்படியான பெத்தாகோன் (Bethdagan) என்ற ஊர் இருந்திருக்கிறது. பெத் என்றால் வீடு என்று பொருள். யோசுவா 15: 51ல் இந்நகரத்தின் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளதை பாருங்கள்.

யோசுவா 15:41

கெதெரோத், பெத்தாகோன், நாகமா, மக்கேதா, இந்தப் பட்டணங்களும் அவைகளின் கிராமமும் உட்பட பதினாறு.

இதிலிருந்து தாகோன் வணக்கம் இஸ்ரவேலர்கள் கானானை சுதந்தரிப்பதற்கு முன்பிருந்தே இருந்துவந்தது

தெரியவருகிறதல்லவா?

மற்றெல்லாரையும் விட பெலிஸ்தர்கள் கொஞ்சம் அதிகப் படி ஆரவாரத்துடன் தாகோனை கொண்டாடி வந்தாலும் அது அவர்களின் பூர்வீக கடவுள் அல்ல. இந்தக் கடவுளைக் கண்டு பிடித்து கதை பண்ணியவர்கள் கானானியர்கள். புராணம் வடிவ மைத்து ஸ்கிரிப்ட் போட்டு.. கதை வசனம் டைரக்ஷன் எல்லாமே கானானியர்கள்தான்.

பெலிஸ்தர்கள் இந்த தாகோனின் வழிபாடு முறைகளை பெற்றதும் கானானியர்களிடமிருந்துதான்.

ராஸ் ஷாம்ரா குறிப்புகளில் தாகோன் பற்றி எழுதியவர்கள் தாகோனை பாகாலுடன் முடிச்சப்போட்டு ஒரு பேமிலி டச்சப் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படியாம்? தாகோனை குறிப்பிடும் போதெல்லாம் பாகாலின் தந்தையாகிய தாகோன் என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் அந்தக் குறிப்புகளில் நிறைய வினோதம் இருக்கிறது. தாகோனின் பெருமூச்சுதான் புயல் காற்றாம். தலையை ஒரு திருகுத் திருகி பெருமூச்சு விட்டால்..? சூறாவளி என்கிறார்கள். தாகோனுக்கு வியர்த்தால் அதுதான் மழை என்கிறார்கள். உப்பில்லாமல் தாகோனுக்கு வியர்ப்பது ஆச்சரியம் தான்.

கோடை முடிந்து மழை ஆரம்பிக்க வேண்டிய பருவத்தில் சரியாக தாகோனுக்கு பண்டிகை வைத்திருக்கிறார்கள். பண்டிகை முடிந்தவுடன் அல்லது நடக்கும்போதே மழைவந்தால் தாகோன் வியர்த்துவிட்டார் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம் பாருங்கள்.

அக்காலப் பண்டிகைகள் என்றால் உடனே நமக்கு நினைவுக்கு வருவது பட்சணங்கள் அல்ல; பயங்கரங்கள்.

தாகோன் பண்டிகைகளும் பயங்கரங்களுக்கு பஞ்ச மில்லாதவை.

இந்தப் பண்டிகையின் பிரதான நோக்கம் தாகோனுக்கு வியர்க்க வைக்க வேண்டும் என்பதுதான். எனவே பெரிய தாகோன் சிலையை கோவில் வளாகத்தில் நிறுத்தி, அதன் முன்பாக விஸ்தாரமாக ஒரு பள்ளம் தோண்டி அதில் தீயை எரியவிடுவார்கள். தீ கொளுந்துவிட்டு எரியும்போது அதன்

முன்பாக அமர்ந்திருக்கும் தாகோனுக்கு வியர்க்கும் என்று நம்பினார்கள். (தாகோனின் வியர்வைதான் மழை என்பதை நினைவில் கொள்க)

தீ எரியும் இந்தப் பள்ளம் மிகவும் விஸ்தாரமாக ஒரு சிறுகுளம் அளவிற்கு இருக்கும். இதில் எரியூட்டுவதற்காக வண்டி வண்டியாக விறகுகளையும், மரங்களையும் தரித்துப்போடு வார்கள். தீ ஜுவாலை விட்டு எரியும்போது அவ்விடத்தில் காற்றில் வெற்றிடம் உண்டாவதால் சுற்றுப்புறத்திலிருந்து காற்று பலமாக வீசுவது இயல்பான, ஆரம்பப் பள்ளி பிள்ளைகளுக்கு கூடத் தெரிந்த எளிய விஞ்ஞானம் அல்லவா?

அப்படி வீசும் காற்றைக் கண்டு, தாகோன் உஷ்ணம் தாளாமல் பெருமூச்சு விடுகிறார் என்று கூடியிருக்கும் பெரிசுகள் ஆர்ப்பரிப்பார்கள். இளைஞர்கள் கன்னத்தில் போட்டுக் கொள்வார்கள். சில ஆதீத பக்திப் பெண்கள் நாக்கில் உழுவாக் காட்டி குலவை போட்டு பக்தி ஏற்றுவார்கள். சில தீவிர விசுவாசிகள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு தங்கள் உடல்களைக் கீறி இரத்தத்தை தீயில் வார்ப்பார்கள். ஆனால் பூசாரிகள் மட்டும் உதட்டோரத்தில் கோணலாய்ச் சிரித்துக்கொள்வார்கள். பின்னே? இப்படி ஆட்களாலேதானே அவர்களுக்குப் பிழைப்பு.

அதெல்லாம் சரிதான். பண்டிகையில் நான்-வெஜ் ஒன்றும் கிடையாதா?

அதில்லாமல் எப்படி, பண்டிகையில் ஒரு விறுவிறுப்பு வேண்டாமா? கோவிலைப் சுற்றியுள்ள பலிபீடங்களில் ஏர்மாடு களைச் சந்து சந்தாக துண்டித்து விவசாயக் கருவிகள் சிலவற்றுடன் சேர்த்து நெருப்பில் போட்டுவிடுவார்கள்.

இதுதவிர, நரபலியும் உண்டு, சிலர் நேர்த்திக்கடனாக தங்கள் தறுதலைப்பிள்ளைகளை நேர்ந்து கொண்டு பலியிட்டு தீயில் எறிந்து விடுவார்கள். சிலர் உயிருடனேயே பிள்ளைகளைக் கையைக் காலைக் கட்டி தீயில் தூக்கியெறிந்து பக்தி காட்டுவதும் உண்டு.

இப்படிப் பலி செலுத்துபவர்கள் தாங்கள் பலி செலுத்தும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கைக்கு ஈடாக கோவில் வளாகத்தில் விற்பனையாகும் சிறிய சைஸ் தாகோன் சிலையை வாங்கிக் கொண்டு போய் (அதற்கு தனிவிலை செலுத்த வேண்டும்)

வீடுகளில் வைத்துக் கொள்வார்கள். பிள்ளைகளுக்கு பதில் சிலைகள்! தொல்லையில்லை பாருங்கள். அவன் வளரும்போது அட்மிஷனுக்காக அலைய வேண்டாம். வேலைக்காக படிகள் ஏறிக் கஷ்டப்படவேண்டாம். வயதான காலத்தில் தன்னை முதியோர் இல்லத்தில் சேர்த்து விடுவானோ என்று கவலைப்பட வேண்டாம். வரப்போகிற மருமகள் பற்றி திகிலடைய வேண்டாம். பெலிஸ்தர்கள் பிள்ளைகளை ஒரு நெல்லிக்காய் அளவுக்கு கூட மதிக்கவில்லையே!

பிள்ளைகளுக்கு பதிலாக தாங்கள் கொண்டுபோன தாகோன் சிலைகள் அந்தப் பிள்ளைகள் ஸ்தானத்திலிருந்து தங்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்று கருதினார்கள்.

இப்படி விற்கப்படும் சிலைகள் சிறிய கற்களினாலும், மரத்துண்டுகளினாலும் செய்யப்பட்டவை.

பாகால் பலிபீடத்து சாம்பலை வாங்கிக்கொண்டு போவது போல தாகோனின் பலிபீடச் சாம்பலையும் பண்டிகை முடிந்தபின் வாங்கிக் கொண்டு போவார்கள். இதை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு சுபயோக சுபதினத்தில் வயல்களில் தூவி தங்கள் நிலத்தை உழுதுவிட்டால் அந்த வருஷம் முப்போகமும் செழிப்புத்தான் என்று நம்பினார்கள். தங்கள் செழிப்பான விளைச்சலுக்கு இந்தச் சாம்பல்கள் தான் காரணம் என்று நினைத்தார்கள். பெலிஸ்தன் வீட்டில் கஞ்சிகூடக் குடிக்க முடியாது போலிருக்கிறதே?

உண்மைதான். இப்படி உணவுக்கடுத்த எல்லாக்காரியங்களிலும் விக்கிரக வழிபாட்டையும் இணைத்திருப்பது அக்காலத்து புறஜாதிகளின் வழக்கமாயிருந்தது. எனவேதான் இஸ்ரவேலர்கள் புறவினத்தார் வீடுகளில் சாப்பிடுவதில்லை.

பெலிஸ்தியாவில் அறுப்புக்காலம் முடிந்ததும் தாகோனுக்கு மற்றொரு பண்டிகை கொண்டாடுவார்கள். பெலிஸ்தர்களின் வேடிக்கையிலும், விளையாட்டிலும் கூட இரத்தம் தான் இருக்க வேண்டும். ஒருவன் இரத்தம் சிந்தினால்தான் பெலிஸ்தர்கள் சிரிக்கவே சிரிப்பார்கள்.

இப்பண்டிகையின்போது, ஜனங்களெல்லாரும் தாகோனுக்கு முன்பாக கைதிகளையும், பொருத்தனைப் பிள்ளைகளையும் கொண்டு வந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சித்திரவதை

செய்து, அவர்களது அலறலையும், கதறலையும் ரசித்து கைதட்டு வார்கள். அடிபட்டு சன்னஞ்சன்னமாக சாகிறவனை மாமியாருக்கு தண்ணீர் குடம் சுமக்கச் சொல்லி, கடலைத்தாண்டச் சொல்லி வேடிக்கை காட்ட வைப்பார்கள். கடைசியாக இனி தேற மாட்டான் என்கிற நிலையில் அவர்களைக் கொண்டு தாகோனுக்கு படைத்து விடுவார்கள்.

கைதிகளின் கைகளில் பலமான ஆயுதங்களைக் கொடுத்து, ஒருவரோடொருவர் சாகிறவரை சண்டையிடும்படிக்கு செய்து அதைப்பார்த்து ஆனந்தமடைவார்கள். இதில் தோற்றவன் சண்டையில் செத்துவிடுவான். ஜெயித்தவன் தாகோனுக்கு பலியிடப்பட்டு விடுவான்.

முழுக்க முழுக்க பிறனைத் துன்புறுத்தி மகிழும் இந்த வகையான சாடிஸப் பண்டிகையில் சித்திரவதை செய்து பலியிடத்தான் விபரம் தெரியாமல் சிம்சோனை கொண்டு வந்து கடைசியில் தாங்களே பலியாகி போனார்கள். (நியாயாதிபதிகள் 16: 23-30) இதில் சில பகுதிகளை மாத்திரம் கீழே வாசிக்கலாம்.

நியாயாதிபதிகள் 16: 23-30

23. பெலிஸ்தரின் பிரபுக்கள் நம்முடைய பகைஞ் னாகிய சிம்சோனை நம்முடைய தேவன் நம்முடைய கைகளில் ஒப்புக்கொடுத்தார் என்று சொல்லி, தங்களுடைய தேவனாகிய தாகோனுக்கு ஒரு பெரிய பலி செலுத்தவும், சந்தோஷங் கொண்டாடவும் கூடிவந்தார்கள்.

25. இப்படி அவர்கள் மனமகிழ்ச்சியாயிருக்கும் போது நமக்கு முன்பாக வேடிக்கை காட்டும்படிக்கு, சிம்சோனை கொண்டுவாருங்கள் என்றார்கள். அப்பொழுது சிம்சோனை சிறைச்சாலையிலிருந்து கொண்டுவந்தார்கள். அவர்களுக்கு முன்பாக அவன் வேடிக்கை காட்டினான்.

27. அங்கே பெலிஸ்தரின் சகல பிரபுக்களும், வீட்டின் மேல் புருஷரும், ஸ்திரீகளுமாக ஏறக்குறைய மூவாயிரம் பேர், சிம்சோன் வேடிக்கை காட்டுவதை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பெலிஸ்தர்கள் தங்கள் தேவனாகிய தாகோனுக்கு முன்பாக

கைதிகளை வேடிக்கை காட்டும்படி செய்து அதைக் கண்டு களிப்பதை வழக்கமாக கொண்டிருந்தார்கள் என்பதைக் காட்டும் வசனங்களை மாத்திரமே மேலே குறிப்பிட்டுள்ளேன். நீங்கள் முழுவதுமாக வேதத்தில் வாசித்துப்பாருங்கள். புல்லரிக்கும்.

சவுல் ராஜா கில்போவாவில் கொல்லப்பட்ட போது அவர் தலையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து இந்த தாகோனின் கோவிலில் தான் தூக்கிப் போட்டார்கள். அவருடைய ஆயுதங்களையோ அஸ்தரோத்தின் கோவிலில் வைத்துவிட்டார்கள். (1 சாமுவேல் 31: 9-10)

தாகோன் வெறும் விவசாயத்திற்கு மாத்திரம் கடவுளல்ல. யுத்தத்திற்கும் கடவுள் என்று பெலிஸ்தர்கள் தீவிரமாக நம்பினார்கள். பெலிஸ்தர்கள் யுத்தத்திற்கு போகும்போது, யுத்தவீரர்களுக்கு நடுவில் நாலு எருதுகள் பூட்டப்பட்ட ஒரு வண்டியில் தாகோனின் சிலைகளையும் கொண்டு போனார்கள். தங்கள் வெற்றிக்கெல்லாம் வண்டியில் தங்களோடு வந்த தாகோன் தான் காரணம் என்றார்கள்.

பெலிஸ்தியாவில் விளைச்சல் குறைந்ததினாலேயோ அல்லது தொடர்ந்து போர்களில் தோற்றதினாலேயோ.. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. பிற்காலங்களில் இந்த தாகோனுக்கு ரிட்டயர்ட்மெண்ட் கொடுத்துவிட்டு, பாகாலை தீவிரமாக வழிபட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்

ஆனால் ஒன்று. பாகாலோ, தாகோனோ அறுவெறுப்பான ஆராதனைகளிலும், பலி கேட்பதிலும் ஒன்றுக்கொன்று சளைத்தவை அல்ல. யார் பிரதான கடவுளாக வந்தாலும் பெலிஸ்தியாவில் பிள்ளைகள் இரத்தம் சிந்திக் கொண்டுதானிருந்தனர். பெண்கள் இலச்சையாக நடத்தப்பட்டுக் கொண்டுதானிருந்தனர். மொத்தத்தில் கடவுள்கள் தான் மாற்றமேயொழிய வழிபாடுகள் ஒன்றுதான்.

இப்போது சொல்லுங்கள். கடவுள் வழிபாடு என்ற பெயரில் ஜனங்களைக் கூட்டம் கூட்டமாய் சாத்தான் பலிவாங்கிக் கொண்டிருக்க. கடவுள் என்பவர் ஜனங்களைப் பலி கேட்கிறவரல்ல, ஜனங்களை மீட்க பலியாகக் கூடியவர் என்பதைக் காட்ட இயேசு மனித அவதாரம் எடுத்தது அவசியமா? இல்லையா?

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE PHILISTINE:
THEIR HISTORY AND CIVILIZATION**

- *Dr.R.A.S.MACALISTER*

**THE PHILISTINES
AND OLD TESTAMENT**

- *Dr.E.HINDSON*

**WHO WERE
THE AMORITES**

- *Dr.A.HALDAR*

**A HISTORY
OF MARKMANSHIP**

- *Dr.G.C.TRENCH*

இன்னும் அறிய என்ன செமியலேவண்டும்?

ஒரு வேளை இந்தப் புத்தகங்களைப் படிக்கும் உங்களுக்கு வேதம் சார்ந்த விஷயங்களை நாமும் கொஞ்சம் அதாரப்பூர்வமாக தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்கிற ஆசை வந்திருக்கலாம்.

நீங்கள் வேதாகமம் கற்கும் மாணவராகவோ அல்லது கற்பிக்கும் ஆசிரியராகவோ இருக்கும் பட்சத்தில் இந்த ஆசை வர 90 சதவீதம் உங்களுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு நாற்பதிலிருந்து நாற்பத்தைந்து சதவீதம்.

ஒவ்வொரு கட்டுரைக் கடைசியிலும் வால்வைத்த மாதிரி நிறைய புத்தகங்களின் பெயர்களை ஆதார நூல்களாக காட்டியிருக்கிறீர்களே, இதெல்லாம் எங்கே வாங்கலாம்? என்றும் உங்களுக்குக் கேள்வி எழும்பலாம்.

எல்லாவற்றிற்கும் விடைசொல்லத்தான் இந்த அத்தியாயம்.

நீங்கள் இங்கே ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சி படித்துக் கொண்டிருக்கும் இதே நேரத்தில் உலகின் ஏதாவதொரு பாகத்தில் வேதாகமம் சம்பந்தமான ஆதாரங்கள் திரட்டும் ஆராய்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டேதான் இருக்கிறது.

இவ்விதமாக அவர்கள் செய்யும் ஆராய்ச்சிகளை நாம் உடனுக்குடன் தெரிந்துகொள்ள இன்டர்நெட்டில் அதைக் கோர்த்து விடுகிறார்கள். இன்டர்நெட் மூலம் படித்து கழுத்துவலி வாங்கிக்கொள்ள விரும்பாதவர்களுக்காக பத்திரிக்கைகளும் வெளியிடுகிறார்கள்.

வேதாகம ஆராய்ச்சிகள் பற்றி லேட்டஸ்ட் தகவல்கள் அடங்கிய பத்திரிக்கைகள் ஏராளமாக வெளியிடுகிறார்கள். பெரும்பாலும் எல்லாம் இலவசம். என்ன, ஒரு குறை.. எல்லாமே ஆங்கிலத்தில்தான் வெளியிடுகிறார்கள். “தமிழில் வெளியிட்டால் என்ன?” என்பீர்களானால், “தமிழ் பற்றி தனியாக ஆராயணம் தம்பி” என்பார்கள். ஆங்கிலத்தில் படிக்க தெரிந்திருந்தால் உங்களுக்கு நிறைய லாபமிருக்கிறது.

இவற்றை தருவித்து வாசிப்பது வேதாகமம் பற்றிய புதிய நிருபணங்களை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளப் பெரிதும் உதவும். தமிழில் மட்டும் தான் தெரியும். அதுவும் ல,ள,ழ வில் தகராறு என்பீர்களேயானால் எனக்கு ஒரு வரி எழுதிப்போடுங்கள் நான் வெளியிடும் இயேசுவின் தொனி பத்திரிக்கையை இலவசமாக அனுப்பி வைக்கிறேன். நிறைய இல்லாவிட்டாலும் என்னால் முடிந்த வரை வேதாகமம் சார்ந்த ஆதாரச் செய்திகளை அதிலே வெளியிட்டு வருகிறேன். பயனளிக்கும்.

சரி. ஆங்கிலத்தில் என்னென்ன புத்தகங்கள் வெளி வருகின்றன என்று பார்ப்போம்.

Biblical Archaeology Review என்ற ஒரு பத்திரிகை. வளவள என்று இல்லாமல் வருடத்திற்கு ஆறே ஆறு இதழ்கள் வெளியிடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு இதழிலும் அறுபது பக்கங்கள் இருக்கும். வேதாகமம் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் லேட்டஸ்ட் தகவல்கள் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள இந்த புத்தகத்தை தருவிக்கலாம். கொஞ்சம் ஆர்வம் காட்டி எழுதினீர்களேயானால் இலவசமாக அனுப்புகிறார்கள். விலாசம் தருகிறேன். முயற்சித்து பாருங்கள். Bible Archaeology Review, Biblical Archaeology Society, Washington, USA.

இரண்டாவதாக இன்னொரு பத்திரிகை Bible and Spade என்று பெயர். நியூயார்க்கிலிருந்து வெளிவருகிறது. இது வருடத்திற்கு நாலே நாலு. அதாவது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை வெளியிடுகிறார்கள். இதுவும் மிகவும் பயனுள்ள பத்திரிகை. இதைப் பெற நீங்கள் Bible and Spade, The Word of Truth Publications, Newyork. (USA) என்ற விலாசத்திற்கு எழுதவும்.

அடுத்த பத்திரிகை ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வருகிறது. பெயர் Buried Histories இதுவும் வருடத்திற்கு நாலுதான். கொஞ்சம்

ஆதாரப் பூர்வமாக பிரசங்கம் பண்ண நினைப்பவர்களுக்கும், வேதாகமக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், அதன் ஆசிரியர்களுக்கும் ரொம்பவும் பிரயோஜனமானது. இதற்கான விலாசம்: Australian Institute of Archaeology, Melbourne.

இது தவிர இன்டெர்நெட்டில் பத்திரிகை தேடுவதானால். <http://www.bible archeology society.com> என்ற இடத்தில் தேடுங்கள். அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கும் பத்திரிக்கைகள், புத்தகங்கள், சிலைடுகள், சி.டிக்கள் பற்றிய விபரம் கிடைக்கும்.

இது தவிர நாம் ஒவ்வொரு கட்டுரையின் கீழேயும் குறித்துள்ள புத்தகங்களை வாங்க நீங்கள் Zondervan Publication னுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். நேரடியாக உங்களுக்க தருவிக்க கஷ்டமென்றால் நம் நாட்டில் இயங்கும் E.L.S., C.L.S., போன்ற பெரிய புத்தக விற்பனையாளர்களிடம் தொடர்புகொண்டு இந்தப் புத்தகங்களின் பெயர்களைக் குறித்துக்கொடுத்து வாங்கித்தர கேளுங்கள். அவர்கள் தருவித்துத்தருவார்கள். கையில் மாத்திரம் காசு நிறைய வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு புத்தகமும் வாங்கும் விலையில், பேசாமல் ஒரு பெட்டிக்கடை வைத்து விடலாம். அவ்வளவு விலை.

என்னை மாதிரி புத்தகம் வாங்க வழியில்லாத சாமானியர்கள் இன்டர்நெட்டில் இந்தப் புத்தகங்களை வாசித்துக் கொள்வது உத்தமம். நான் இன்டெர்நெட்டிலும், தெரிந்த ஊழிய நண்பர்கள் வீட்டு புத்தக அலமாரிகளிலிருந்தும் விஷயங்களை சேகரிக்கிறேன். இரவல் கொடுத்த புத்தகங்களை நம்மில் பலர் மறந்துவிடுவதாலும், சிலர் பரவாயில்லை என்று தாராள மனது காட்டுவதாலும் எனக்கு மிகவும் சௌகரியம்.

உங்களுக்கு இம்மாதிரி பத்திரிக்கைகள் தேவையானால் நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் அந்தந்த விலாசங்களுக்கே எழுதுங்கள். எனக்கு எழுத வேண்டாம். இப்பத்திரிக்கைகளில் சிலவற்றிற்கு சந்தா உண்டு. என்றாலும் படிக்கும் விஷயங்கள் அரிதானதால் சந்தாவைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம்.

வேதத்தை தெளிவாக புரிந்துகொள்ள இது மாதிரியான முயற்சிகள் எடுங்கள். புரிந்துகொண்டு படியுங்கள். வேதம் இனிக்கும் தேனைவிட!

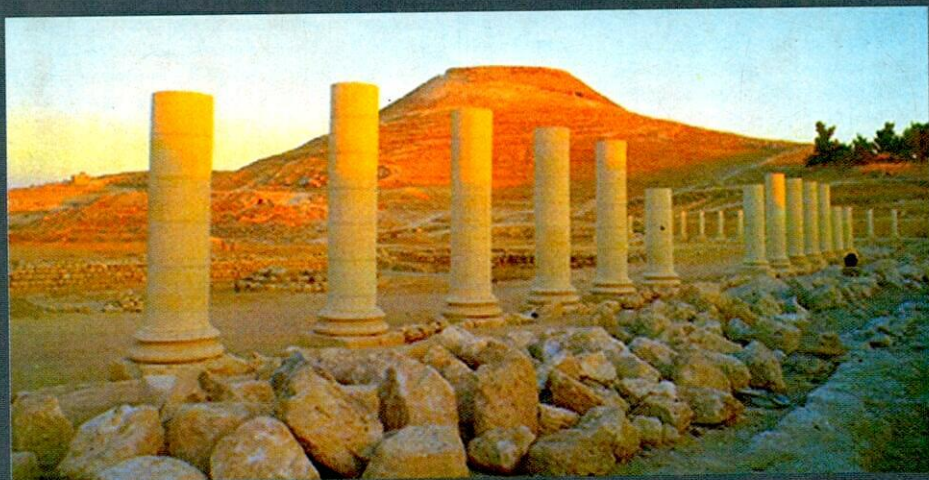
BIBLIOGRAPHY

AMORITES AND CANAANITES	Dr. K.M. Kenyon
ART OF WAREFARE IN BIBLICAL LANDS, THE	Dr. Yaddin
ARMY IN JUDEA, THE	Dr. S. Broughton
ALALAKH TABLETS, THE	Dr. D.J. Wiseman
ALALAKH TABLETS, THE	Dr. C.S. Gadd
ANCIENT EGYPTIANS, THE	Dr. E. Hornung
ANCIENT GODS, THE	Dr. E.O. James
DEVELOPMENT OF THE ROMAN AUXILIARY FORCES, THE.....	Dr. D.B. Saddington
EXCAVATIONS AT NIMRUD	Dr. M.E.L. Mallowan
EXCAVATIONS AT GEZER, THE	Dr. R.A.S. Macalister
EXCAVATIONS AT UR, THE	Dr. H.R. Hall & C.L. Wooley
ENCYCLOPEDIA OF MYTHOLOGY.....	Dr. J. Nougayrol
GREEK AND ROMAN COINS IN	
THE STUDY OF HISTORY	Dr. P. Romanoff
HISTORY OF MARKSMANSHIP, A	Dr. G.C. Trench
HISTORY OF SUMER, THE	Dr. Leon Kingsely
HISTORY OF UR, THE	Dr. C.S. Gadd
HISTORY OF THE PERSIAN EMPIRE	Dr. A. Ollstead
HISTORICAL PERSIAN EMPIRE	Dr. A.C. Pipekarne
JEWISH SYMBOL ON ANCIENT JEWISH COINS.....	Dr. P. Romanoff
LEGACY OF CANAAN.....	Dr. J. Gray
MONEY TALKS ABOUT THE BIBLE	Dr. G.R. Haliday
MONEY OF THE BIBLE.....	Dr. W.C. Prime
MESOPOTAMIAN DISCOVERIES, 25 YRS, OF	Dr. M.E.L. Mallowan
OBJECT FROM SUMERIA, THE.....	Dr. K.M. Kenyon
PHILISTINES: THEIR HISTORY AND CIVILIZATION, THE.....	Dr. R.A.S. Macalister
ROMAN IMPERIAL ARMY, THE.....	Dr. G. Webster
ROMAN AUXILIA, THE.....	Dr. G.L. Chessman
RAS-SHAMRA DISCOVERIES, THE.....	Dr. A.S. Kaperleud
SUMERIANS: THEIR CULTURE, HISTORY AND CHARACTER.	Dr. S.N. Kramer
TOWER OF BABEL, THE.....	Dr. A. Parrot
WHO WERE THE AMORITES	Dr. A. Haldar
ZIGGURATH - THE GATEWAY OF DEITIES.....	Dr. Jonathan Lear
PHILISTINES AND O.T., THE.....	Dr. E. Hindson

ஆழங்கள் பேசுமா? வேதாகமத்தின் உண்மைக்கு ஆதாரமாக ஆழங்கள் பேசிய சாட்சிகளின் பதிவே இந்நூல்!

வேதாகமத்தின் உண்மையை நிரூபிப்பது
மிகவும் சுலபம். காரணம்,
நம்மைச் சுற்றிலும் அநேகம்
ஆதாரங்கள் அதன் உண்மைக்கு சான்றாக
நிறைந்திருக்கின்றன.

இங்கே வேதாகம உண்மைகளுக்கு
சாட்சியிடுபவை பூமியின் ஆழங்கள். இந்நூலில்
புதையுண்ட நகரங்கள், பொருட்கள் போன்றவை
உங்களிடம் சாட்சியிடக் காத்திருக்கின்றன.
ஏனெனில், உண்மைகள் என்றும்
புதைவதில்லை அல்லவா?

ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சிகள்

வேதாகம உண்மைகளுக்கு அகழ்வாராய்ச்சி ஆதாரங்கள்
வின்சென்ட் செல்வகுமார்